

Raport stanu problemów związanych z
uzależnieniami w mieście Płocku
za lata 2023-2024

Płock, 2025 r.

Spis treści

Wstęp.....	3
Procedura badawcza.....	3
Rynek alkoholowy oraz dostępność do napojów alkoholowych	5
Konsekwencje zdrowotne wynikające ze spożywania alkoholu oraz używania innych substancji psychoaktywnych	13
Konsekwencje społeczne i prawne spowodowane używaniem alkoholu i narkotyków	39
Diagnoza używania alkoholu i innych substancji psychoaktywnych oraz granie w gry hazardowe w grupie dzieci i młodzieży na podstawie badań ESPAD – wybrane wskaźniki.....	89
Diagnoza stanu problemów behawioralnych	94
Profilaktyka i edukacja publiczna prowadzonej w ramach miejskiego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii	96
Zasoby i potrzeby w obszarze profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień, przeciwdziałania narkomanii oraz przeciwdziałania przemocy domowej	109
Wnioski i podsumowanie	119
Mapa problemów uzależnień w mieście	123
Rekomendacje	125
Bibliografia	127
Spis tabel i wykresów.....	128

Wstęp

Skuteczne działania w obszarze profilaktyki i przeciwdziałania uzależnieniom wymagają solidnych podstaw opartych na rzetelnej wiedzy o lokalnej sytuacji społecznej. Diagnoza problemów uzależnień na poziomie samorządu gminnego stanowi kluczowe narzędzie pozwalające na trafne rozpoznanie skali i charakteru zjawiska, identyfikację grup szczególnego ryzyka oraz ocenę dostępnych zasobów i działań podejmowanych w społeczności lokalnej.

Znaczenie diagnozy wynika z potrzeby dostosowania programów profilaktycznych i interwencyjnych do rzeczywistych potrzeb mieszkańców. Każda gmina charakteryzuje się unikalną strukturą społeczną, kulturową i ekonomiczną, co wpływa zarówno na przyczyny, jak i formy występowania uzależnień. Dlatego działania oparte na ogólnych szablonach, bez wcześniejszego rozpoznania lokalnych uwarunkowań, często okazują się nieskuteczne lub nietrafione.

Regularne prowadzenie diagnoz umożliwia także monitorowanie zmian zachodzących w czasie – zarówno w zakresie czynników ryzyka, jak i skuteczności podejmowanych działań. Pozwala to na ewaluację wdrażanych strategii oraz podejmowanie decyzji w oparciu o dane empiryczne, a nie intuicję czy pojedyncze obserwacje.

Niniejszy raport stanowi próbę opisu skali problemów związanych z używaniem alkoholu i innych substancji psychoaktywnych oraz zagrożeń uzależnieniami behawioralnymi w Płocku. Celem raportu jest nie tylko opisanie istniejącej sytuacji, ale również wskazanie kierunków działań, które mogą zwiększyć skuteczność lokalnej polityki profilaktycznej i wspierać zdrowie oraz dobrostan mieszkańców.

Procedura badawcza

Celem „Raportu stanu problemów związanych z uzależnieniami w mieście Płocku za lata 2023 – 2024” jest określenie skali problemów związanych z używaniem alkoholu, narkotyków oraz problemów związanych z uzależnieniami behawioralnymi występującymi w mieście Płocku, a także wskazanie potrzeb i zasobów umożliwiających prawidłowe wdrażanie działań profilaktycznych oraz rozwiązywanie problemów związanych z uzależnieniami, w tym uzależnieniami behawioralnymi.

Zakres działań badawczych odnosił się do zidentyfikowania następujących zjawisk:

- a) diagnoza stanu problemów alkoholowych uwzględniająca w szczególności analizę/informację na temat:
- rynku alkoholowego oraz dostępności napojów alkoholowych,
 - konsekwencji zdrowotnych wynikających z nadużywania alkoholu,
 - konsekwencji społecznych i prawnych spowodowanych niewłaściwym używaniem alkoholu, w tym zjawiska przemocy domowej w rodzinach, w których występują problemy alkoholowe,
- b) diagnoza stanu problemów narkotykowych uwzględniająca w szczególności analizę/informację na temat:
- konsekwencji zdrowotnych wynikających z używania narkotyków,
 - konsekwencji społecznych i prawnych wynikających z używania narkotyków,
- c) diagnoza stanu problemów behawioralnych,
- d) działania z zakresu profilaktyki uzależnień, rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii, przemocy domowej oraz uzależnieniom behawioralnym, realizowanych w mieście Płocku,
- e) zasoby i potrzeb miasta Płocka w sferze profilaktyki uzależnień, rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii, przemocy domowej oraz uzależnieniom behawioralnym

Analiza została przeprowadzona z wykorzystaniem metody badawczej Desk Research, polegającej na analizie danych zastanych i sformułowaniu na ich podstawie wniosków. Podstawą analizy były zarówno dane jakościowe, jak i ilościowe, pozyskane od instytucji i podmiotów działających na terenie miasta w obszarze profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień oraz przemocy domowej. Wykorzystano m.in. sprawozdania opisowe dotyczące realizowanych działań oraz dane statystyczne gromadzone na użytek sprawozdania z działalności samorządów gminnych KCPU G1. W analizach korzystano także z badań ESPAD – Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Badania zrealizowane w Płocku w 2024 roku.

Tam gdzie było to możliwe raport uwzględnia analizę danych od 2015 roku dzięki czemu określono kierunek i dynamikę zmian zachodzących w zakresie uzależnień oraz przemocy wśród mieszkańców Miasta Płocka. Minimalny analizowany okres porównawczy to 3 lata.

Rynek napojów alkoholowych oraz dostępność

Dostępność fizyczna napojów alkoholowych należy do ważnego obszaru monitorowania problemów alkoholowych w społecznościach lokalnych ponieważ istnieją mocne i spójne dowody na związek między gęstością punktów sprzedaży alkoholu a rozpowszechnieniem różnych problemów alkoholowych. WHO (Światowa Organizacja Zdrowia) – „Global strategy to reduce the harmful use of alcohol” zaleca ograniczanie dostępności fizycznej alkoholu, w tym redukcję liczby punktów sprzedaży, jako skuteczny sposób na zmniejszenie szkód zdrowotnych i społecznych.

1. Związek między dostępnością a konsumpcją – przeglądy systematyczne i metaanalizy

Popova et al. (2009)¹

- Przegląd 50 badań dotyczących dostępności alkoholu.
- Wniosek: Większa liczba punktów sprzedaży (zarówno detalicznych, jak i gastronomicznych) wiąże się z wyższym poziomem spożycia alkoholu, zwłaszcza u młodzieży i dorosłych.

Campbell et al. (2009)², *American Journal of Preventive Medicine*

- Systematyczny przegląd dowodów z USA.
- Zwiększenie gęstości punktów sprzedaży alkoholu wpływa na wzrost spożycia alkoholu, przemocy, przestępczości i wypadków drogowych.

2. Badania obserwacyjne i epidemiologiczne

1. Popova et al. (2009) Hours and Days of Sale and Density of Alcohol Outlets: Impacts on Alcohol Consumption and Damage: A Systematic Review *Alcohol and Alcoholism*, Volume 44, Issue 5, September-October 2009, Pages 500–516,

2. Campbell et al. (2009) The effectiveness of limiting alcohol outlet density as a means of reducing excessive alcohol consumption and alcohol-related harms, *Am J Prev Med* . 2009 Dec;37(6):556-69.

Gruenewald et al. (2006)³,

- Badanie w Kalifornii wykazało, że obszary o większym zagęszczeniu punktów sprzedaży alkoholu miały **wyższy poziom spożycia alkoholu i przemocy domowej**.

Norwegia, 2016 – badanie Bergsli i Sivesind

- Wprowadzenie ograniczeń w liczbie licencji na sprzedaż alkoholu **doprowadziło do spadku konsumpcji alkoholu i liczby hospitalizacji związanych z alkoholem**.

Litwa – zmniejszenie liczby punktów sprzedaży alkoholu (2017)

- Reforma polityki alkoholowej (w tym ograniczenie liczby sklepów sprzedających alkohol) **doprowadziła do znaczącego spadku spożycia alkoholu per capita** (dane WHO).

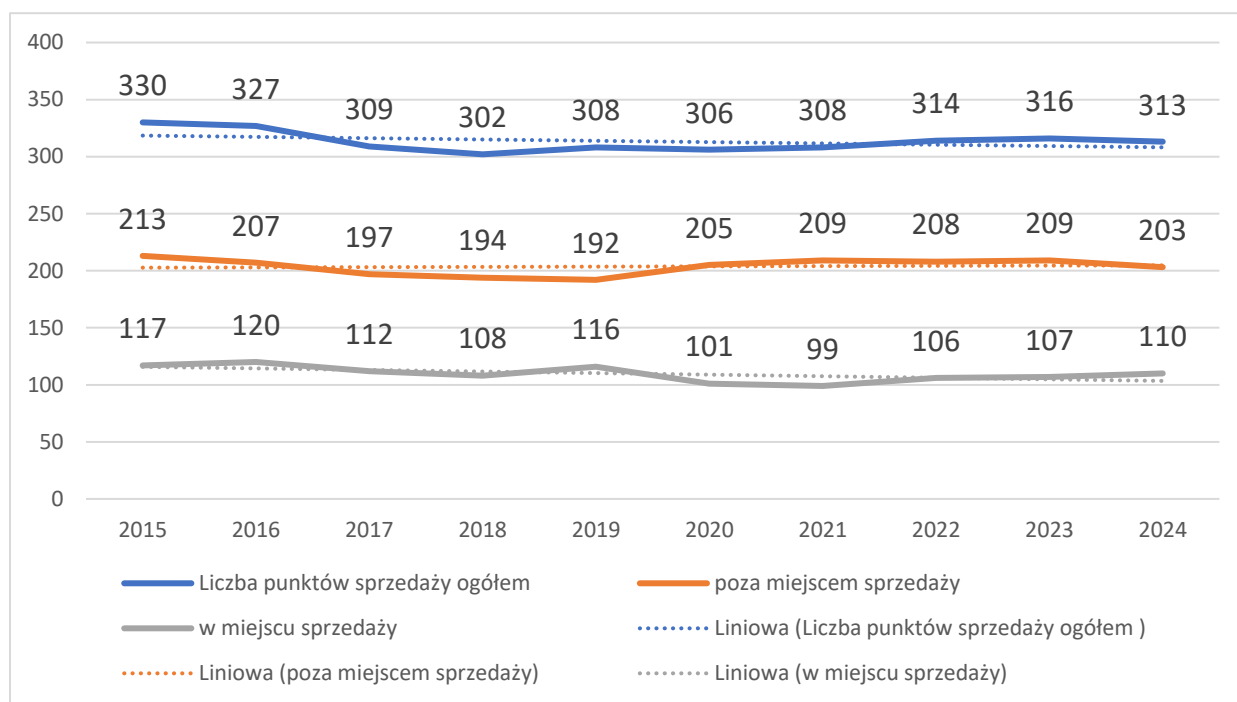
Wzrost liczby punktów sprzedaży alkoholu	Skutki potwierdzone w badaniach:
↑ Łatwiejszy dostęp do alkoholu	↑ Spożycie alkoholu
	↑ Przemoc domowa
	↑ Przestępczość
	↑ Wypadki drogowe
	↑ Problemy zdrowotne i społeczne

W 2024 roku łączna liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych wyniosła 313, co stanowi spadek w stosunku do roku 2023 o 3 punkty. Zmniejszyła się liczba punktów posiadających zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych poza miejscem sprzedaży (spadek o 6 punktów), natomiast zwiększyła się liczba punktów sprzedających alkohol do spożycia w miejscu sprzedaży (wzrost o 3 punkty).

3. Gruenewald et al. (2006) Alcohol Prices, Beverage Quality, and the Demand for Alcohol: Quality Substitutions and Price Elasticities, *Alcoholism: Clinical and Experimental Research* [Volume 30, Issue](#), January 2006.

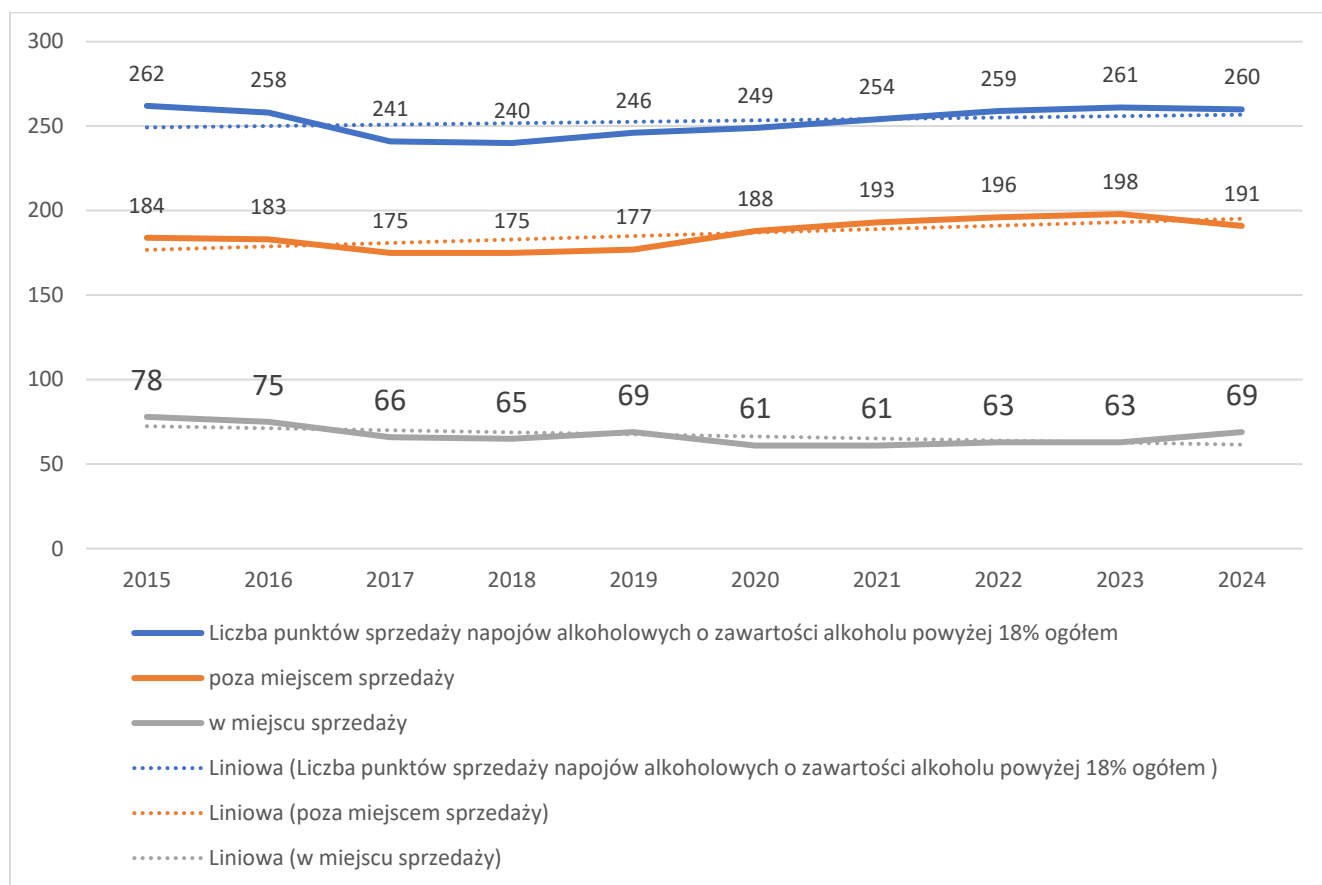
Generalnie linia trendu pokazuje w analizowanym okresie łagodny/umiarkowany spadek liczby punktów sprzedaży ogółem oraz w miejscu sprzedaży i stabilizację poza miejscem sprzedaży. Dynamikę zmian w obszarze liczby punktów sprzedaży ilustruje wykres 1.

Wykres 1. Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych ogółem oraz w miejscu i poza miejscem sprzedaży w latach 2015 – 2024.

Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

Wykres 2. Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 18% ogółem oraz w miejscu i poza miejscem sprzedaży w latach 2015 – 2024

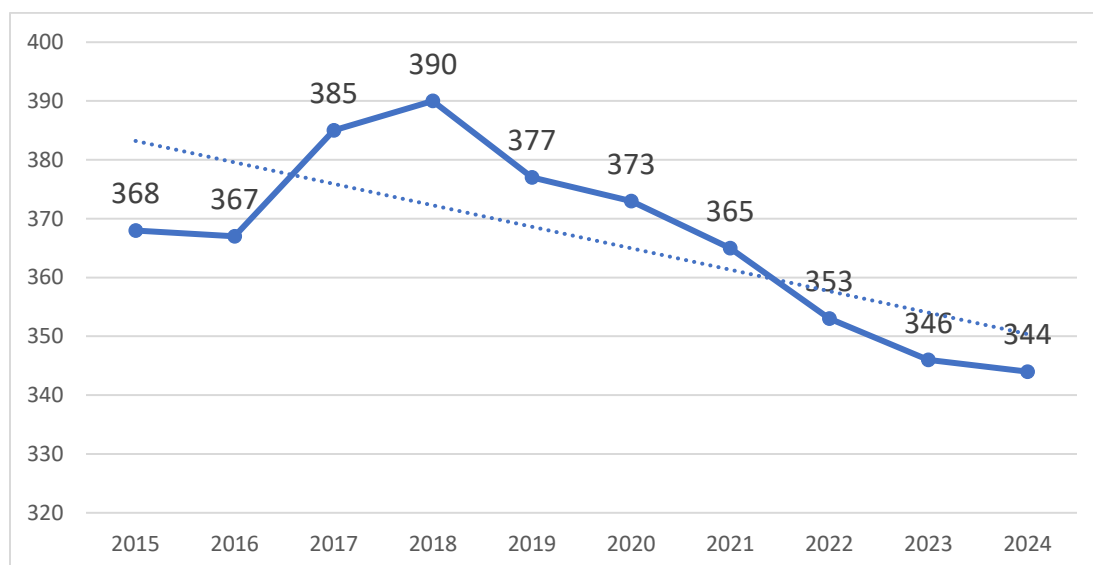

Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

Przeprowadzono także analizę rynku alkoholowego z uwzględnieniem dostępności punktów sprzedaży napojów o zawartości alkoholu przekraczającej 18%.

Jak przedstawiono na wykresie 2, linia trendu obrazuje raczej stabilizację analizowanego wskaźnika „liczba punktów ogółem” w latach 2015 – 2024. Składa się na to wzrost trendu w liczbie punktów sprzedaży napojów wysokoprocentowych do spożycia poza miejscem sprzedaży (z 184 do 198) i obniżenie w odniesieniu do punktów sprzedaży w miejscu (z 78 do 63). W stosunku do roku 2023 w 2024 odnotowano wzrost w punktach sprzedaży alkoholu do spożycia w miejscu (o 6 punktów) i spadek tych do spożycia poza miejscem (o 7 punktów).

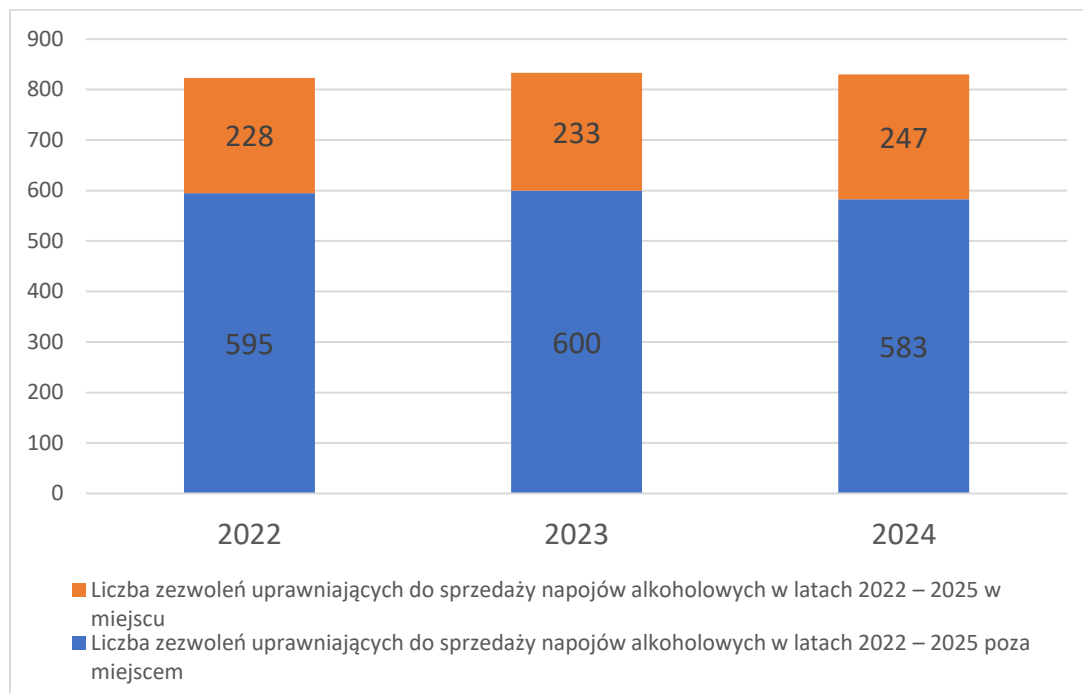
Wykres 3. Liczba osób przypadających na jeden punkt sprzedaży napojów alkoholowych w latach 2015 – 2024.

Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

Jak przedstawiono na wykresie 3, linia trendu obrazuje systematyczne obniżanie się analizowanego wskaźnika – liczba osób przypadających na jeden punkt sprzedaży napojów alkoholowych. Jest to efekt zmniejszającej się liczby ludności w Płocku. W ciągu ostatnich kilku lat, Płock odnotowuje spadek liczby ludności. Dane z Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) wskazują na systematyczny odpływ mieszkańców, a prognozy sugerują, że trend ten może się utrzymać. Głównymi przyczynami są ujemny przyrost naturalny (mniej urodzeń niż zgonów) oraz ujemne saldo migracji (więcej osób wyprowadza się z miasta niż do niego przyjeżdża).

Wykres 4. Liczba zezwoleń uprawniających do sprzedaży napojów alkoholowych w latach 2022 – 2024 w miejscu i poza miejscem.

Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

Rady gmin ustalają maksymalną liczbę zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy (miasta). Przed nowelizacją ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z 2018 roku podejmowały uchwałę w sprawie liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych. W Płocku ustalono limit zezwoleń na 1300, w tym 850 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży oraz 450 na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży. Biorąc pod uwagę wykorzystanie zezwoleń w latach 2022 – 2024 (odpowiednio ogółem rok 2022 – 823 zezwolenia, 2023 – 833 i 2024 – 830), należy zauważyć, że limity są wykorzystane na poziomie 63 – 64%.

Tabela 1. Liczba i przyczyny cofnięcia zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w latach 2022 – 2024.

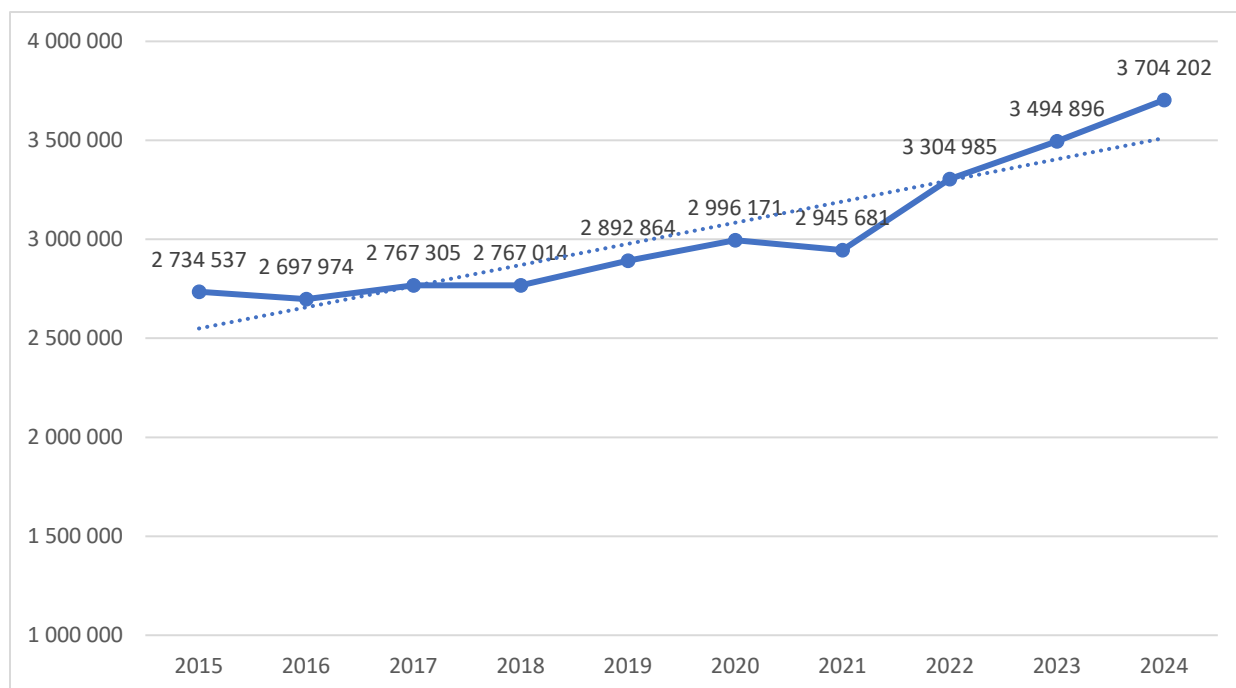
Rok	Liczba	Przyczyna
2022	1	Sprzedaż alkoholu osobom niepełnoletnim
2023	1	Inne powody

2024	1	Zakłócanie porządku publicznego
------	---	---------------------------------

Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

Jak widać w tabeli 1, w Płocku cofnięto trzy zezwolenia w czasie ostatnich 3 lat z trzech różnych powodów; jeden z nich stanowi w świetle prawa przestępstwo polegające na sprzedaży alkoholu osobom niepełnoletnim.

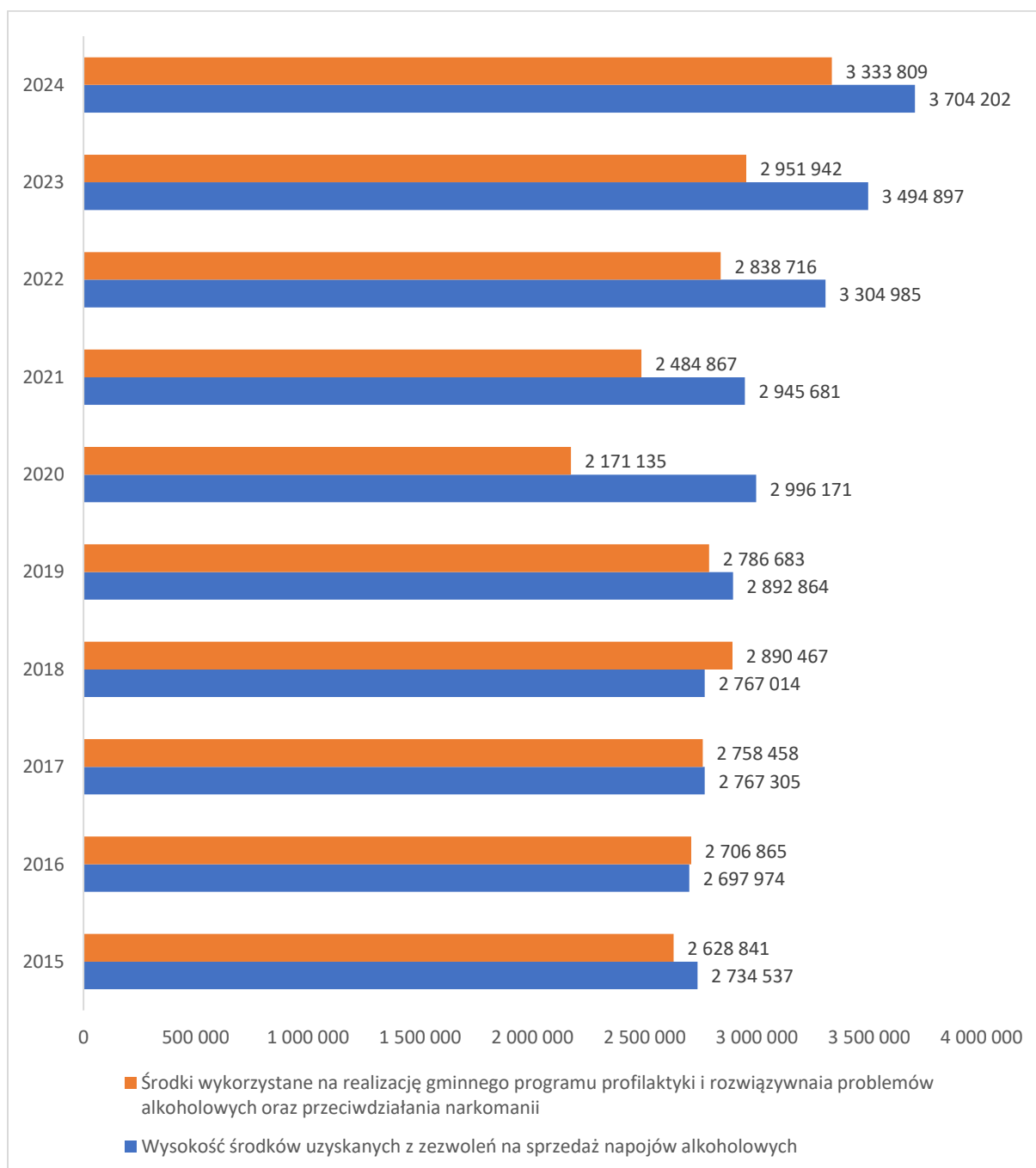
Wykres 5. Wysokość środków finansowych uzyskanych z tytułu opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w latach 2015 – 2024.

Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

Linia trendu pokazuje systematyczne zwiększanie się środków finansowych uzyskanych z tytułu opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w latach 2015 – 2024 wzrost o ponad 760 tys. (blisko 28%). Natomiast w roku 2024 odnotowano zwiększenie dochodów o 209 306 tys. zł w stosunku do roku 2023, co stanowi wzrost o blisko 6%.

Wykres 6. Wysokość środków finansowych uzyskanych z tytułu opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz wysokość środków wykorzystanych na realizację gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii w latach 2015 – 2024.

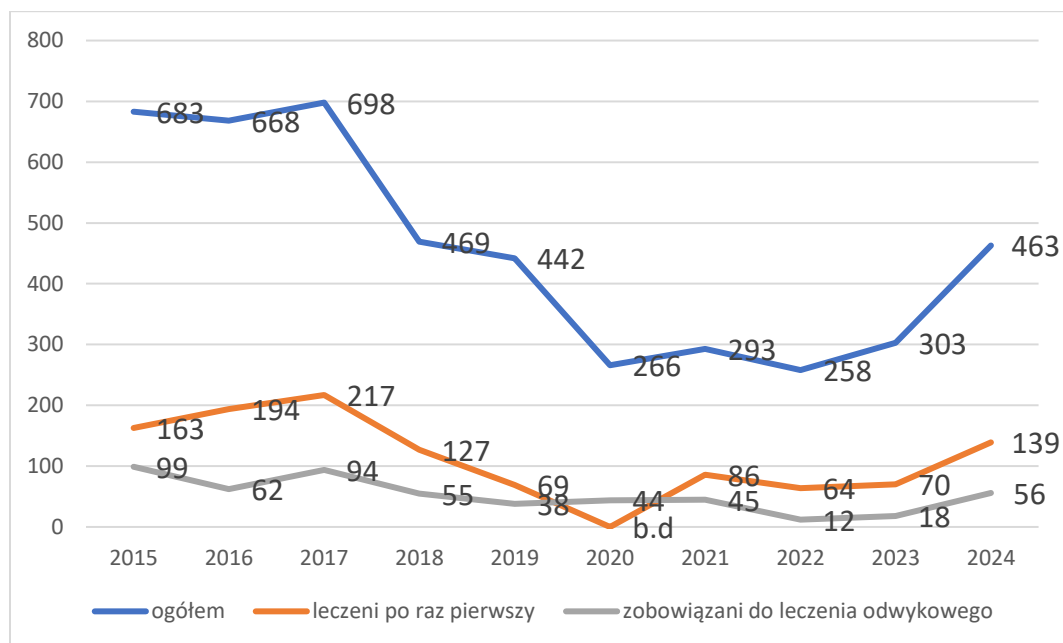
Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

Konsekwencje zdrowotne wynikające ze spożywania alkoholu oraz używania innych substancji psychoaktywnych

Alkohol etylowy, mimo swojej powszechności i społecznej akceptacji, pozostaje jedną z substancji psychoaktywnych o szerokim spektrum szkodliwego wpływu na zdrowie człowieka. Jego regularne lub nadmierne spożycie wiąże się z licznymi zagrożeniami — zarówno fizycznymi, psychicznymi, jak i społecznymi. Skutki zdrowotne mogą być odczuwalne nawet przy umiarkowanym picciu, a ich nasilenie zależy od wielu czynników, w tym częstotliwości spożycia, ilości przyjmowanego alkoholu, wieku, płci oraz ogólnego stanu zdrowia. Według Światowej Organizacji Zdrowia alkohol znajduje się na trzecim miejscu wśród czynników ryzyka dla zdrowia populacji, a z jego spożywaniem wiąże się ponad 200 rodzajów chorób i urazów. Corocznie z przyczyn bezpośrednio i pośrednio związanych ze spożywaniem alkoholu umiera w Polsce kilkanaście tysięcy osób. Według Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom (KCPU), w 2021 roku odnotowano liczbę 14 048 zgonów związanych z alkoholem w Polsce. Liczba zgonów z powodu narkotyków jest o wiele mniejsza niż w przypadku alkoholu. Warto zwrócić uwagę, że nie odnotowujemy dużej liczby zgonów spowodowanych bezpośrednio przedawkowaniem narkotyków. Według ostatnich danych Głównego Urzędu Statystycznego z 2023 roku w Polsce zarejestrowano 370 zgonów, których przyczyną były narkotyki. Warto zwrócić uwagę, że Międzynarodowa Agencja ds. Badań nad Nowotworami plasuje alkohol etylowy wśród czynników najwyższego ryzyka działania kancerogennego. Alkohol zwiększa ryzyko zachorowania na przynajmniej kilka rodzajów nowotworu, w tym: raka jamy ustnej, raka wątroby, raka krtani, raka przełyku, raka piersi, raka gardła, raka jelita grubego oraz raka okrężnicy. Używanie narkotyków niesie ze sobą poważne i wielowymiarowe zagrożenia dla zdrowia fizycznego i psychicznego. Substancje psychoaktywne, niezależnie od ich rodzaju — czy są to środki pobudzające, depresyjne, halucynogenne czy opioidowe — ingerują w funkcjonowanie mózgu oraz innych układów organizmu, często prowadząc do trwałych uszkodzeń i uzależnienia. Nawet okazjonalne przyjmowanie niektórych narkotyków może skutkować powikłaniami zdrowotnymi, zatruciami, a w skrajnych przypadkach — śmiercią.

**PORADNIA PROFILAKTYKI I LECZENIA UZALEŻNIEŃ
PŁOCKIEGO ZAKŁADU OPIEKI ZDROWOTNEJ SPÓŁKA Z O.O.**

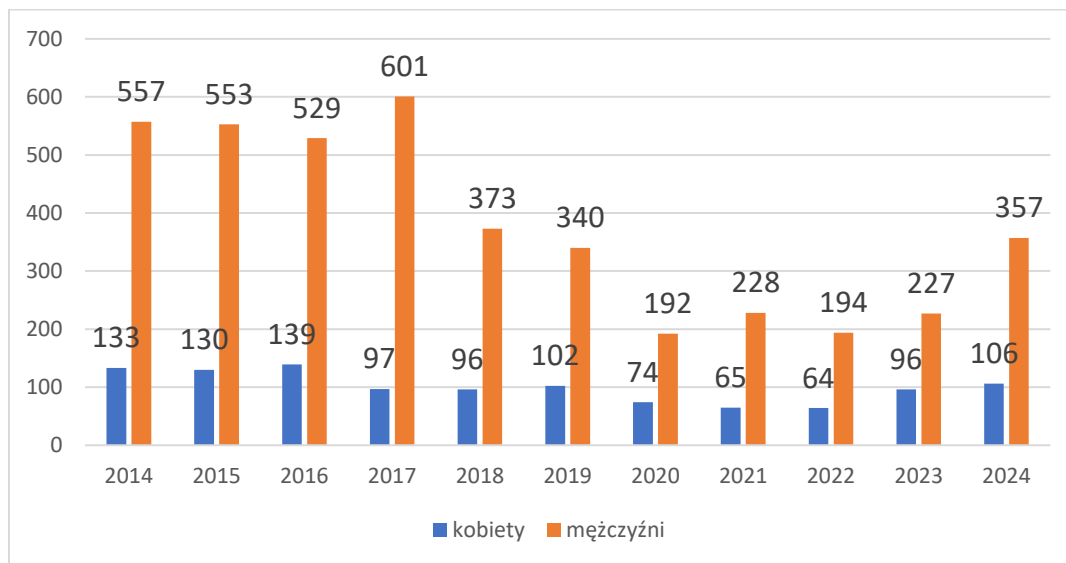
Wykres 7. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu używania alkoholu ogółem w latach 2015-2024.

Źródło: Płocki Zakład Opieki Zdrowotnej.

W latach 2015–2017 liczba pacjentów ogółem utrzymywała się na wysokim poziomie (683–698 osób), natomiast od 2018 roku rozpoczął się wyraźny spadek – do najniższego poziomu w 2022 roku (258 osób). Od 2023 roku widoczny jest wzrost, który w 2024 roku osiągnął 463 osoby. Najwięcej nowych pacjentów odnotowano w 2017 roku (217 osób). W kolejnych dwóch latach liczba ta sukcesywnie malała. Od 2021 roku obserwuje się stopniowe zwiększanie się tej grupy, aż do 139 osób w 2024 roku. W latach 2015–2017 liczba zobowiązanych do leczenia wahała się między 62 a 99 osób. Od 2018 roku nastąpił systematyczny spadek, osiągając najniższy poziom w 2022 roku (12 osób). W latach 2023–2024 nastąpił ponowny wzrost – do 18 osób w 2023 roku i 56 osób w 2024 roku. Dane te wskazują na ponowne narastanie problemu uzależnień alkoholowych oraz na większą gotowość mieszkańców do podejmowania leczenia.

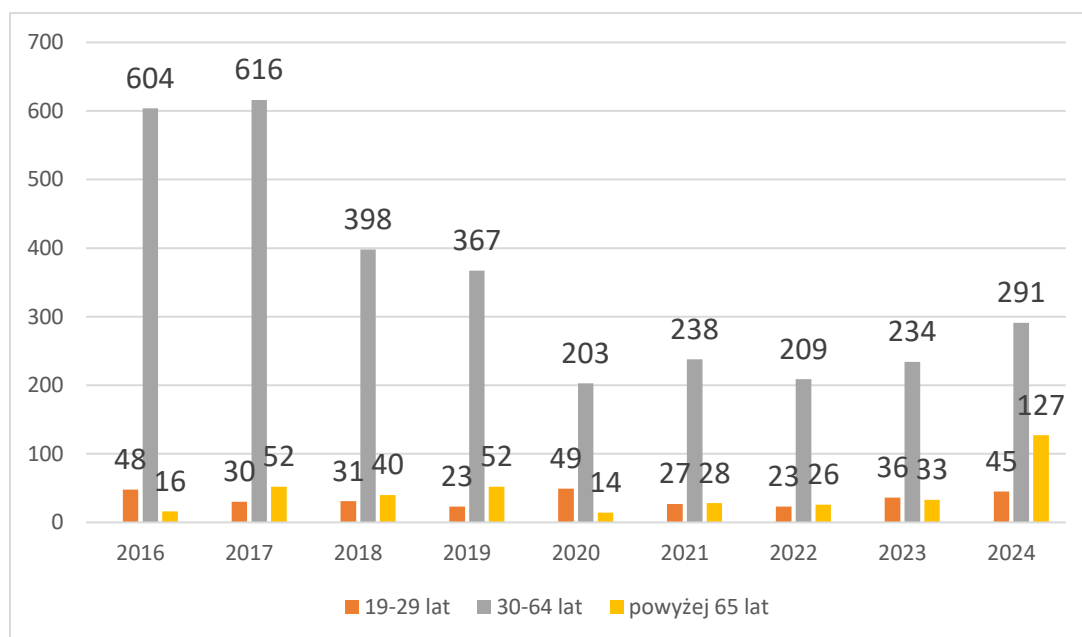
Wykres 8. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu używania alkoholu z podziałem na płeć w latach 2014-2024.

Źródło: Płocki Zakład Opieki Zdrowotnej.

W całym okresie mężczyźni stanowili zdecydowaną większość pacjentów. 75% - 85% pacjentów stanowią mężczyźni. Najwięcej leczonych było w 2017 r. (**601 mężczyźn**). Od 2018 roku widać silny spadek – do **192 osób w 2020 r.** i **194 osób w 2022 r.** Oznacza to zmniejszenie liczby leczonych mężczyzn o ok. **2/3** w porównaniu z początkiem dekady. Lata 2023 – 2024 to odwrócenie trendu i wzrost. Liczba kobiet była zdecydowanie mniejsza niż mężczyzn, ale również wykazywała spadek do 2022 roku. Spadek był mniej gwałtowny niż w przypadku mężczyzn, ale także wyraźny – o ponad **50%** względem pierwszych lat. Najwięcej kobiet leczyło się w 2016 r. (139), a najmniej w 2022 r. (64).

Wykres 9. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu używania alkoholu z podziałem na grupę wiekową w latach 2016-2025 (do analiz nie włączono 2015 roku ze względu na brak danych)

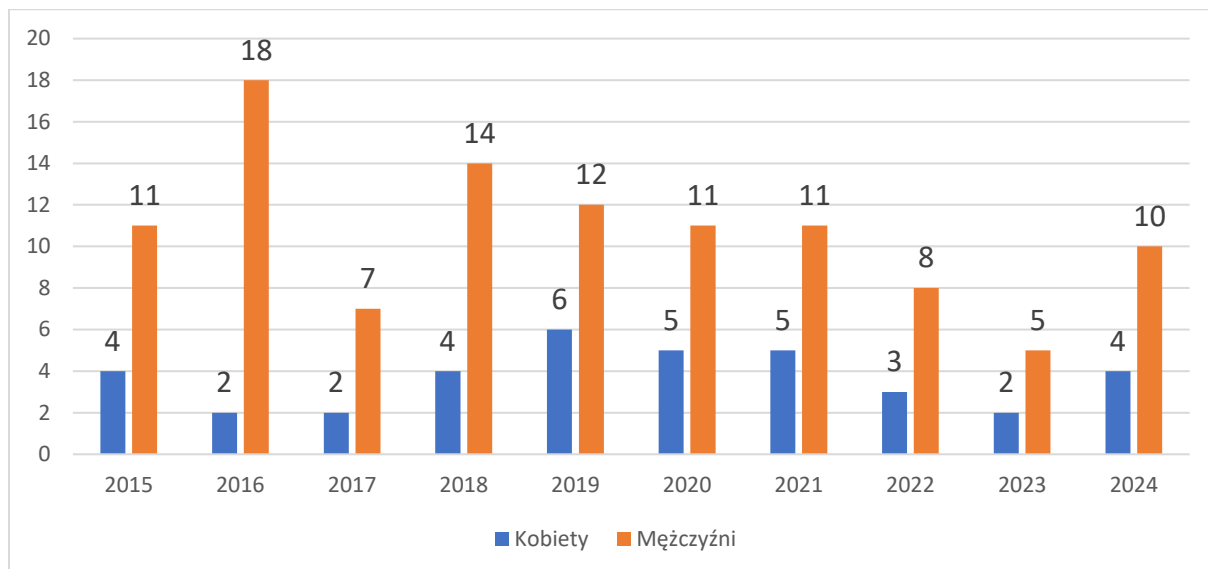

Źródło: Płocki Zakład Opieki Zdrowotnej.

Największą grupą osób leczonych są mieszkańcy w wieku 30–64 lata, co pokazuje, że problem alkoholowy najczęściej dotyka osób aktywnych zawodowo. W 2016–2017 liczba osób leczonych z tej grupy przekraczała 600, a w 2024 roku wyniosła 291. Widać wyraźny trend spadkowy, choć w ostatnich latach (2021–2024) utrzymuje się na stabilnym poziomie 200–300 osób. W kategorii 19 – 29 lat liczba osób jest stosunkowo niewielka – waha się od 14 do 49 osób rocznie. W grupie seniorów do 2023 roku liczby były stosunkowo niskie (14 – 52 osób rocznie). W 2024 roku osiągnięto rekordowy wynik 127 osób – ponad dwukrotnie więcej niż w latach wcześniejszych.

Pandemia COVID-19 jako czynnik zakłócający – rok 2020 przyniósł duży spadek liczby pacjentów, prawdopodobnie z powodu ograniczonego dostępu do placówek medycznych i utrudnionej diagnozy.

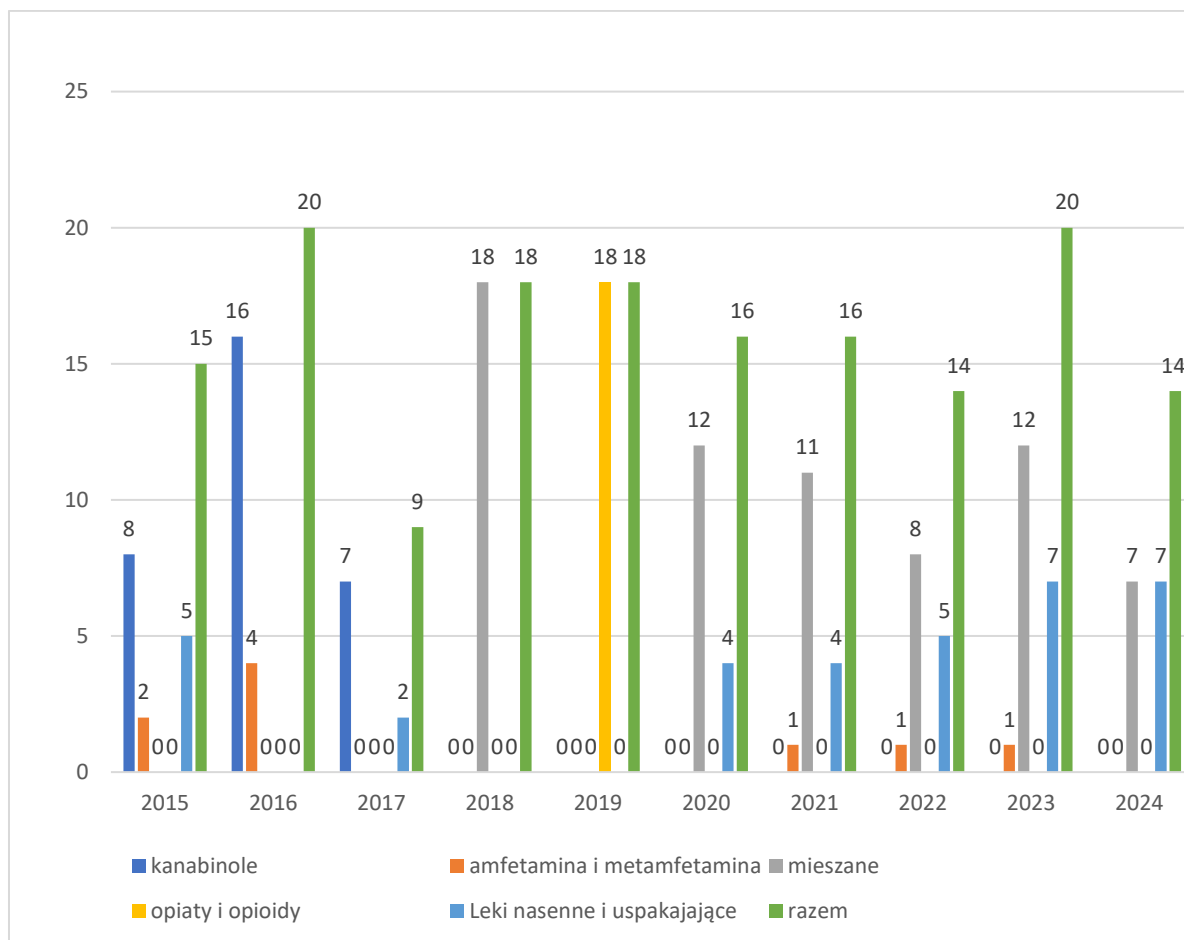
Wykres 10. Zestawienie zarejestrowanych osób w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego - Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu używania substancji psychoaktywnych w latach 2015-2024 w podziale na płeć.

Źródło: Płocki Zakład Opieki Zdrowotnej

Z poradni korzysta znacznie więcej mężczyzn niż kobiet, co jest zgodne z krajowymi trendami dotyczącymi używania substancji psychoaktywnych. Nie widać systematycznego, długookresowego wzrostu liczby pacjentów – raczej **lokalne wahania związane z poszczególnymi latami**. Liczba przyjętych mężczyzn w poszczególnych latach wahała się między **5 a 18**, natomiast kobiet – między **2 a 6**. Najwięcej mężczyzn przyjęto w **2016 roku (18 osób)**, a najmniej w **2023 roku (5 osób)**. Wśród kobiet najwyższą liczbę przyjęć odnotowano w **2019 roku (6 osób)**, a najniższą w latach **2016, 2017 i 2023 (po 2 osoby)**.

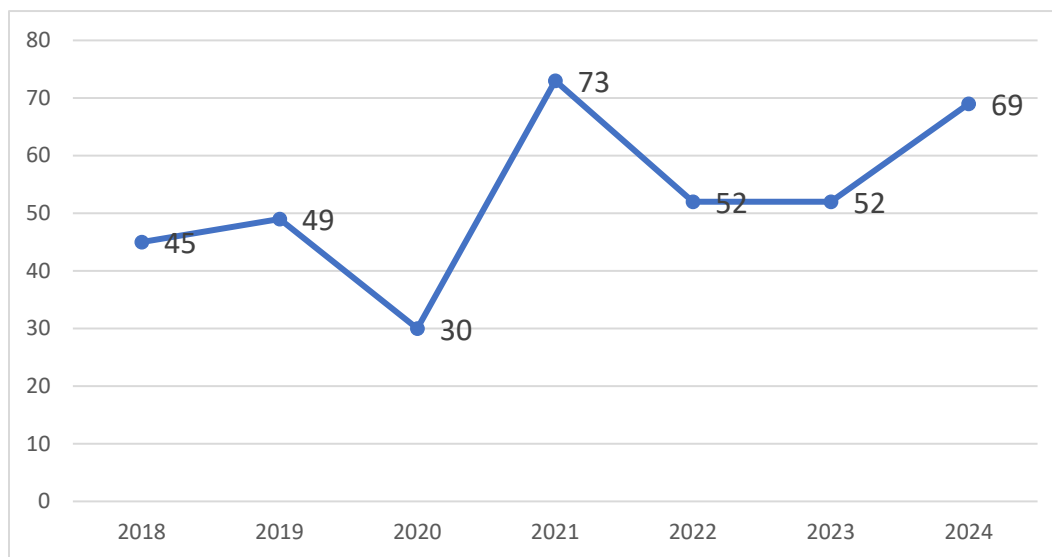
Wykres 11. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych ze względu na rodzaj substancji w latach 2015 – 2024.

Źródło: Płocki Zakład Opieki Zdrowotnej.

Dane wskazują, że używanie różnych substancji jednocześnie to **najczęstszy problem**, a jego skala jest stabilnie wysoka – 20 osób w 2023 i 14 osób w 2024 roku. Opiaty i opioidy są ujęte jedynie w roku **2019 (18 osób)**, w pozostałych latach brak rejestrowanych przypadków. Przypadki przyjęć z powodu amfetaminy i metamfetaminy to pojedyncze przypadki, w roku 2024 nie odnotowano żadnego. Generalnie Trend ogólny można uznać za **falujący, ale z tendencją do utrzymywania relatywnie wysokich poziomów w ostatnich latach (2023–2024)**.

Wykres 12. Liczba mieszkańców Miasta Płock zgłaszających się do Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu tzw. współuzależnienia w latach 2018-2024 *(do analiz nie włączono lat 2015-2017 ze względu na brak danych).

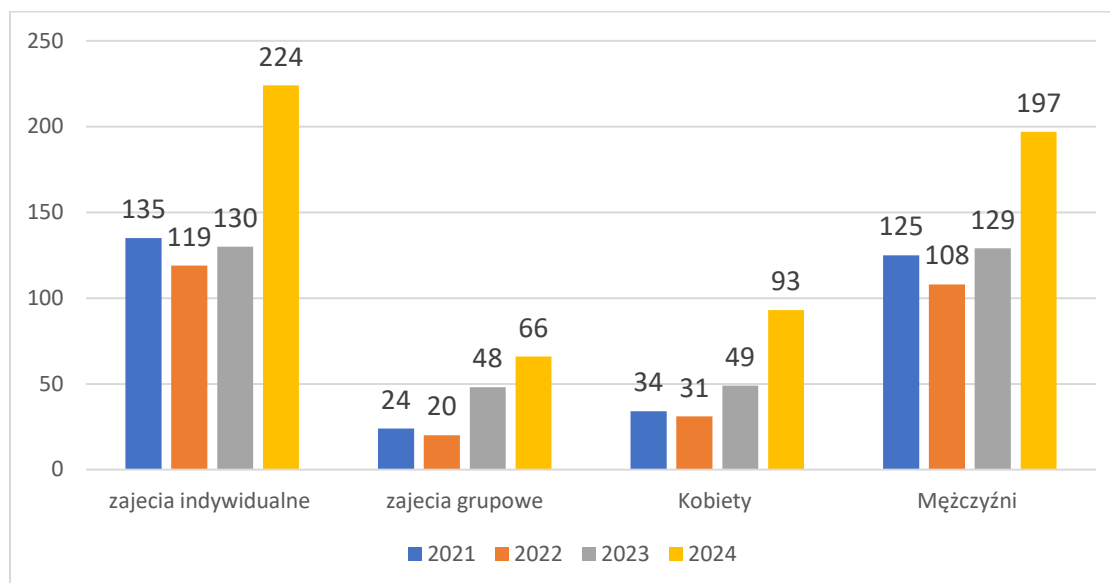

Źródło: Płocki Zakład Opieki Zdrowotnej.

Współcześnie w obszarze terapii uzależnień odchodzi się od używania terminu „współuzależnienie” w odniesieniu do partnerów osób uzależnionych, ponieważ pojęcie to bywało stygmatyzujące i przenosiło część odpowiedzialności za problem na osobę bliską. Dodatkowo nie jest to jednostka diagnostyczna. Obecnie w centrum uwagi stawia się fakt, że osoby żyjące z kimś uzależnionym są grupą bardzo zróżnicowaną pod względem objawów i reakcji na trudną sytuację domową. Bardziej właściwe jest nazywanie tej grupy „dorośli członkowie rodzin z problemami wynikającymi z używania alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych” (Rekomendacje do realizowania i finansowania gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii na rok 2025, wyd. KCPU)

Zgłaszalność charakteryzuje się dużą zmiennością - rok 2020 był okresem silnego spadku zgłaszalności, prawdopodobnie w wyniku ograniczeń epidemicznych. Następny rok (2021) pokazał skumulowany efekt – wzrost problemów i potrzeb w zakresie terapii tzw. współuzależnienia. Lata 2022–2023 to okres względnej stabilizacji, ale na poziomie wyższym niż przed pandemią i rok 2024 – ponownie odnotowano wzrost do 69 osób, co wskazuje albo na ponowne nasilenie problemu lub większą skłonność mieszkańców do korzystania z pomocy specjalistycznej.

Wykres 13. Liczba pacjentów uzależnionych od alkoholu uczestniczących w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej w terapii wykraczającej poza zakres podstawowej oferty terapeutycznej w latach 2021-2024.

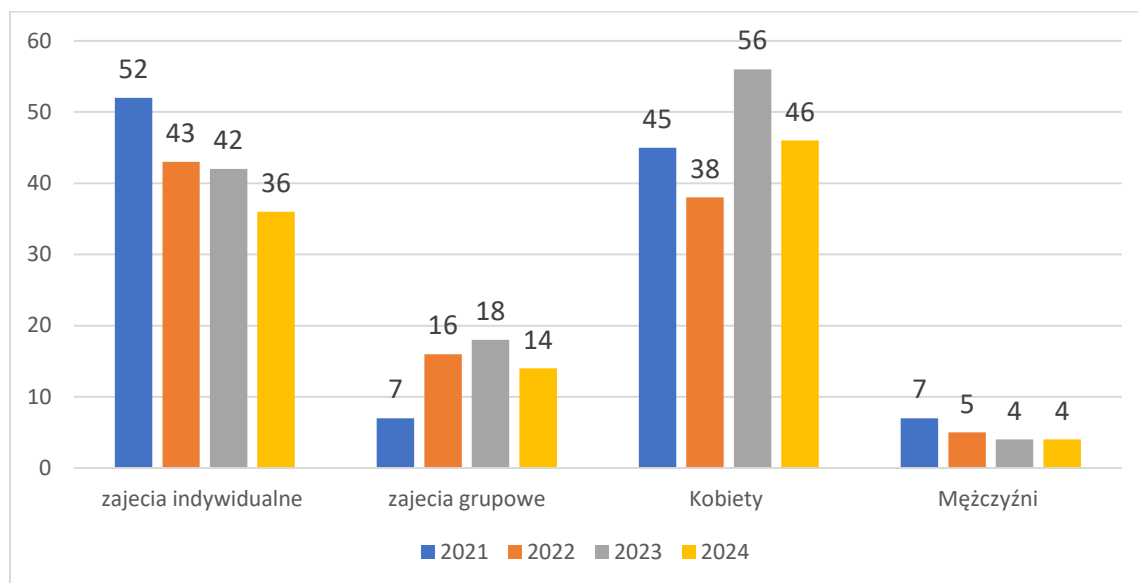

Źródło: Płocki Zakład Opieki Zdrowotnej.

W latach 2021–2024 liczba pacjentów uzależnionych od alkoholu uczestniczących w zajęciach terapeutycznych w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego ZOZ wykraczających poza podstawową ofertę wykazuje wyraźny trend wzrostowy. W odniesieniu do **zajęć indywidualnych** w latach 2021–2023 liczba uczestników utrzymywała się na zbliżonym poziomie (135 w 2021 r., 119 w 2022 r., 130 w 2023 r.), natomiast w 2024 r. nastąpił gwałtowny wzrost do 224 osób – najwyższy wynik w analizowanym okresie. W odniesieniu do **zajęć grupowych**: w 2021 i 2022 r. liczba pacjentów była niewielka (24 i 20 osób), ale od 2023 r. widoczny jest dynamiczny wzrost – 48 osób w 2023 r. i 66 w 2024 r.

Zarówno kobiety, jak i mężczyźni coraz chętniej korzystają z rozszerzonej oferty terapeutycznej, przy czym w 2024 roku szczególnie zauważalny był wzrost wśród kobiet (93 osoby wobec 31 w 2022 r.). Dane te wskazują na rosnące zainteresowanie pacjentów poszerzonym zakresem wsparcia, co można wiązać z większą świadomością potrzeb terapeutycznych, skuteczniejszą ofertą poradni oraz być może poprawą dostępności usług.

Wykres 14. Liczba pacjentów tzw. współuzależnionych uczestniczących w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej w terapii wykraczający poza zakres podstawowej oferty terapeutycznej w latach 2021-2024.

Źródło: Płocki Zakład Opieki Zdrowotnej.

W 2021 roku w zajęciach indywidualnych uczestniczyło w 52 pacjentów, w kolejnych latach liczba ta spadła – do 43 w 2022 r., 42 w 2023 r. i 36 w 2024 r. Trend wskazuje na stopniowe zmniejszanie zainteresowania tą formą terapii. W zajęciach grupowych początkowo niskie uczestnictwo (7 osób w 2021 r.) wzrosło w 2022 i 2023 r. (odpowiednio 16 i 18 osób), jednak w 2024 r. odnotowano spadek do 14 osób. Kobiety stanowią zdecydowaną większość osób tzw. współuzależnionych i jednocześnie uczestników zajęć dodatkowych,

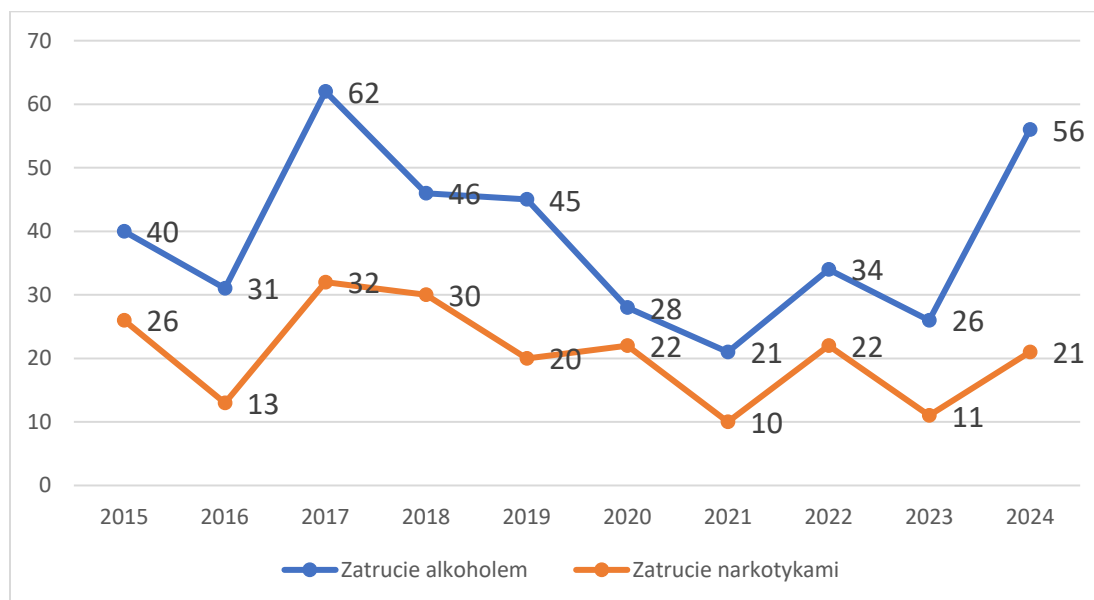
WOJEWÓDZKI SZPITAL ZESPOŁONY W PŁOCKU

W ramach niniejszego Raportu przeanalizowano również dane pochodzące z Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w Płocku, dotyczące liczby mieszkańców miasta hospitalizowanych z powodu zatrucia alkoholem.

Analiza danych dotyczących zatruc alkoholem w latach 2017–2021 wskazuje na tendencję spadkową. W roku 2022 odnotowano jednak wzrost liczby przypadków, po czym w kolejnym roku nastąpił ponowny spadek. Najbardziej znaczące zmiany zaobserwowano w roku 2024, kiedy liczba zatruc zwiększyła się o ponad 100% – z 26 do 58 przypadków. W odniesieniu do zatruc środkami odurzającymi w latach 2013–2024 obserwowano znaczną

zmienność liczby pacjentów, obejmującą zarówno spadki, jak i wzrosty sięgające nawet 100%. W roku 2024 odnotowano istotny wzrost – niemal dwukrotny – z 11 do 21 przypadków.

Wykres 15. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym z powodu zatrucia alkoholowego oraz narkotykowego w latach 2015-2024.

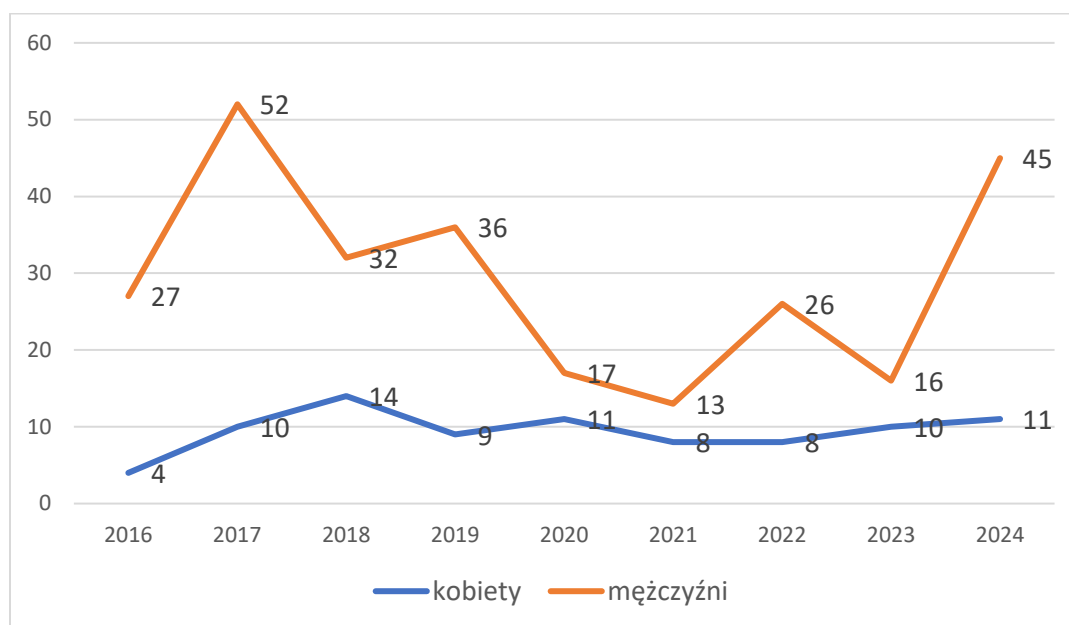

Źródło: Wojewódzki Szpital Zespolony.

Alkohol pozostaje główną przyczyną zatruc wymagających hospitalizacji, stanowiąc największe obciążenie dla systemu ochrony zdrowia w Płocku w porównaniu z narkotykami. Liczba hospitalizowanych z powodu zatrucia alkoholem w analizowanym okresie podlegała wahaniem. Po 2018 roku widoczny był trend spadkowy, a następnie okresy wzrostów i spadków. W 2024 roku odnotowano 56 takich przypadków **Zatrucia narkotykowe**: liczby są zdecydowanie niższe (10 – 32) w porównaniu z zatruciami alkoholowymi, ale charakteryzują się większą zmiennością w czasie.

Zatrucia narkotykowe występują rzadziej, jednak ich okresowe wzrosty wskazują na zagrożenie związane z używaniem nowych substancji psychoaktywnych oraz zmieniającymi się wzorcami konsumpcji. W latach 2020–2022 można zaobserwować nieco niższe wartości w obu kategoriach, co może mieć związek z ograniczeniami funkcjonowania służby zdrowia i życia społecznego w okresie pandemii COVID-19. W 2023 i 2024 roku nastąpił ponowny wzrost hospitalizacji zarówno z powodu alkoholu, jak i narkotyków, co może sugerować powrót do wcześniejszych trendów oraz wzrost skali problemu po okresie pandemii.

Wykres 16. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Szpitalu Zespólnym z powodu zatrucia alkoholowego z podziałem na płeć w latach 2015-2024.

Źródło: Wojewódzki Szpital Zespólny.

W latach 2015–2024 w Wojewódzkim Szpitalu Zespólnym w Płocku odnotowano wyraźne różnice w liczbie hospitalizacji z powodu zatruc alkoholowych między kobietami a mężczyznami. W całym analizowanym okresie liczba przypadków wśród mężczyzn istotnie przewyższała wartości odnotowane u kobiet. Najwyższy poziom wystąpił w 2017 r. – 52 przypadki wśród mężczyzn wobec 10 u kobiet. Pomimo wahań, przewaga mężczyzn utrzymywała się konsekwentnie przez cały okres obserwacji.

Trendy wśród mężczyzn

W latach 2016–2017 obserwowany był dynamiczny wzrost liczby zatruc z 27 do 52.

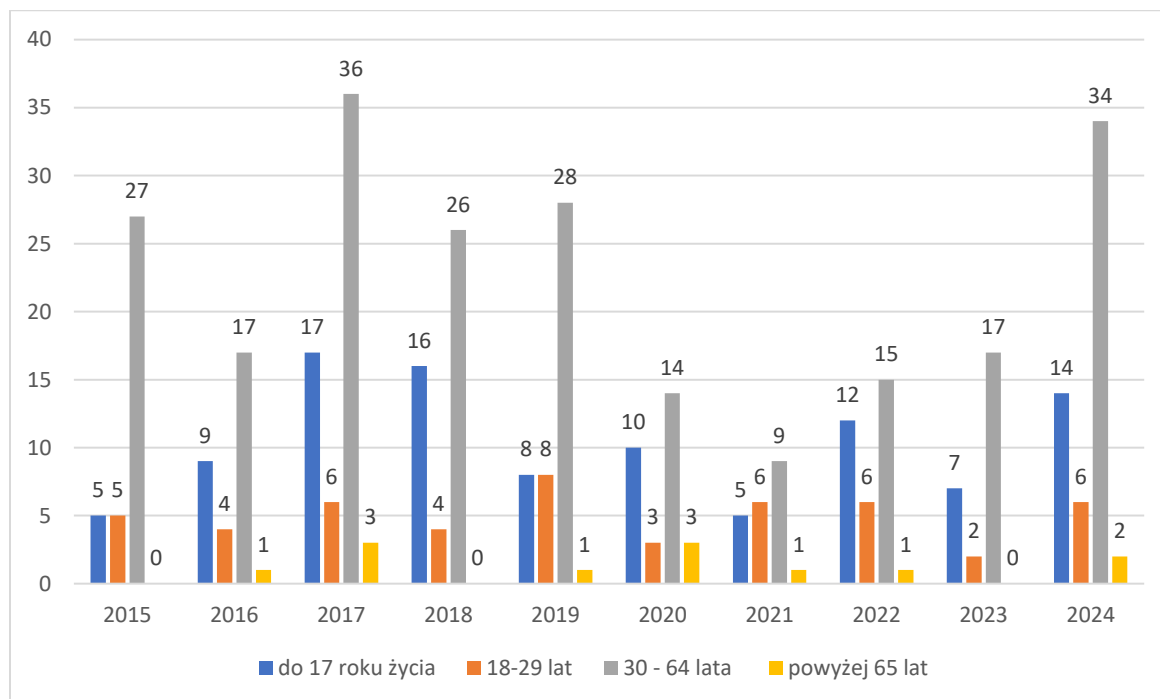
Następnie nastąpił spadek (2018–2021), przy czym rok 2019 przyniósł chwilowy wzrost (36 przypadków). Po minimalnym poziomie w 2021 r. (13 przypadków) w kolejnych latach odnotowano ponowne wahania – wzrost w 2022 r. (26 przypadków), spadek w 2023 r. (16 przypadków) oraz ponowny wzrost w 2024 r. (45 przypadków)

Trendy wśród kobiet

Dane dla kobiet cechują się mniejszą dynamiką i niższą skalą zjawiska. Najniższy poziom odnotowano w 2016 r. (4 przypadki), natomiast najwyższy w 2018 r. (14 przypadków). W

kolejnych latach wartości pozostawały stosunkowo stabilne, oscylując wokół 8–11 przypadków rocznie.

Wykres 17. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Szpitalu Zespólnym z powodu zatrucia alkoholowego w podziale na wiek latach 2015-2024.

Źródło: Wojewódzki Szpital Zespólny.

Najliczniejszą grupę pacjentów przez cały okres stanowili **dorośli w wieku 30–64 lata**, co wskazuje, że to właśnie ta kategoria wiekowa jest najbardziej narażona na ciężkie skutki nadużywania alkoholu. W niektórych latach liczba hospitalizacji w tej grupie była bardzo wysoka (np. 2017 – aż 36 przypadków, 2024 – 34 przypadki).

W drugiej kolejności hospitalizowani byli **nieletni (do 17 roku życia)**. Liczba przypadków w tej grupie była zmienna – od 5 w latach 2015 i 2021 do 17 w roku 2017.

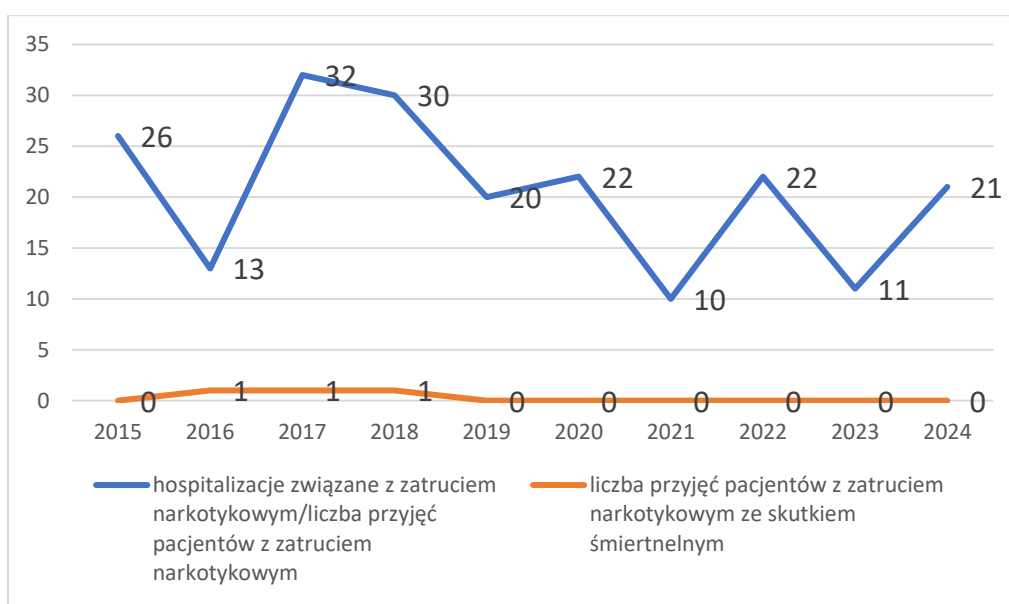
Grupa **18–29 lat** utrzymywała się na stosunkowo stabilnym, umiarkowanym poziomie (zwykle od 3 do 8 przypadków rocznie).

Najmniej hospitalizacji dotyczyło osób **powyżej 65 roku życia** (zwykle 0–3 przypadki rocznie), choć ich obecność w statystykach wskazuje, że problem dotyczy również seniorów.

Podsumowując w latach 2015–2024 w Płocku w zakresie zatrucia alkoholowego obserwuje się:

- dużą zmienność liczby hospitalizacji z powodu zatrucia alkoholem,
- dominację przypadków wśród dorosłych w wieku 30–64 lata,
- okresowe nasilenie problemu wśród młodzieży,
- niewielką, lecz istotną obecność hospitalizacji wśród seniorów.

Wykres 18. Liczba mieszkańców Miasta Płock hospitalizowanych w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym z powodu zatrucia narkotykowego w latach 2015-2024.

Źródło: Wojewódzki Szpital Zespolony.

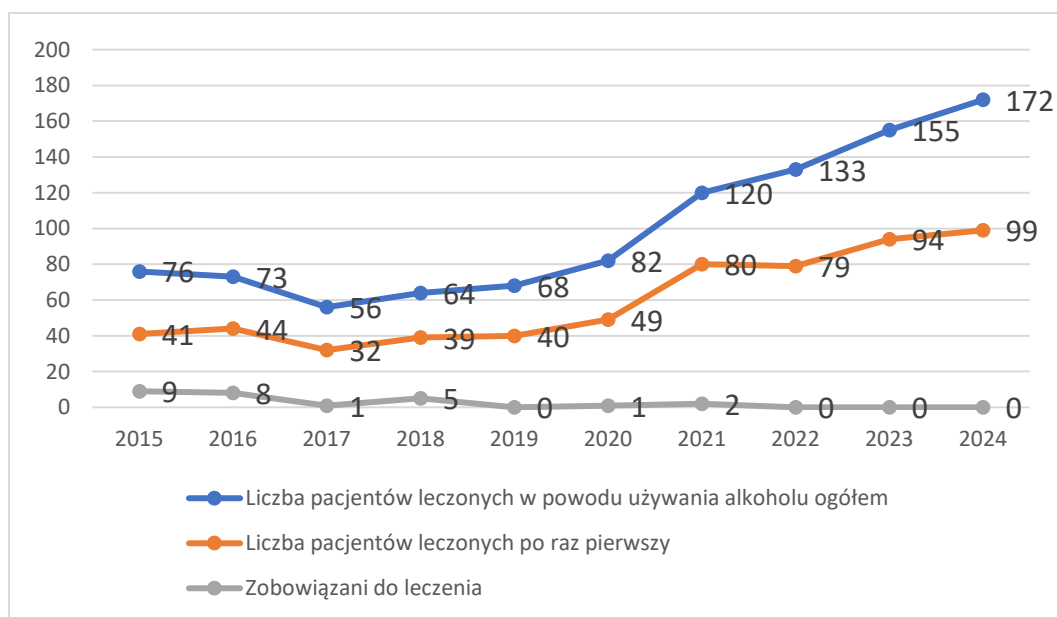
Liczba hospitalizacji z powodu zatruc narkotykowych wykazuje silną zmienność, brak wyraźnego trendu wzrostowego czy spadkowego. Wyróżniają się **lata 2017 i 2021** (najwyższe wartości 32) oraz (najniższe - 10). **Zgony wśród hospitalizowanych są rzadkie**, występowały wyłącznie w latach 2016–2018 (po 1 rocznie). W roku 2024 w stosunku do roku 2023 odnotowano wzrost hospitalizacji z 11 do 21.

Jeśli chodzi o płeć i wiek dostępne są dane z lat 2023 – 2024 i wynika z nich, że dominującą grupą są mężczyźni (9 w 2023 i 13 w 2024) natomiast zatrucia występują najczęściej w grupach wiekowych 18 – 29 (odpowiednio 6 i 9) oraz w grupie osób niepełnoletnich do 17 roku (odpowiednio 3 i 6).

Substancje powodujące zatrucia to najczęściej amfetamina i inne substancje stymulujące w 2023 roku (5 przypadki na 11), pozostałe to kanabinoidy (3) i pojedyncze przypadki zatrucia opiatami, lekami uspokajającymi i nasennymi oraz substancjami wżiewnymi. W 2024 roku najwięcej było zatruc mieszanych – 6 przypadków i spowodowanych przyjęciem leków uspokajających i nasennych – 4. Pozostałe to metamfetamina – 3, mefedron – 2, ecstazy/MDMA – 2, opiaty – 1, amfetamina – 1, kokaina – 1.

WOJEWÓDZKI SAMODZIELNY ZESPÓŁ PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ W GOSTYNINIE-ZALESIU

Wykres 19. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w WSZPZOZ w Gostyninie-Zalesiu z powodu używania alkoholu ogółem, w tym zobowiązanych do leczenia odwykowego oraz leczonych po raz pierwszy w życiu w latach 2015-2024.

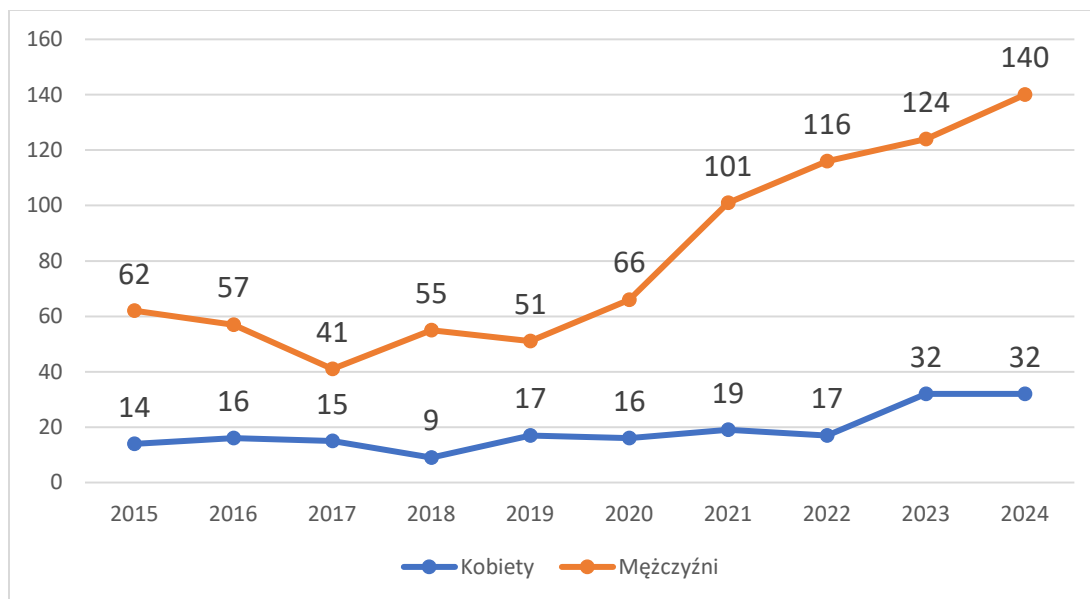

Źródło: WSZPZOZ w Gostyninie-Zalesiu

Od 2018 roku widoczny jest systematyczny i bardzo wyraźny wzrost liczby pacjentów leczonych z powodu używania alkoholu (64 – 172). Liczba pacjentów pierwszorazowych także wzrasta od 2020 roku choć mniej dynamicznie nieznacznie. Pacjenci zobowiązani do leczenia odwykowego stanowili marginalną liczbą, od 2019 roku praktycznie nieobecna.

Rosnąca liczba pacjentów pierwszorazowych wskazuje na pojawianie się nowych przypadków uzależnień i problemów związanych z alkoholem, co może sygnalizować pogorszenie sytuacji społecznej i zdrowotnej w Płocku.

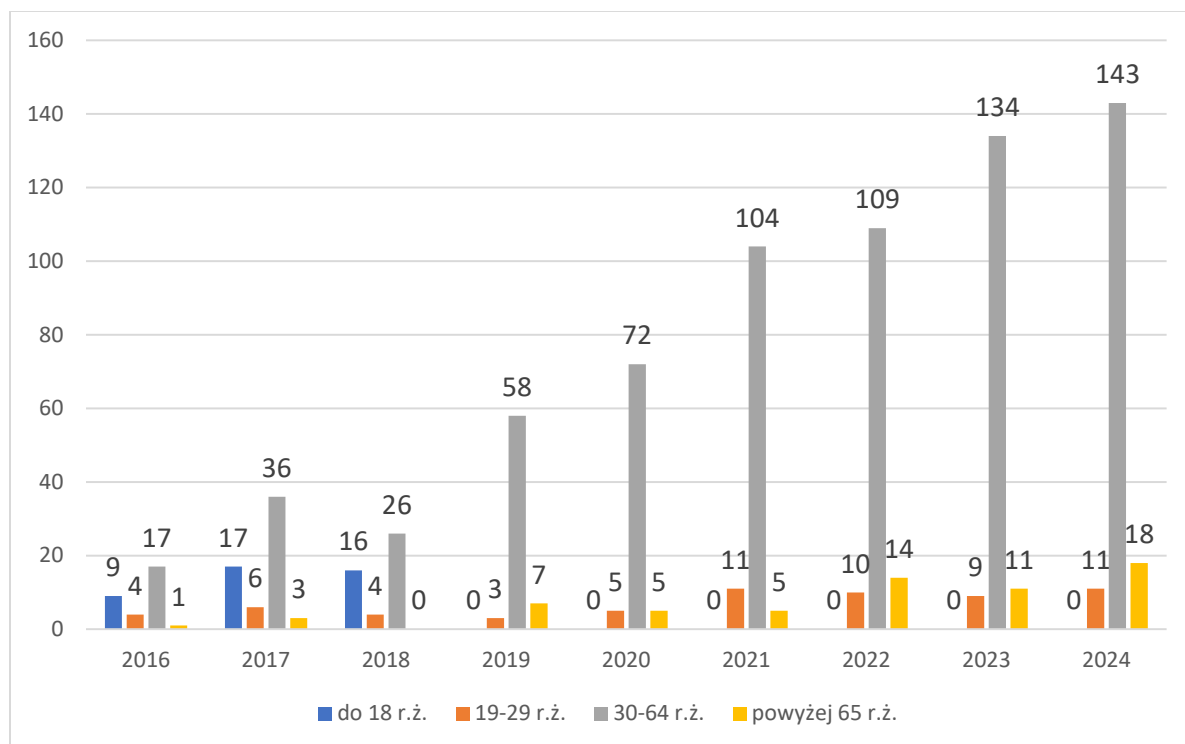
Wykres 20. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Gostyninie-Zalesiu z powodu używania alkoholu z podziałem na płeć w latach 2015-2024.

Źródło: WSZPZOZ w Gostyninie-Zalesiu.

Analiza danych dotyczących liczby mieszkańców Płocka leczonych w Wojewódzkim Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Gostyninie-Zalesiu z powodu używania alkoholu w latach 2015–2024 pokazuje wyraźną przewagę mężczyzn wśród pacjentów. We wszystkich latach analizowanego okresu liczba leczonych mężczyzn zdecydowanie przewyższała liczbę kobiet, co potwierdza, że uzależnienie od alkoholu pozostaje przede wszystkim problemem męskiej części populacji. Wśród mężczyzn w porównaniu z kobietami widać dynamiczny wzrost od 2020 roku – z 66 pacjentów do 140 w 2024 roku, wzrost o ponad 100%.

Wykres 21. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Gostyninie-Zalesiu z powodu używania alkoholu z podziałem na grupę wiekową w latach 2016-2024.

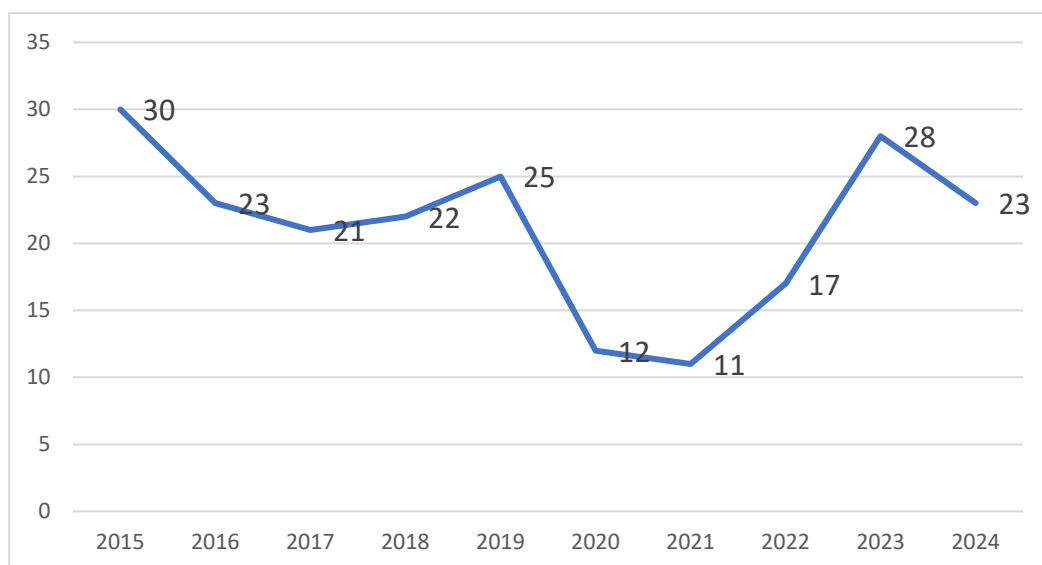

Źródło: WSZPZOZ w Gostyninie-Zalesiu.

Na podstawie danych dotyczących liczby mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Gostyninie-Zalesiu z powodu używania alkoholu w latach 2016–2022, z podziałem na grupy wiekowe, można wskazać kilka kluczowych tendencji:

- **Najliczniejszą grupą pacjentów byli dorośli w wieku produkcyjnym (30 – 64 lat)** – w każdym roku stanowili oni największy odsetek leczonych, co pokazuje, że problem uzależnienia dotyczy przede wszystkim osób aktywnych zawodowo i społecznie.
- **W latach 2022 – 2024 w porównaniu z wcześniejszymi latami** zauważalny jest wzrost liczby osób starszych podejmujących terapię. Może to świadczyć o narastającym problemie uzależnień w tej grupie wiekowej lub większej gotowości do leczenia.
- Od roku 2019 wśród pacjentów nie było osób z najmłodszej grupy wiekowej do 18 roku
- Choć pacjenci z grupy 19 – 29 lat byli obecni w statystykach, ich liczba była relatywnie mała w porównaniu do starszych grup.

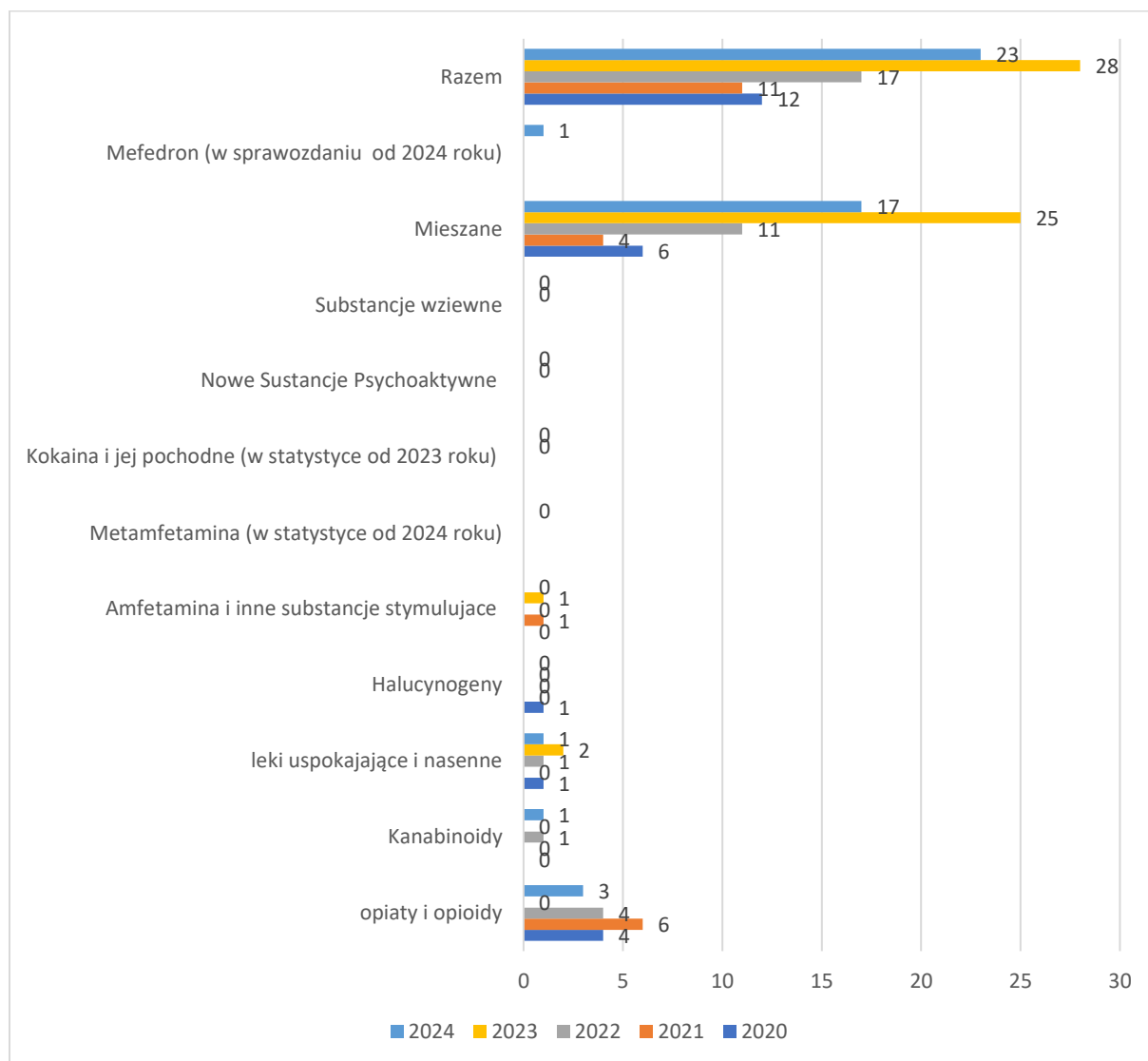
Wykres 22. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych w latach 2015-2024.

Źródło: WSZPZOZ w Gostyninie-Zalesiu.

Widoczna jest **znaczna zmienność trendu** – liczba osób używających substancji psychoaktywnych podlega cyklicznym wzrostom i spadkom. Najwyższe wartości odnotowano w roku 2015 (30 osób) oraz w 2023 (28 osób). Lata **2020–2021** były czasem wyjątkowo niskiej rejestracji (prawdopodobnie związanej m.in. z pandemią COVID-19, ograniczającą kontakty społeczne i dostęp do substancji). Po 2021 r. widoczny jest szybki wzrost liczby osób i w 2024 roku spadek do **23 osób**, jednak poziom nadal wyższy niż w latach 2020–2022.

Wykres 23. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych w podziale na rodzaj zażywanej substancji w latach 2020-2024.

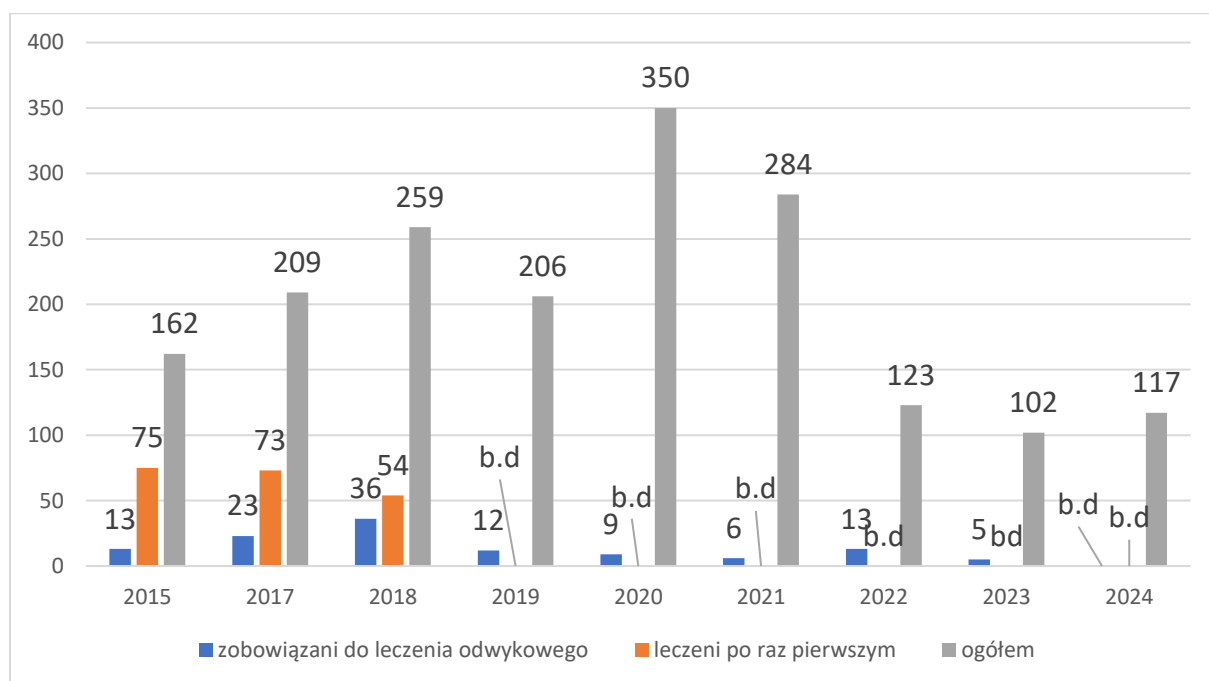
Źródło: WSZPZOZ w Gostyninie-Zalesiu*

Największym zagrożeniem pozostaje używanie wielu substancji jednocześnie, co stanowi dominującą kategorię w analizowanych latach, szczególnie w 2021 r. (25 osób) i 2024 r. (17 osób). Trend wskazuje, że wielosubstancyjność jest głównym problemem. Opiaty i opioidy pozostają istotną grupą problemową, choć ich liczba przypadków spada w ostatnich latach. W poprzednich latach szpital miał podpisany kontrakt tylko na przyjmowanie pacjentów uzależnionych od opiatów, później przyjęcia zostały rozszerzone o substancje mieszane i sporadycznie przyjmowane są osoby z innymi substancjami. Brak pacjentów z rozpoznaniem uzależnienia od innych substancji nie wynika z ich rzeczywistej nieobecności, lecz z zakresu

świadczeń określonych w kontrakcie z NFZ. W odniesieniu do gromadzenia danych należy podkreślić, że w ostatnich raportach uwzględniano wyłącznie te substancje, z powodu których pacjenci zgłaszali się do leczenia. Oznacza to, że nie zaprzestano ich zbierania w latach 2023–2024 (z wyjątkiem mefedronu), lecz we wcześniejszych okresach nie odnotowywano pacjentów z rozpoznaniem uzależnienia od tych substancji. Dodatkowo należy wskazać, że metamfetamina przed rokiem 2024 była ujęta w sprawozdaniach dotyczących amfetaminy.

OŚRODEK MEDYCZNO-PSYCHOLOGICZNY „VIDE”

Wykres 24. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Poradni Leczenia Uzależnień Ośrodka Medyczno-Psychologicznego „VIDE”, w tym zobowiązanych do leczenia odwykowego oraz leczonych po raz pierwszy w życiu w latach 2015 - 2024* (*brak danych z 2016 roku).

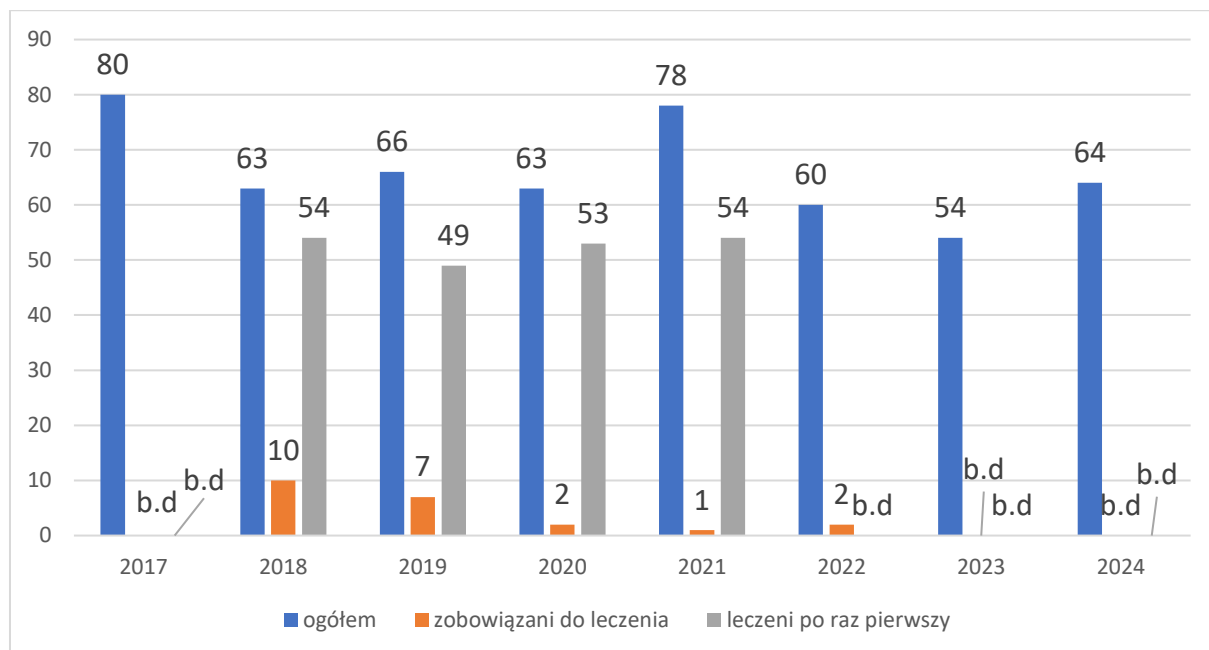

Źródło: Ośrodek Medyczno-Psychologicznego „VIDE”.

Lata 2015 – 2018 to wzrost liczby osób leczonych w poradni, w roku 2019 odnotowano spadek i kolejny rok 2020 to najwyższy wskaźnik, przyjęto wtedy 350 osób. Jest to w stosunku do innych poradni sytuacja nietypowa biorąc pod uwagę spadki odnotowane w innych placówkach związane z pandemią COVID 19. Lata 2022 – 2024 to zmniejszenie liczny pacjentów w stosunku do poprzednich lat. W latach 2019 nie gromadzono danych dotyczących pacjentów

leczonych po raz pierwszy, a w 2024 nie ma danych dotyczących pacjentów zobowiązanych do leczenia odwykowego.

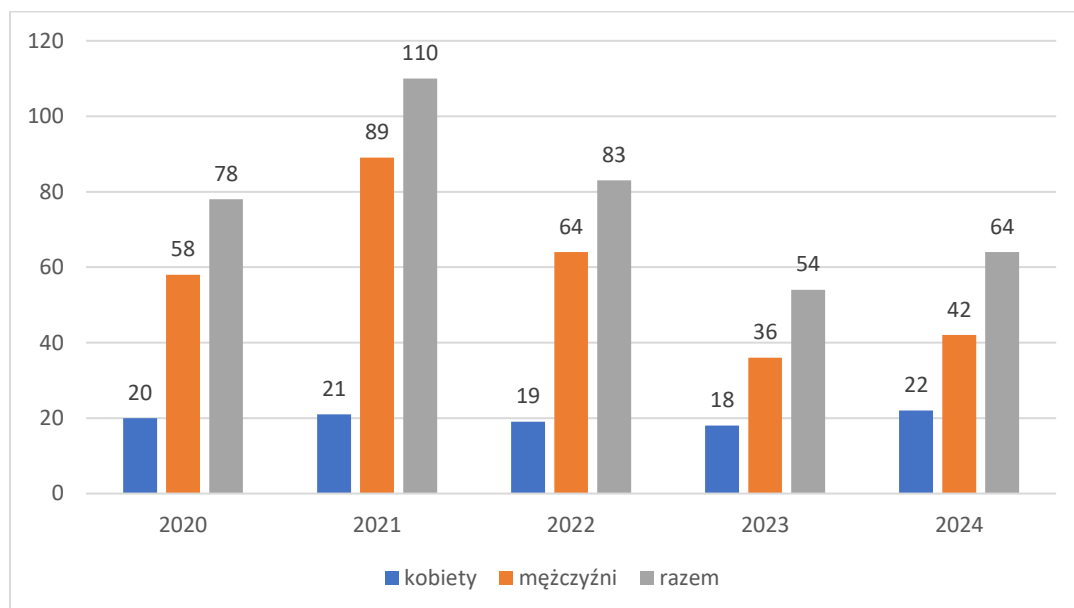
Wykres 25. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Oddziale Dziennym Terapii Uzależnienia od Alkoholu w latach 2017-2024.

Źródło: Ośrodek Medyczno-Psychologicznego „VIDE”.

W Ośrodku Medyczno-Psychologicznym „VIDE” działalność prowadzi również Dzienny Oddział Terapii Uzależniania od Alkoholu. W analizowanym okresie liczba pacjentów wahała się w przedziale **54–80 osób rocznie**. Najwięcej w 2017 (80 osób) i 2021 (78 osób) - najmniej w 2023 (54 osoby). Ogólnie nie ma wyraźnej tendencji wzrostowej – dane raczej stabilne z drobnymi wahaniami. W odniesieniu do osób zobowiązanych do leczenia to widać duże braki danych, które uniemożliwiają ocenę trendów. Liczba osób leczonych po raz pierwszy w latach 2018 do 2021 utrzymywała się na poziomie ok. **49–54 osób rocznie**. **Brak pełnych danych z ostatnich lat** (2022–2024) ogranicza możliwość oceny trendów – szczególnie w odniesieniu do nowych pacjentów.

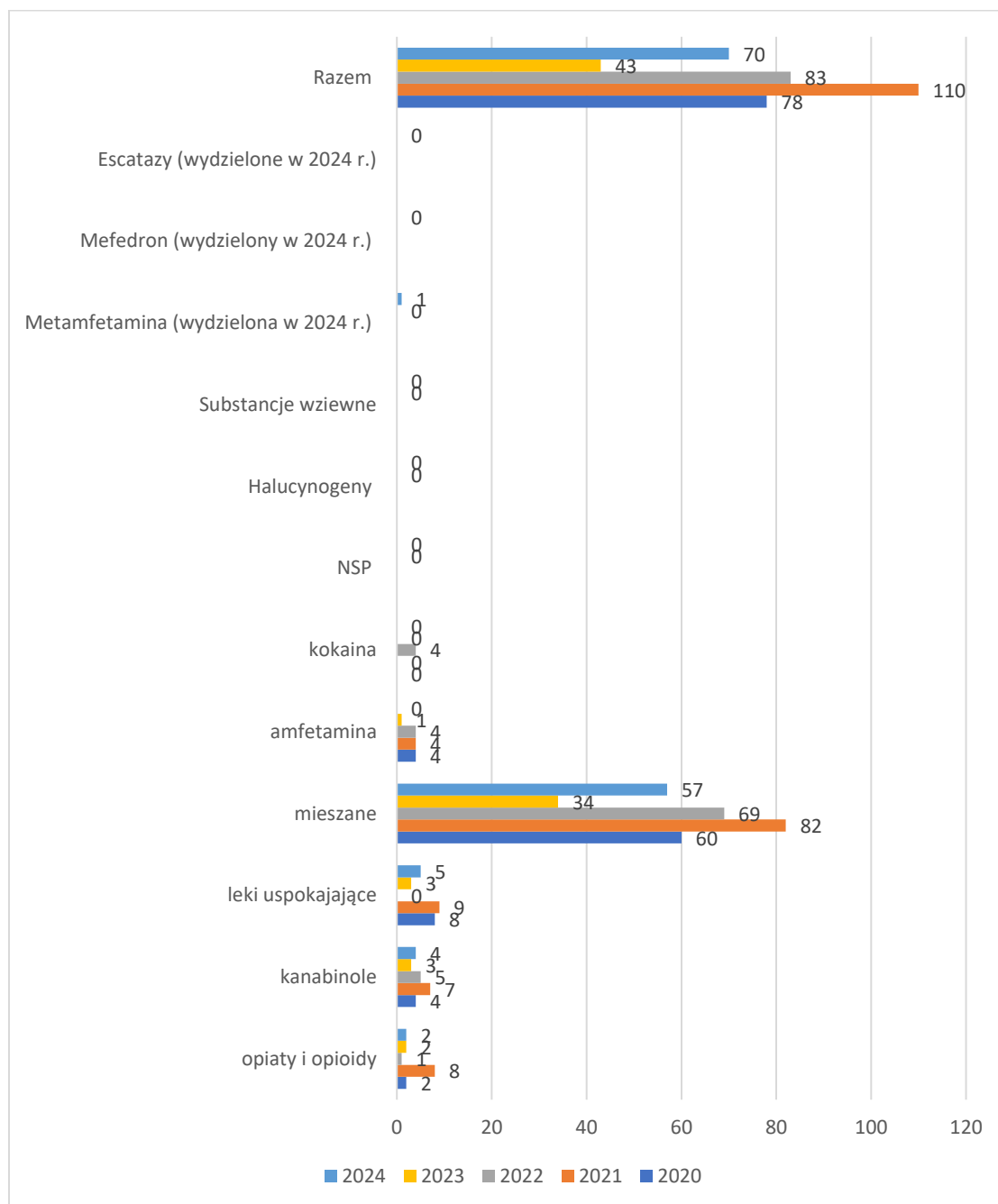
Wykres 26. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych w latach 2020-2024 w podziale na płeć i ogółem.

Źródło: Ośrodek Medyczno-Psychologicznego „VIDE.

W latach 2020–2021 liczba zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych stopniowo zwiększyła się, następnie odnotowano spadek w latach 2022 – 2023 i ponowny wzrost w 2024 roku. Największy przyrost liczby zarejestrowanych osób nastąpił w roku 2021, co można wiązać m.in. z konsekwencjami pandemii COVID-19 (izolacja społeczna, stres, problemy ekonomiczne).

Wykres 27. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych w latach 2020-2024 w podziale rodzaj substancji.

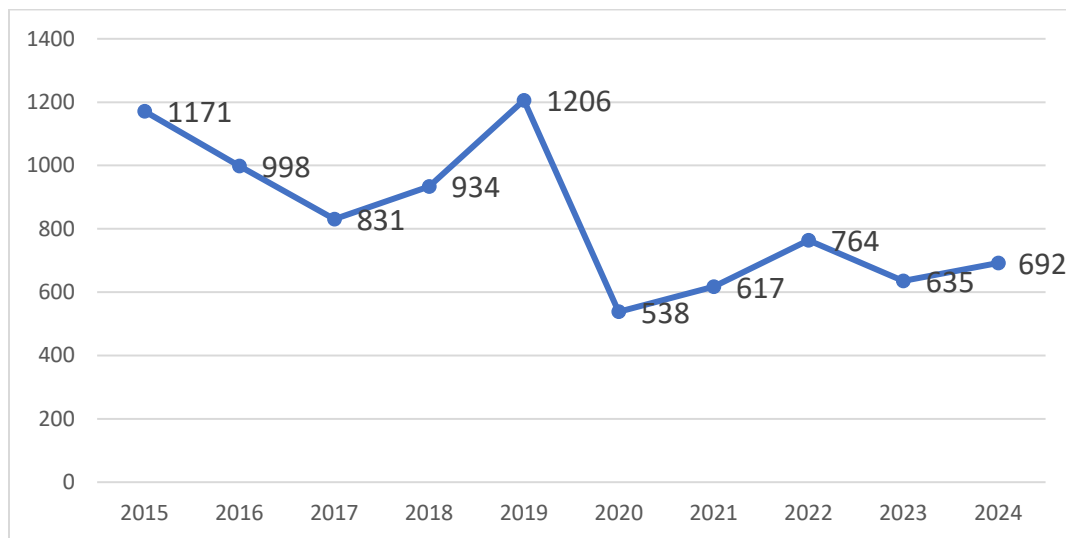
Źródło: Ośrodek Medyczno-Psychologicznego „VIDE”.

Podobnie jak w innych placówkach także i tutaj największym problemem jest używanie różnych substancji, odpowiada to za największą część przypadków we wszystkich latach. Stabilnie obecne są leki uspokajające i nasenne z wahaniami od 3 do 9 osób (najwięcej w 2021 r. (9 osób)). Zmniejszyła się liczba przypadków używania opiatów i opioidów od 8 osób w 2020 r. do 2 osób w 2024 r. Do 2023 roku była pozycja „amfetamina i inne substancje stymulujące,

a od 2024 roku wydzielono mefedron, metamfetamina, ecstasy. W 2024 roku nie było przypadków osób używających NSP.

WOJEWÓDZKA STACJA POGOTOWIA RATUNKOWEGO I TRANSPORTU SANITARNEGO W PŁOCKU

Wykres 28. Liczba osób będących pod wpływem alkoholu, którym Wojewódzka Stacja Pogotowienia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku udzieliła pomocy na terenie Miasta Płock w latach 2015-2024

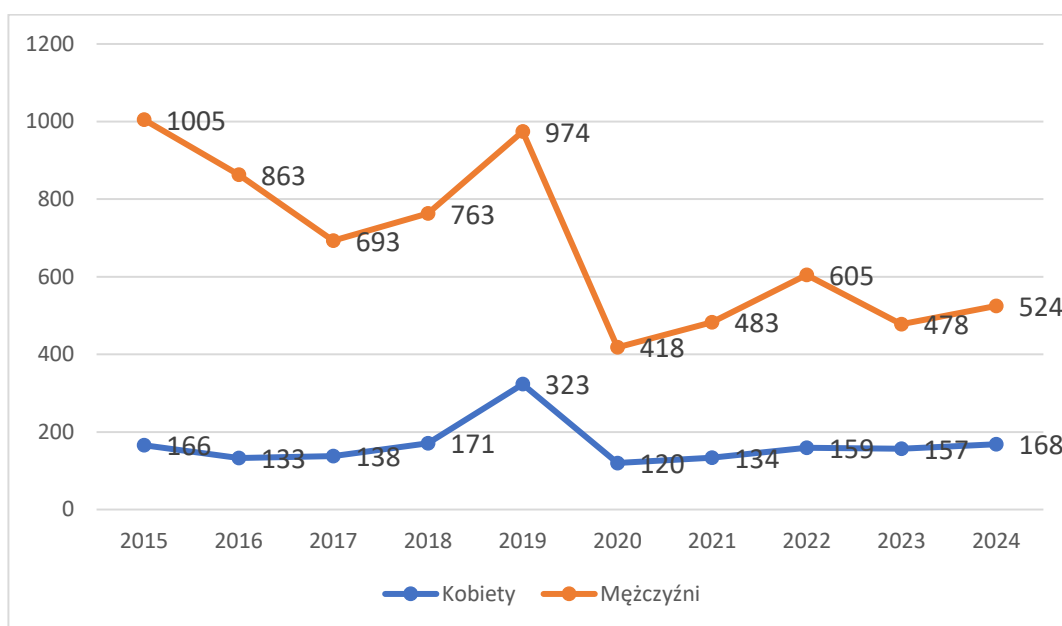

Źródło: Wojewódzka Stacja Pogotowienia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego.

W latach 2015–2024 liczba interwencji podejmowanych przez Wojewódzką Stację Pogotowienia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku wobec osób będących pod wpływem alkoholu na terenie Miasta Płock charakteryzowała się znacznymi wahaniami. W początkowym okresie (2015–2017) odnotowano spadek liczby udzielonej pomocy – z 1171 przypadków w 2015 roku do 831 w 2017 roku. Następnie w latach 2018–2019 nastąpił ponowny wzrost, osiągając w 2019 roku najwyższą wartość w całym badanym okresie – 1206 interwencji. Rok 2020 przyniósł gwałtowny spadek do 538 przypadków, co można wiązać z pandemią COVID-19, ograniczeniami w funkcjonowaniu życia społecznego oraz mniejszą obecnością osób w przestrzeni publicznej. W kolejnych latach obserwowano stopniowe odbudowywanie się liczby interwencji – 617 w 2021 roku i 764 w 2022 roku – jednak wartości te nie dorównały wynikom sprzed pandemii. W latach 2023–2024 poziom interwencji ustabilizował się na niższym pułapie w stosunku do okresu sprzed pandemii, jednak należy zwrócić uwagę na niewielki wzrost (o 9 %) w roku 2024 w stosunku do 2023 (odpowiednio 635 i 692 przypadki).

Podsumowując, w całym analizowanym okresie widoczny jest trend ogólny wskazujący na spadek liczby interwencji związanych z osobami będącymi pod wpływem alkoholu – w 2024 roku ich liczba była znacząco niższa niż w 2015 roku. Dane te sugerują, że mimo okresowych wzrostów problem nadużywania alkoholu wymaga dalszej uwagi, jednak jego skala – przynajmniej w zakresie interwencji medycznych – w ostatnich latach uległa zmniejszeniu.

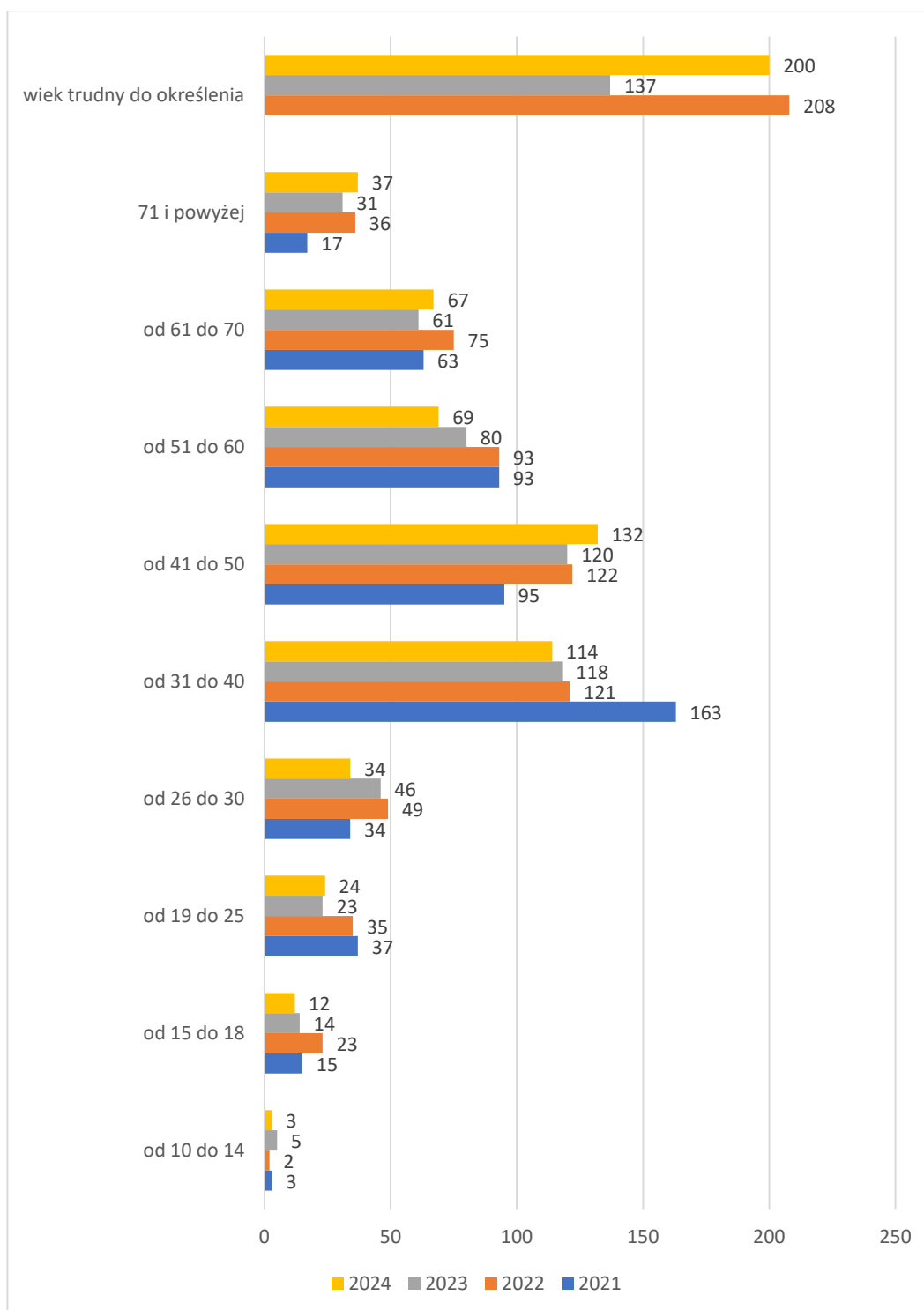
Wykres 29. Liczba osób będących pod wpływem alkoholu, którym Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku udzieliła pomocy na terenie Miasta Płock w podziale na płeć w latach 2015-2024.

Źródło: Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego.

W latach 2015–2024 interwencje Wojewódzkiej Stacji Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku związane z osobami będącymi pod wpływem alkoholu w zdecydowanej większości dotyczyły mężczyzn. W każdym roku liczba interwencji wobec mężczyzn była kilkakrotnie wyższa niż wobec kobiet – przykładowo w 2019 r. odnotowano 974 mężczyzn i 323 kobiety, a w 2024 r. odpowiednio 524 mężczyzn i 168 kobiet. Widoczny jest również ogólny trend spadkowy w obu grupach po 2019 r., szczególnie wyraźny w 2020 r., kiedy liczba interwencji wobec mężczyzn obniżyła się do 418, a wobec kobiet do 120, co można wiązać z ograniczeniami wynikającymi z pandemii. W kolejnych latach wartości stopniowo rosły, jednak nie osiągnęły poziomu sprzed pandemii. Dane wskazują, że choć liczba kobiet wymagających pomocy pozostaje stosunkowo stabilna, udział mężczyzn w tej statystyce jest dominujący, co podkreśla różnice płciowe w skali problemu.

Wykres 30. Liczba osób będących pod wpływem alkoholu, którym Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku udzieliła pomocy na terenie Miasta Płock w podziale na grupę wiekową w latach 2021-2024.

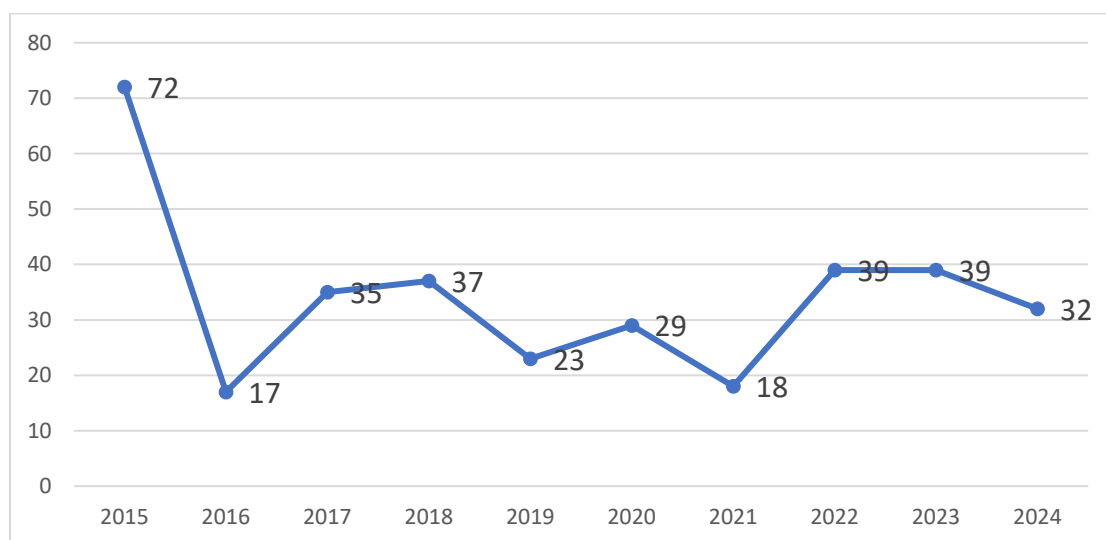

Źródło: Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego.

W latach 2021–2024 największy odsetek interwencji pogotowia wobec osób będących pod wpływem alkoholu dotyczył osób w wieku 31–40 oraz 41–50 lat. W obu tych grupach liczby

utrzymywały się na wysokim poziomie – w 2021 r. dominowała grupa 31–40 (163 osoby), natomiast w kolejnych latach przewagę uzyskała grupa 41–50 (132 osoby w 2024 r.). Znaczącą liczbę interwencji odnotowano również wśród osób w wieku 51–60 oraz 61–70 lat, co potwierdza, że problem nadużywania alkoholu nie dotyczy wyłącznie ludzi młodych. Najmniej interwencji dotyczyło osób poniżej 18 roku życia, jednak ich obecność w statystykach wskazuje na niepokojące zjawisko sięgania po alkohol wśród nieletnich. Od 2022 r. zauważalna jest także duża liczba przypadków sklasyfikowanych jako „wiek trudny do określenia”, co utrudnia pełną ocenę struktury wiekowej. Dane jednoznacznie pokazują, że interwencje medyczne związane z alkoholem koncentrują się przede wszystkim wśród osób w wieku produkcyjnym, z tendencją wzrostu w starszych grupach wiekowych

Wykres 31. Liczba osób, będących pod wpływem narkotyków, którym udzielono pomocy medycznej w latach 2015-2024.

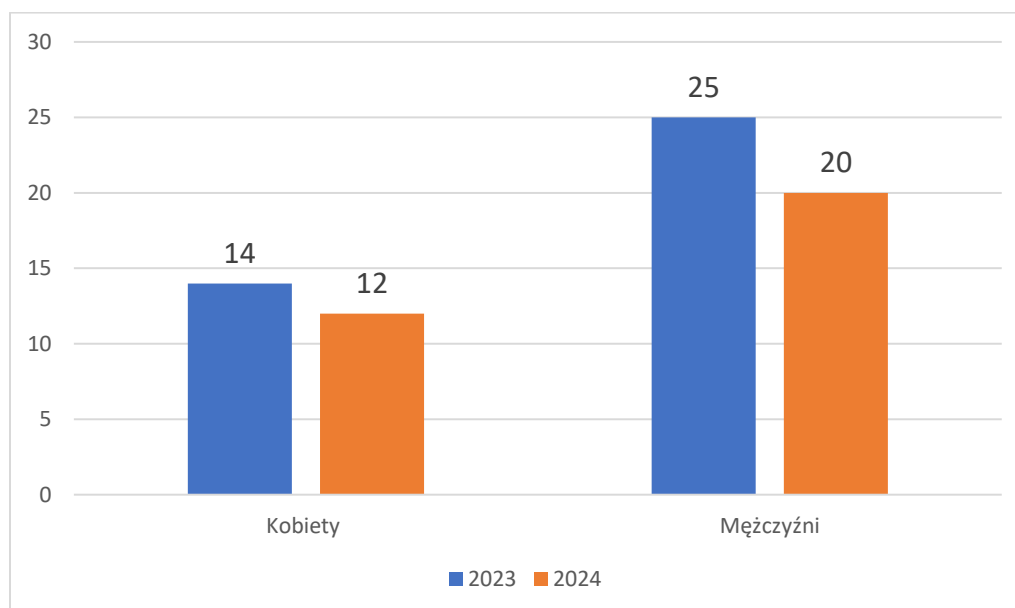

Źródło: Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego.

Na podstawie danych przedstawiających liczbę osób będących pod wpływem narkotyków, którym udzielono pomocy medycznej w latach 2015–2024, można zauważyć kilka istotnych zjawisk:

- **Duża zmienność w czasie** – liczba interwencji medycznych w poszczególnych latach nie była stabilna, lecz charakteryzowała się wyraźnymi wahaniami.
- **Ostatnie lata (2022–2024)** – dane pokazują względną stabilizację na średnim poziomie 39 – 32 osoby

Wykres 32. Liczba osób, będących pod wpływem narkotyków, którym udzielono pomocy medycznej w podziale na płeć w latach 2015-2024.

Źródło: Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego.

Zmniejszyła się liczba **interwencji medycznych** – w 2024 r. odnotowano mniej przypadków wymagających pomocy w obu grupach płci (w grupie kobiet o 2 przypadki, w grupie mężczyzn o 5 przypadków). W obydwu latach mężczyźni stanowią większą grupę od kobiet wymagającą pomocy medycznej, co wskazuje na wyższe ryzyko związane z używaniem narkotyków w tej populacji.

Konsekwencje społeczne i prawne spowodowane używaniem alkoholu i narkotyków

Nadmierne spożywanie alkoholu ma silny wpływ na życie społeczne i prawne jednostek. Badania WHO (2018) wskazują, że nawet ponad połowa przypadków przemocy domowej była związana z wcześniejszym piciem alkoholu.). Nadużywanie go prowadzi także do rozpadu relacji rodzinnych, problemów w pracy oraz izolacji społecznej. Statystyki Komendy Głównej Policji (2024) wskazują, że nietrzeźwi kierowcy spowodowali w 2023 roku ponad 1 200 wypadków, w których życie straciło 170 osób. Innym obszarem są przestępstwa przeciwko rodzinie i życiu – alkohol jest czynnikiem ryzyka przemocy domowej; według WHO (2018) ponad 55% sprawców przemocy wobec partnera było pod wpływem alkoholu. W Polsce w 2022 roku policja odnotowała ponad 88 tysięcy tzw. Niebieskich Kart, z czego w większości przypadków sprawcy byli nietrzeźwi (Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej, 2023).

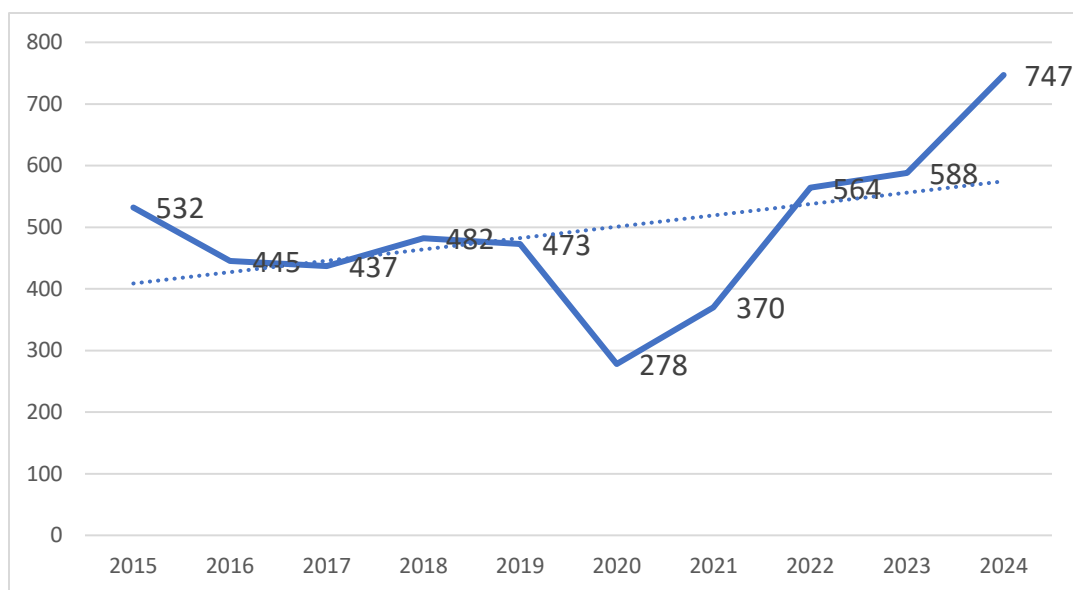
Alkohol bywa również czynnikiem sprawczym w przestępstwach pospolitych, takich jak bójki, rozboje czy zakłócanie porządku publicznego. Osoby nietrzeźwe częściej stają się zarówno sprawcami, jak i ofiarami przestępstw. Warto też pamiętać, że samo pojawienie się w miejscu publicznym w stanie nietrzeźwości i zakłócanie spokoju może skutkować interwencją policji, nałożeniem mandatu lub umieszczeniem w izbie wytrzeźwień na koszt osoby zatrzymanej. Poza konsekwencjami wynikającymi z nietrzeźwości w ruchu drogowym czy aktów przemocy, istotne są także przestępstwa polegające na złamaniu zakazu sprzedaży alkoholu osobom nietrzeźwym oraz nielegalna reklama i promocja alkoholu.

Używanie narkotyków w Polsce wiąże się z szeregiem konsekwencji prawnych, wynikających głównie z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Już samo posiadanie nawet niewielkich ilości substancji psychoaktywnych jest przestępstwem (art. 62 ustawy) i może skutkować karą do 3 lat pozbawienia wolności, a w przypadku znacznych ilości – do 10 lat. Jeszcze poważniejsze sankcje dotyczą wytwarzania, wprowadzania do obrotu czy przemytu narkotyków – grozi za to od kilku do nawet 12 lat więzienia. Odrębną kategorią jest prowadzenie pojazdu pod wpływem środków odurzających, co – podobnie jak w przypadku alkoholu – stanowi przestępstwo i jest zagrożone karą pozbawienia wolności do 2 lat (art. 178a Kodeksu karnego), a w razie spowodowania wypadku – karą wieloletniego więzienia. Dane EMCDDA (2022) pokazują, że wśród osób używających narkotyków częściej występuje konflikt z prawem nie tylko bezpośrednio związany z posiadaniem czy handlem, ale także pośrednio – np. kradzieże i rozboje popełniane w celu zdobycia pieniędzy na narkotyki. Konsekwencje prawne obejmują więc nie tylko odpowiedzialność karną, ale także wpis do rejestru karnego, powodujący , ograniczenie możliwości wykonywania niektórych zawodów.

STRAŻ MIEJSKA W PŁOCKU

W odniesieniu do zakresu działań Straży Miejskiej należy odnotować istotną zmianę proceduralną - od końca roku 2022 Straż Miejska w Płocku w godzinach 22.00 - 6.00 realizuje interwencje zagrażające zdrowiu i życiu oraz kontrolę miejsc zagrożonych i ochronę obiektów. Pozostałe interwencje w godzinach 22.00 - 6.00 są realizowane przez Policję

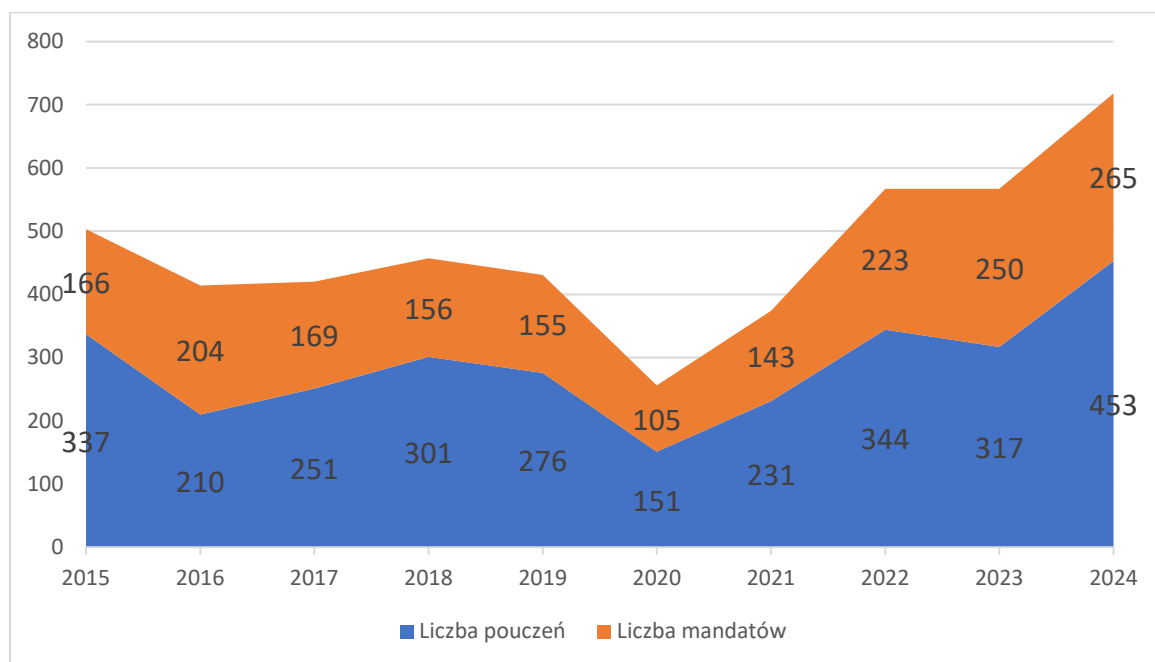
Wykres 33. Liczba odnotowanych wykroczeń przeciwko przepisom ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w latach 2015-2024.

Źródło: Straż Miejska w Płocku.

Wykroczenia związane z łamaniem ustawy o wychowaniu w trzeźwości stanowią istotny problem i w ostatnich latach przybierają na sile na co wskazuje linia trendu. W roku 2020 nastąpił wyraźny spadek liczby wykroczeń do 278 – najniższego poziomu w analizowanym okresie. Najbardziej prawdopodobną przyczyną są ograniczenia i lockdown związane z pandemią COVID-19, które zmniejszyły aktywność społeczną, w tym zgromadzenia i spożywanie alkoholu w miejscach publicznych. Wzrost po 2021 r. może świadczyć zarówno o większej skali problemu społecznego (np. wzrost spożycia alkoholu w miejscach publicznych), jak i o intensywniejszej aktywności służb kontrolnych.

Wykres 34. Liczba udzielonych pouczeń oraz nałożonych mandatów sprawcom wykroczeń popełnionych przeciwko przepisom ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w latach 2015-2024.

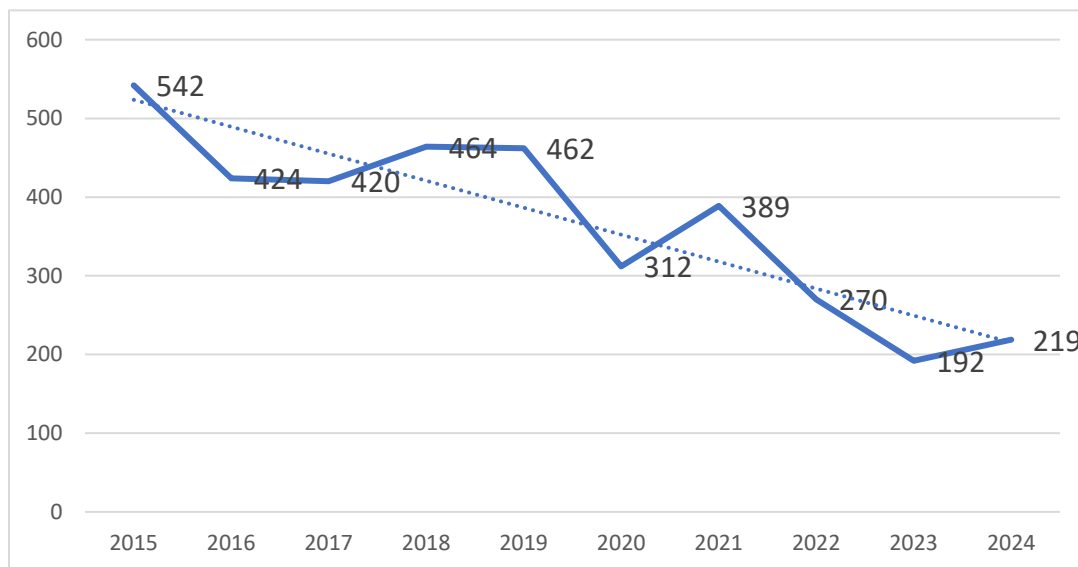

Źródło: Straż Miejska w Płocku.

Dominującą formą reakcji na wykroczenia są pouczenia - stanowiły większą część interwencji we wszystkich latach. Najwięcej pouczeń wystawiono w 2024 roku (453), co pokazuje znaczący wzrost względem 2020 roku (151 – najniższa wartość). Spadek w 2020 roku można tłumaczyć pandemią COVID-19 i ograniczoną aktywnością społeczną w przestrzeni publicznej. Mandaty utrzymywały się na względnie stabilnym poziomie w latach 2015–2019 (ok. 155–204 rocznie).

W 2020 roku odnotowano rekordowo niski poziom – 105 mandatów, co koreluje z ogólnym spadkiem liczby interwencji. Od 2021 roku nastąpił systematyczny wzrost – do 223 (2022), 250 (2023) i aż 265 w 2024 roku – najwyższy wynik w całym okresie. W latach wcześniejszych (2015–2017) różnica między liczbą pouczeń a mandatów była stosunkowo niewielka (np. 2016: 210 pouczeń i 204 mandaty). Warto zwrócić uwagę na zmianę w sposobie reagowania Straży Miejskiej: rośnie liczba pouczeń, ale jednocześnie coraz częściej nakładane są mandaty. Oznacza to, że polityka egzekwowania prawa staje się bardziej zróżnicowana – obok elementu edukacyjnego i prewencyjnego (pouczenia) stosowane są też sankcje finansowe, które mają działać odstraszaająco. Taka kombinacja środków świadczy o próbie równoważenia profilaktyki z realnym egzekwowaniem przepisów.

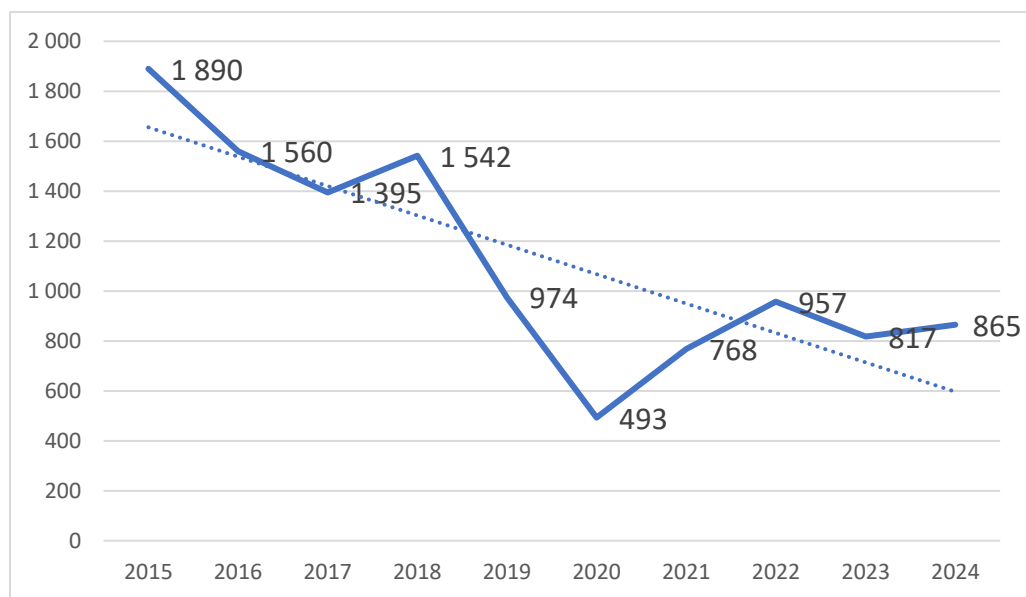
Wykres 35. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku związanych ze spożywaniem alkoholu w miejscach zabronionych w latach 2015-2024.

Źródło: Straż Miejska w Płocku.

W latach 2015–2024 liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku dotyczących spożywania alkoholu w miejscach zabronionych wykazywała wyraźny trend spadkowy. W 2015 roku odnotowano najwyższą wartość – **542 interwencje**. W kolejnych latach (2016–2019) sytuacja ustabilizowała się na poziomie od **420 do 464 interwencji rocznie**. Rok 2020 przyniósł jednak gwałtowny spadek do **312 interwencji**, co można wiązać z ograniczeniami życia publicznego w czasie pandemii COVID-19. W 2021 roku nastąpił chwilowy wzrost do **389 interwencji**, odzwierciedlający powrót aktywności społecznej po zniesieniu obostrzeń. Lata 2022–2023 przyniosły dalszy i znaczący spadek – odpowiednio do **270** oraz **192 interwencji**, co wynika ze zmiany trybu pracy Straży Miejskiej (w godz. 22.00 – 6.00 interweniuje policja).

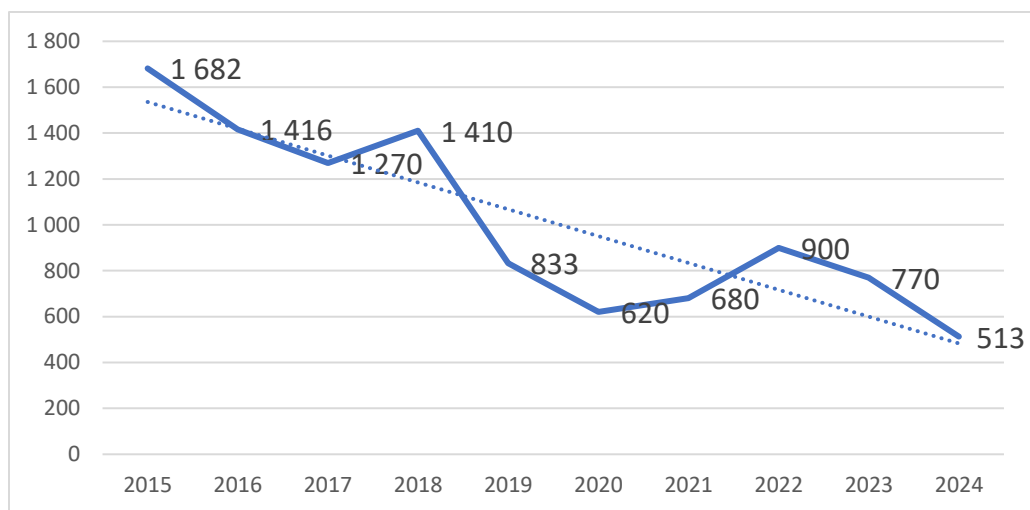
Wykres 36. Ogólna liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024.

Źródło: Straż Miejska w Płocku.

Ogólna liczba interwencji Straży Miejskiej wobec osób nietrzeźwych w Płocku w analizowanej dekadzie uległa **znacznemu zmniejszeniu** – z blisko **1 900** w 2015 roku do **865** w 2024 roku. Największy spadek nastąpił w latach 2019–2020, co miało bezpośredni związek z pandemią. W kolejnych latach poziom interwencji ustabilizował się, pozostając jednak znacznie niższy niż w pierwszej połowie analizowanego okresu. Tendencja ta wynika ze zmiany w sposobie funkcjonowania Straży Miejskiej o czym wspomniano wyżej.

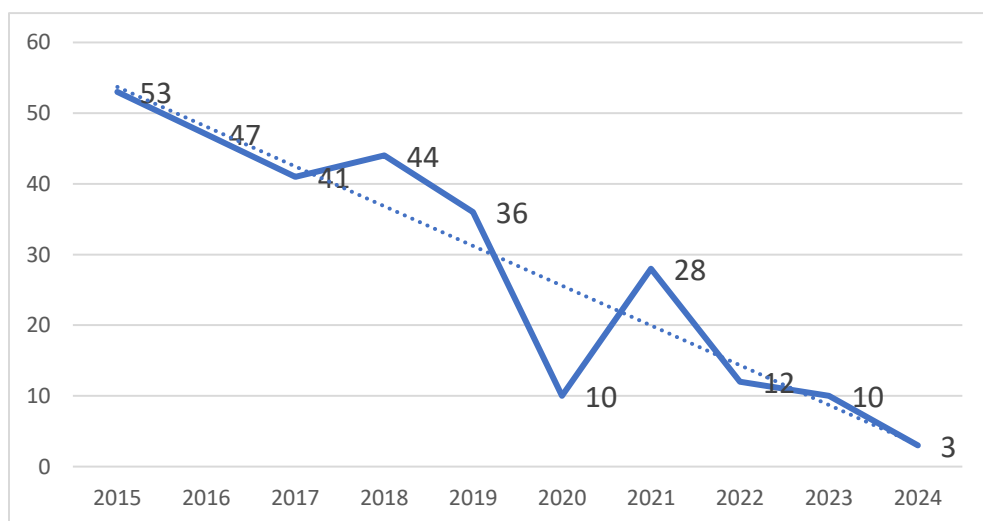
Wykres 37. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024 – przewiezienie do Izby Wytrzeźwień.

Źródło: Straż Miejska w Płocku

W latach 2015–2024 liczba przewiezień nietrzeźwych osób do Izby Wytrzeźwień w Płocku **zmniejszyła się ponad trzykrotnie** – z **1 682** w 2015 r. do **513** w 2024 r. Spadek ten wiąże się ze zmianami w godzinach pracy Straży Miejskiej, jednak mimo tego liczba przewiezień nadal pozostaje wysoka – ponad pół tysiąca rocznie – co potwierdza, że problem nietrzeźwości w przestrzeni publicznej i jej skutków społecznych wciąż wymaga systematycznych działań profilaktycznych i wsparcia instytucjonalnego.

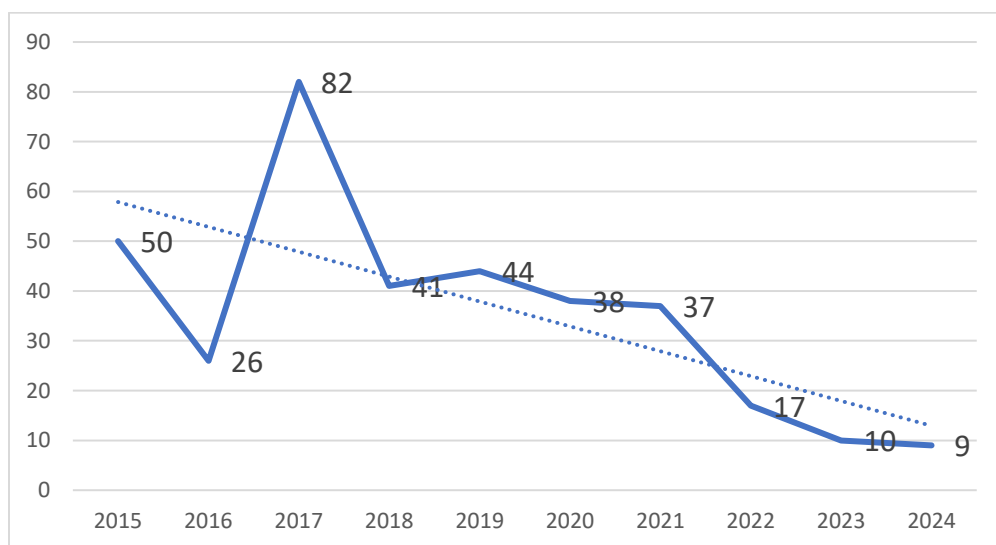
Wykres 38. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024 – odwiezienie do miejsca zamieszkania.

Źródło: Straż Miejska w Płocku.

2015 roku liczba takich interwencji była najwyższa i wyniosła **53 przypadki**. W kolejnych latach obserwowano stopniowy spadek: w 2016 roku do **47**, a w 2017 do **41**. W 2018 roku nastąpił niewielki wzrost (do **44 interwencji**), jednak od 2019 roku rozpoczął się wyraźny trend spadkowy, który należy wytłumaczyć ograniczeniem w godzinach interwencji Straży Miejskiej do godz. 22.00 i od 6.00. W godzinach nocnych interweniuje Policja.

Wykres 39. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024 – przewiezienie do Policyjnej Izby Zatrzymań.

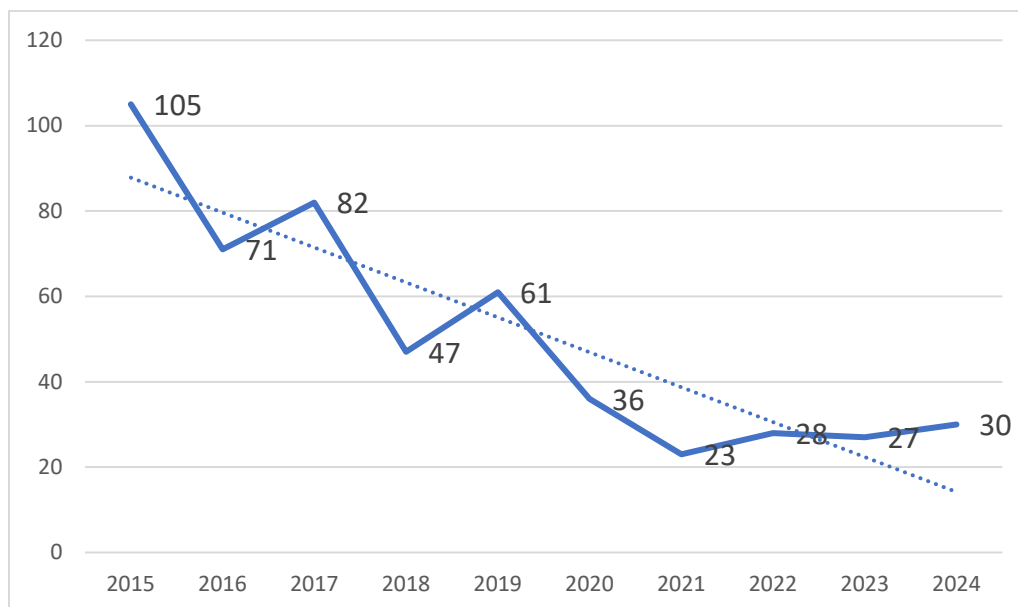

Źródło: Straż Miejska w Płocku

W latach 2015–2024 liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku zakończonych przewiezieniem osób nietrzeźwych do Policyjnej Izby Zatrzymań charakteryzowała się dużą zmiennością, szczególnie w pierwszej części analizowanego okresu. W 2015 roku odnotowano 50 takich przypadków, natomiast już rok później liczba ta spadła niemal o połowę, do 26. W 2017 roku nastąpił jednak gwałtowny wzrost – aż do 82 interwencji, co stanowi najwyższy wynik w całym badanym okresie. W kolejnych dwóch latach, czyli w 2018 i 2019 roku, liczba przewozów ustabilizowała się na poziomie około 41–44 przypadków.

Od 2020 roku widoczny jest wyraźny trend spadkowy. W 2020 roku Straż Miejska interweniowała 38 razy, w 2021 roku – 37, a w 2022 roku liczba ta spadła do 17. W dwóch ostatnich latach analizowanego okresu odnotowano już tylko jednocyfrowe wartości – 10 przypadków w 2023 roku i 9 w roku 2024. Spadek wynika z omówionego wcześniej ograniczenia w interwencjach w godzinach nocnych.

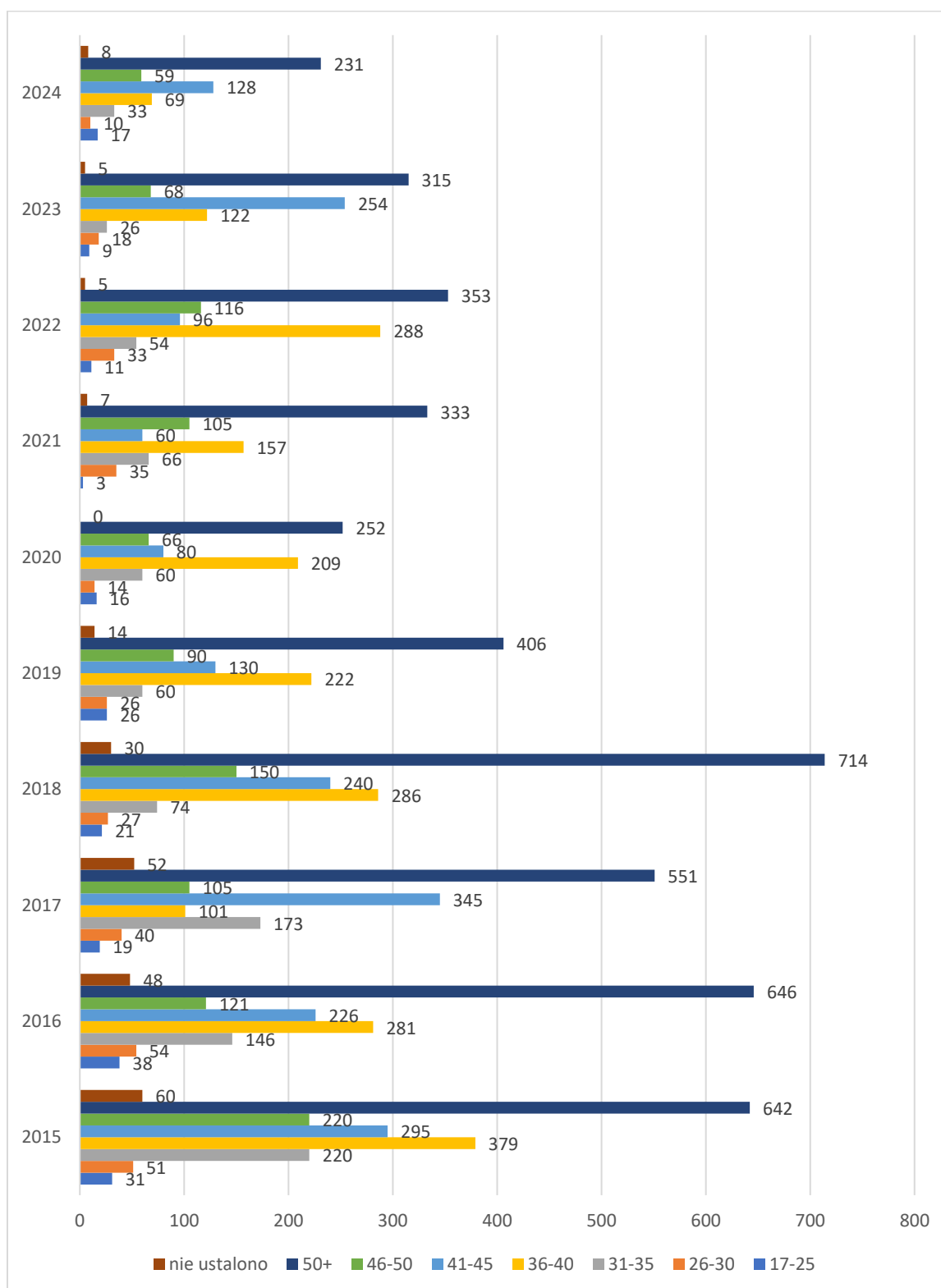
Wykres 40. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024 – przekazanie pogotowiu/do szpitala.

Źródło: Straż Miejska w Płocku.

W całym analizowanym okresie widać **wyraźny trend malejący** – od 105 interwencji w 2015 r. do około 30 w 2024 r. Największy spadek miał miejsce między 2017 a 2018 rokiem (z 82 do 47), a także między 2019 a 2020 rokiem (z 61 do 36). Po osiągnięciu minimum w 2021 roku (23 przypadki), liczba interwencji ustabilizowała się na niższym poziomie – w granicach 27–30 rocznie.

Wykres 41. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych z podziałem na poszczególne kategorie wiekowe w latach 2015-2024.

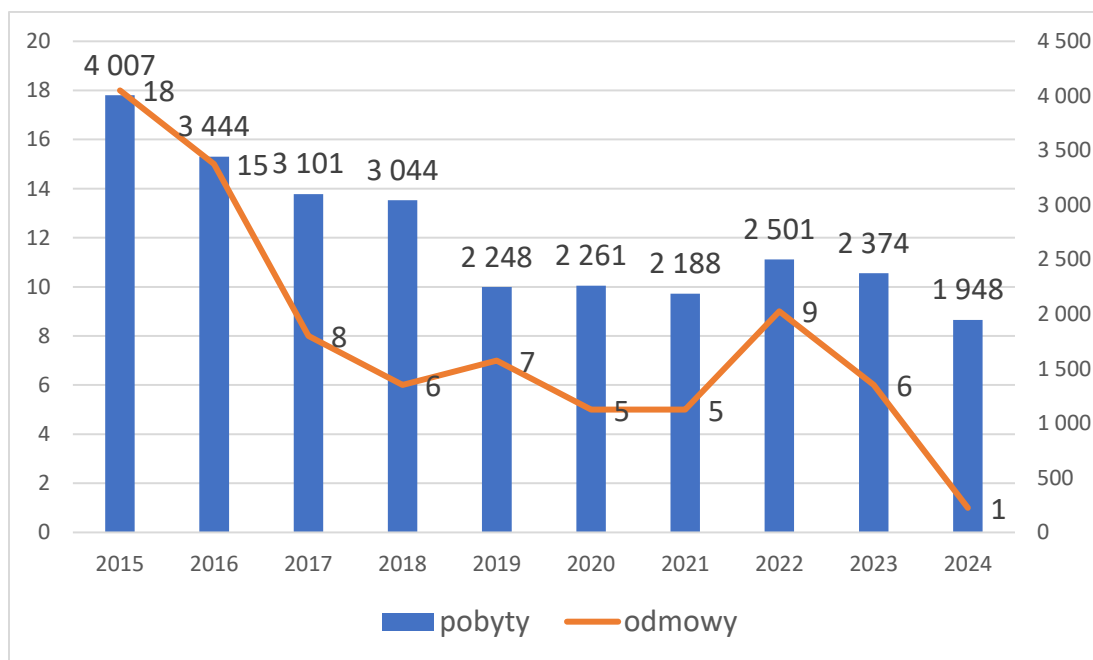

Źródło: Straż Miejska w Płocku

Grupa 50+ we wszystkich latach zdecydowanie przewyższa liczebnością pozostałe kategorie – np. 642 przypadki w 2015 r., 646 w 2016 r., rekordowe 714 w 2018 r. Nawet w latach spadków, jak 2020 r. (252 interwencje) czy 2024 r. (231 interwencji), osoby 50+ stanowią największą część wszystkich interwencji. Dla porównania: druga najliczniejsza kategoria – osoby w wieku 36–40 lat – osiągała dużo niższe wartości (maksymalnie 379 w 2015 r., potem sukcesywny spadek). Młodsze grupy wiekowe (17–30 lat) są wyraźnie marginalne, z wartościami w przedziale od kilku do kilkudziesięciu przypadków rocznie.

IZBA WYTRZEŻWIEŃ W PŁOCKU

Wykres 42. Liczba pobytych oraz odmów w Izbie Wytrzeźwień w Płocku w latach 2015–2024

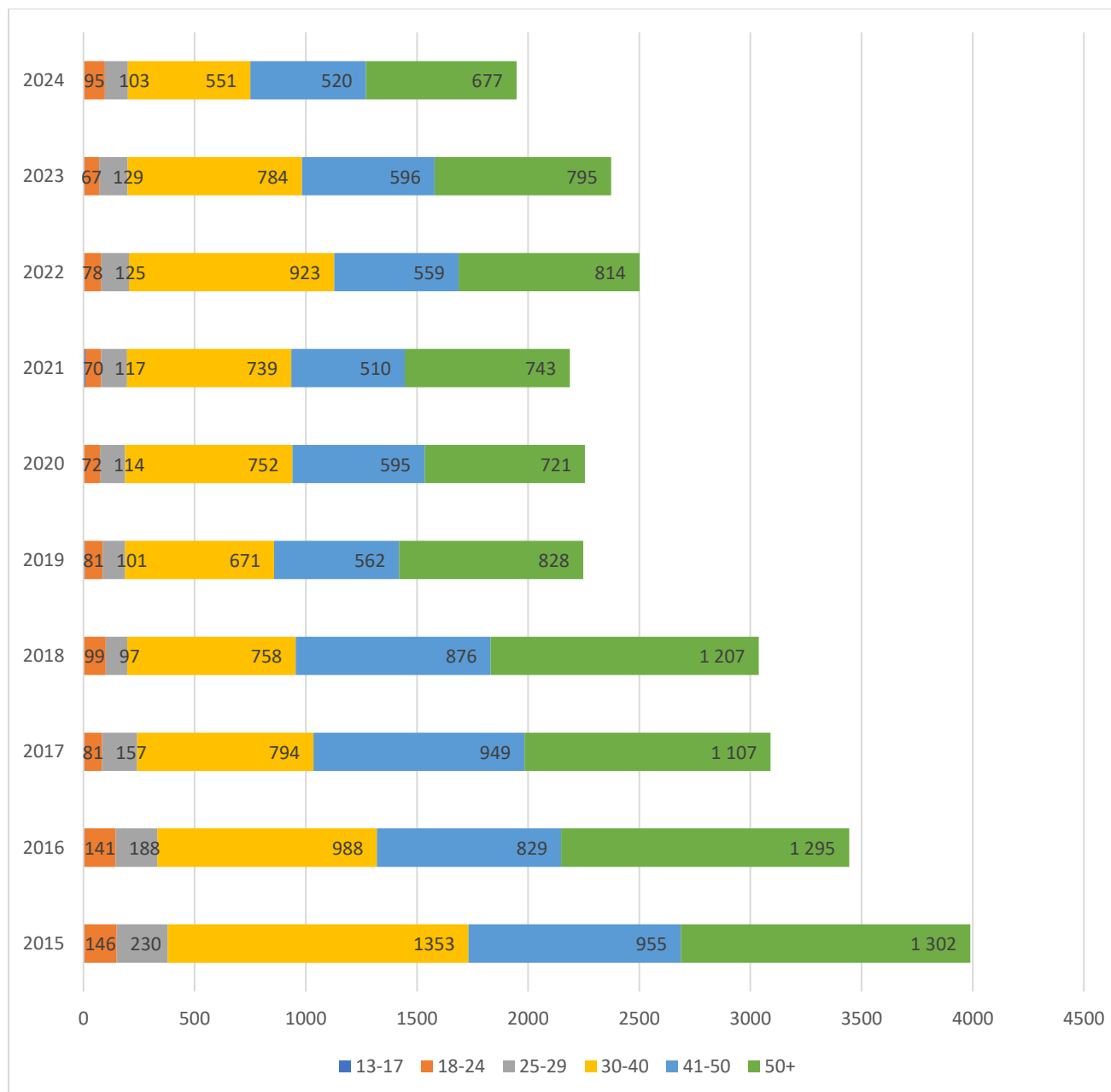

Źródło: Dane z Izby Wytrzeźwień.

Analiza danych dotyczących liczby pobytych i odmów w latach 2015–2024 pokazuje wyraźną tendencję spadkową. W przypadku pobytych obserwujemy systematyczne zmniejszanie się ich liczby – od ponad 4 tysięcy w 2015 roku do niespełna 2 tysięcy w 2024 roku. Największy spadek miał miejsce w latach 2015–2019, kiedy liczba pobytych zmniejszyła się niemal o połowę, a w kolejnych latach utrzymywała się na niższym poziomie z drobnymi wahaniami. Równocześnie malejąca jest liczba odmów – od 18 w 2015 roku do zaledwie 1 w 2024 roku, co może świadczyć o coraz lepszym dopasowaniu procedur przyjmowania osób kierowanych

na pobyt oraz skuteczniejszej weryfikacji przed podjęciem decyzji. Ogólny trend wskazuje, że zarówno liczba pobytów, jak i odmów znacząco się zmniejsza.

Wykres 43. Liczba pobytów w Izbie Wyrzeźwień w Płocku z podziałem na poszczególne kategorie wiekowe w latach 2015-2024.

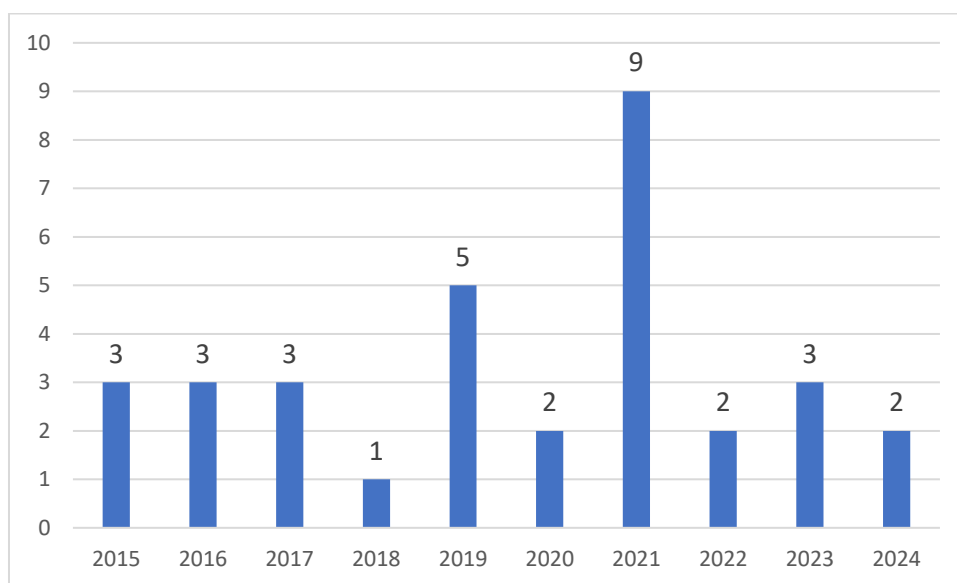
Źródło: Dane z Izby Wyrzeźwień

Dane z lat 2015–2024 wskazują, że **największą grupę osób trafiających do Izby Wyrzeźwień w Płocku stanowią osoby powyżej 50. roku życia**, a następnie osoby w wieku 41–50 lat. W młodszych grupach wiekowych liczby są znacznie niższe, a w przypadku nieletnich (13–17 lat) marginalne. W analizowanym okresie widoczny jest trend spadkowy we

wszystkich kategoriach wiekowych, szczególnie w grupach 30–40 oraz 41–50 lat, podczas gdy udział osób 50+ pozostaje wciąż najwyższy. Dane sugerują, że problem nietrzeźwości w przestrzeni publicznej dotyczy głównie osób starszych, co może być związane zarówno z długotrwałym uzależnieniem, jak i czynnikami społecznymi, takimi jak samotność czy marginalizacja.

Ze względu na niskie wartości dotyczące grupy 13 – 17 i brak widoczności na ogólnym wykresie, poniżej zamieszczono wykres dotyczący tylko i wyłącznie osób niepełnoletnich.

Wykres 44. Liczba pobyków osób w wieku 13 – 17 lat w Izbie Wytrzeźwień w Płocku w latach 2015-2024.

Źródło: Dane z Izby Wytrzeźwień.

W latach **2015–2024** liczba pobyków osób w wieku **13–17 lat** w Izbie Wytrzeźwień w Płocku była zmienna, ale najczęściej utrzymywała się na niskim poziomie. W pierwszych trzech latach – **2015, 2016 i 2017** – odnotowano po **3 pobyty rocznie**. W roku **2018** nastąpił wyraźny spadek do **1 pobytu**, po czym w **2019** liczba ta wzrosła do **5 przypadków**. W **2020** zanotowano ponowny spadek do **2 pobyków**.

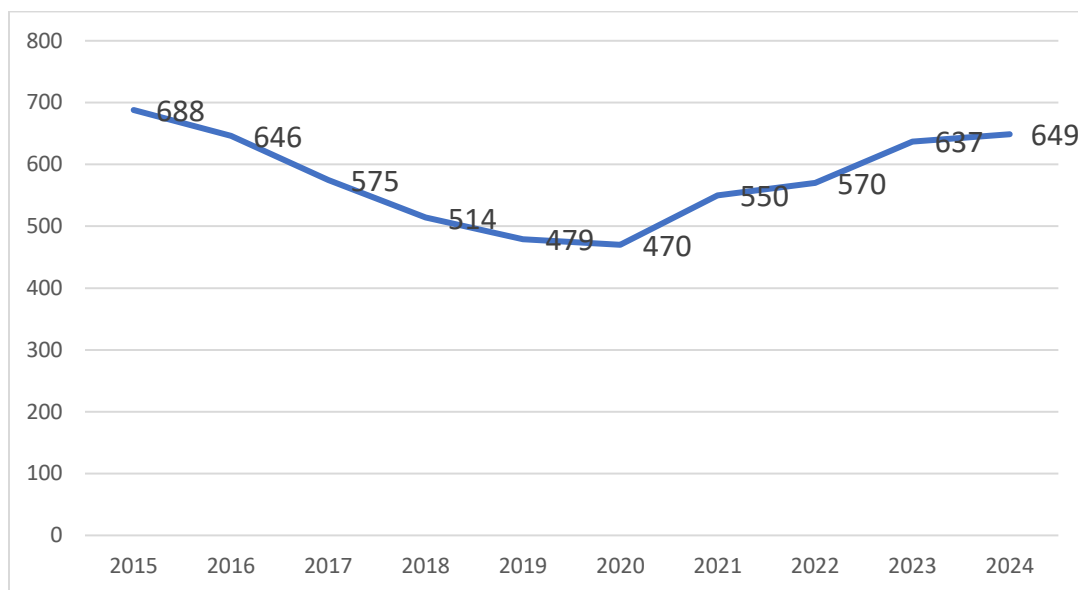
Najbardziej wyróżnia się rok **2021**, w którym odnotowano aż **9 pobyków** – był to najwyższy wynik w całej dekadzie. W kolejnych latach wartości ustabilizowały się na niższym poziomie: w **2022** – **2 pobyty**, w **2023** – **3 pobyty**, a w **2024** – **2 pobyty**.

Tabela 2. Najczęstsze przyczyny doprowadzenia do Izby Wyrzeźwień w Płocku w latach 2015-2024 (w procentach)

Przyczyna	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
wywołanie zgorzenia	57,1	53,3	51,0	52,3	48,19	47,3	41,7	52,30	51,47	38,24
zagrożenie swojemu życiu	11,1	11,9	17,5	19,8	25,9	25,9	30,9	28,03	22,11	30,13
awantura domowa	13,7	16,4	12,2	8,9	6,5	9,4	7,0	4,44	7,41	4,62
zakłócanie porządku publicznego	11,4	10,6	7,8	7,7	6,4	9,0	8,2	3,92	5,73	7,65
zagrożenie życiu lub zdrowiu innych osób	b.d.	b.d.	4,2	5,3	9,2	3,0	7,5	6,23	4,13	9,24
przekazanie przez lekarza Pogotowia	3,5	4,5	3,2	3,0	1,0	1,0	0,7	0,64	0,67	0,46
przywieziony ze szpitala	2,2	2,6	3,1	1,8	1,6	2,0	3,3	3,28	6,61	8,33
dokonał kradzieży								0,48	1,01	0,67
podejrzany o przestępstwo								0,04	0,04	
utrudnianie wykonywania czynności								0,56	0,63	
chęć popełnienia samobójstwa								0,08	0,17	0,41
zniszczenie mienia										0,15
Kolizja drogowa									0	0,05
Kierujący nietrzeźwi									0	0,05

W latach 2015–2024 pobyty w Izbie Wyrzeźwień w Płocku były najczęściej wynikiem wywoływania zgorzenia, jednak coraz większe znaczenie ma kategoria **zagrożenia dla życia własnego**, której udział niemal potroił się w analizowanym okresie. Z kolei udział **awantur domowych i zakłócania porządku** stopniowo malał. Dane wskazują na przesunięcie akcentu z interwencji porządkowych w kierunku **sytuacji o poważniejszych konsekwencjach zdrowotnych i bezpieczeństwa**, co sugeruje, że osoby nietrzeźwe coraz częściej trafiają do izby w stanie zagrażającym ich życiu lub zdrowiu.

Wykres 45. Liczba osób przyjętych po raz pierwszy w Izbie Wyrzeźwień w latach 2015-2024.

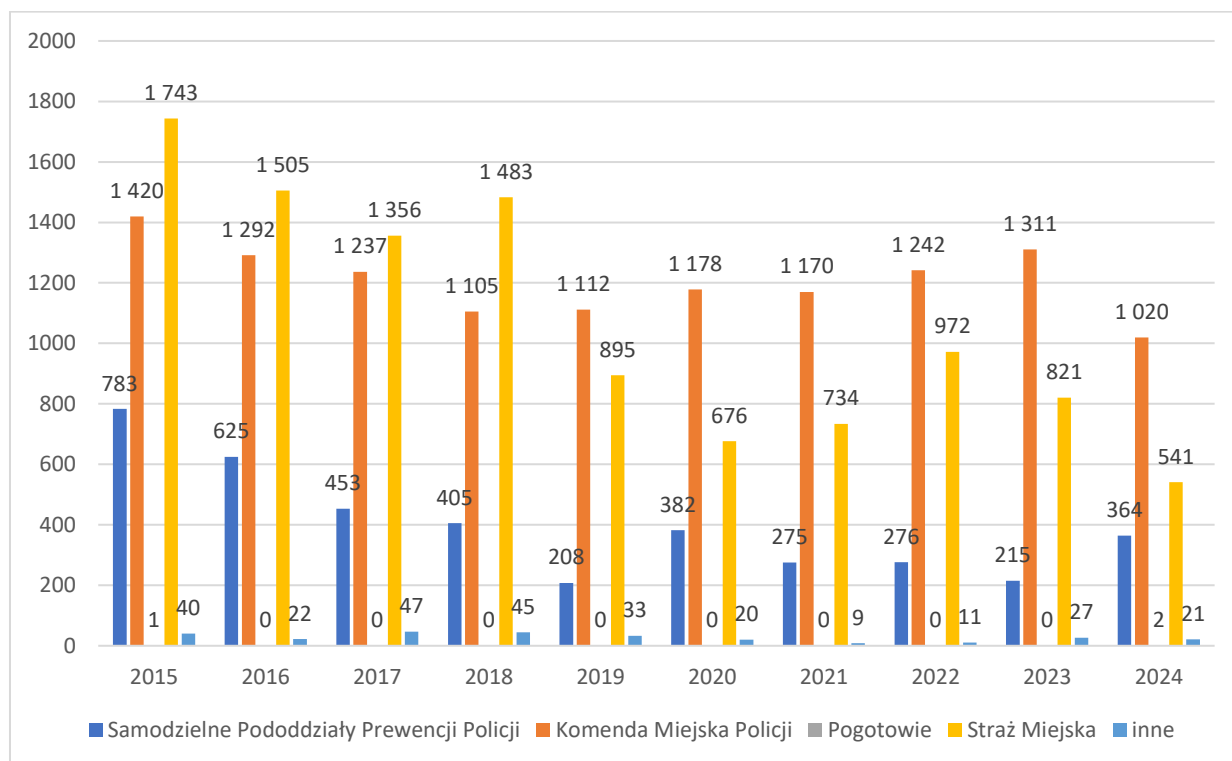

Źródło: Dane z Izby Wyrzeźwień.

Dane pokazują **dwa wyraźne okresy** – spadkowy (2015–2020) i wzrostowy (2021–2024).

Najniższy punkt przypada na czas pandemii, co wskazuje na silny wpływ czynników społeczno-zdrowotnych. Od 2021 roku obserwujemy jednak wyraźny wzrost – z 550 osób w 2021 roku do 649 w 2024 roku.

Wykres 46. Liczba podmiotów dowożących klientów do Izby Wyrzeźwień w latach 2015-2024.

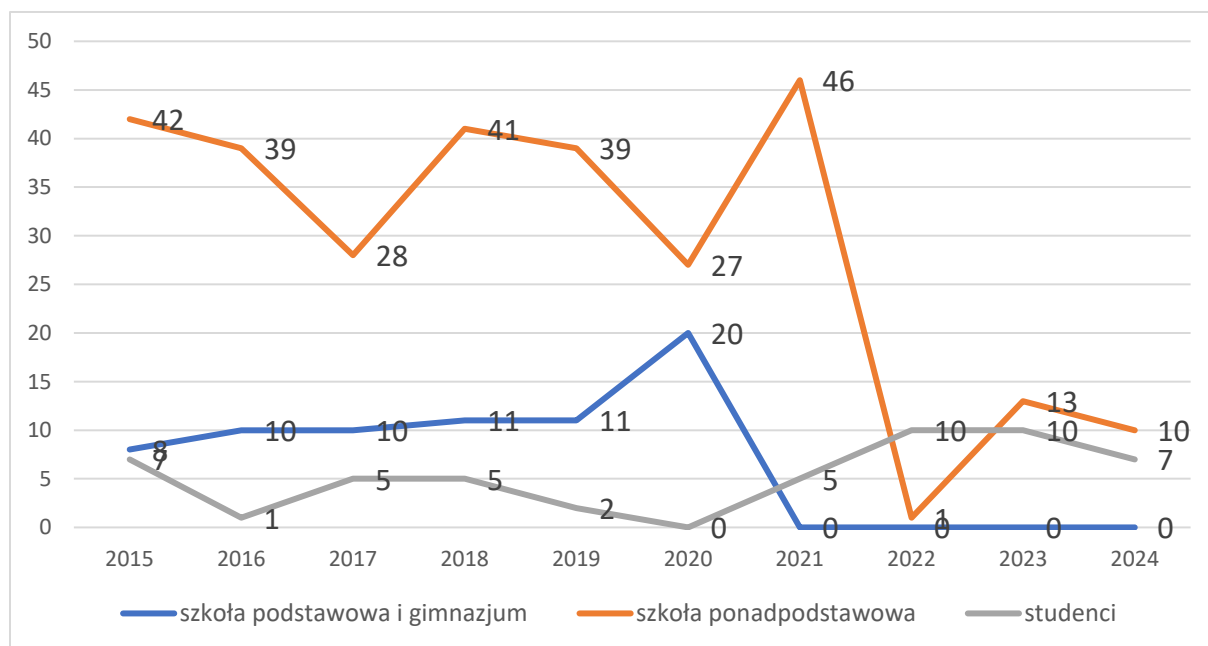
Źródło: Dane z Izby Wyrzeźwień.

Straż Miejska w latach 2015 – 2018 pozostawała głównym podmiotem dowożącym do Izby, natomiast od 2019 najwięcej interwencji tego rodzaju podejmuje KMP. W 2015 Straż Miejska interweniowała w ten sposób **1 743** a w 2024 roku liczba ta wyniosła **541**, co wskazuje na **spadek o ponad 70%** w ciągu dekady i jest związane ze zmianami godzin pracy Straży Miejskiej, która w godz. 22.00 – 6.00 nie pracuje. Z kolei KMP wykazuje bardziej stabilną aktywność i na przestrzeni lat nastąpił spadek z 1420 do 1020 przypadków - spadek po nieco ponad 25% **Samodzielne Pododdziały Prewencji Policji** wykazywały mniejszą, ale zmienną aktywność — po wyraźnym spadku w latach 2015–2019 liczba interwencji ustabilizowała się w ostatnich latach (215–364 przypadki rocznie).

Z kolei **pogotowie ratunkowe i inne służby** (np. jednostki porządkowe lub interwencyjne) odgrywają marginalną rolę w dowożeniu osób do Izby Wyrzeźwień — liczba ich interwencji przez cały okres pozostawała **niewielka (kilka do kilkudziesięciu rocznie)**.

Podsumowując, dane wskazują, że **policja i straż miejska** są głównymi podmiotami kierującymi osoby do Izby Wyrzeźwień, jednak w ostatnich latach obserwuje się **zmniejszenie liczby interwencji wszystkich służb**.

Wykres 47. Liczba uczniów i studentów dowiezionych do Izby Wyrzeźwień w latach 2015-2024.

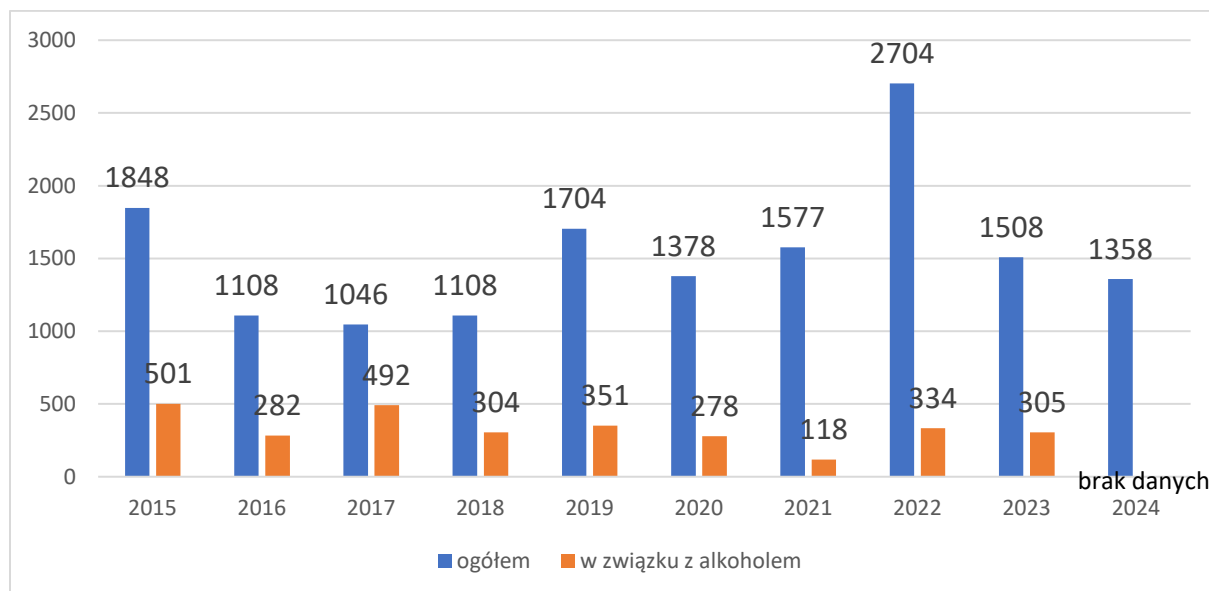

Źródło: Dane z Izby Wyrzeźwień.

W latach 2015–2020 najczęściej dowożono uczniów szkół ponadpodstawowych oraz – w mniejszym stopniu – podstawowych i gimnazjalnych. Od 2021 roku najmłodsza grupa (szkoła podstawowa i gimnazjum) całkowicie znika ze statystyk. Największe wahania dotyczą młodzieży ze szkół ponadpodstawowych – od dominacji w pierwszej połowie dekady po wyraźny spadek w ostatnich latach. W przypadku studentów obserwujemy odwrotną tendencję – niewielkie liczby na początku i stopniowy wzrost w ostatnich latach, co może wskazywać na zmianę wzorców picia alkoholu wśród młodych dorosłych.

KOMENDA MIEJSKA POLICJI W PŁOCKU

Wykres 48. Liczba osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa ogółem oraz w związku z alkoholem na przestrzeni lat 2015-2024.

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku.

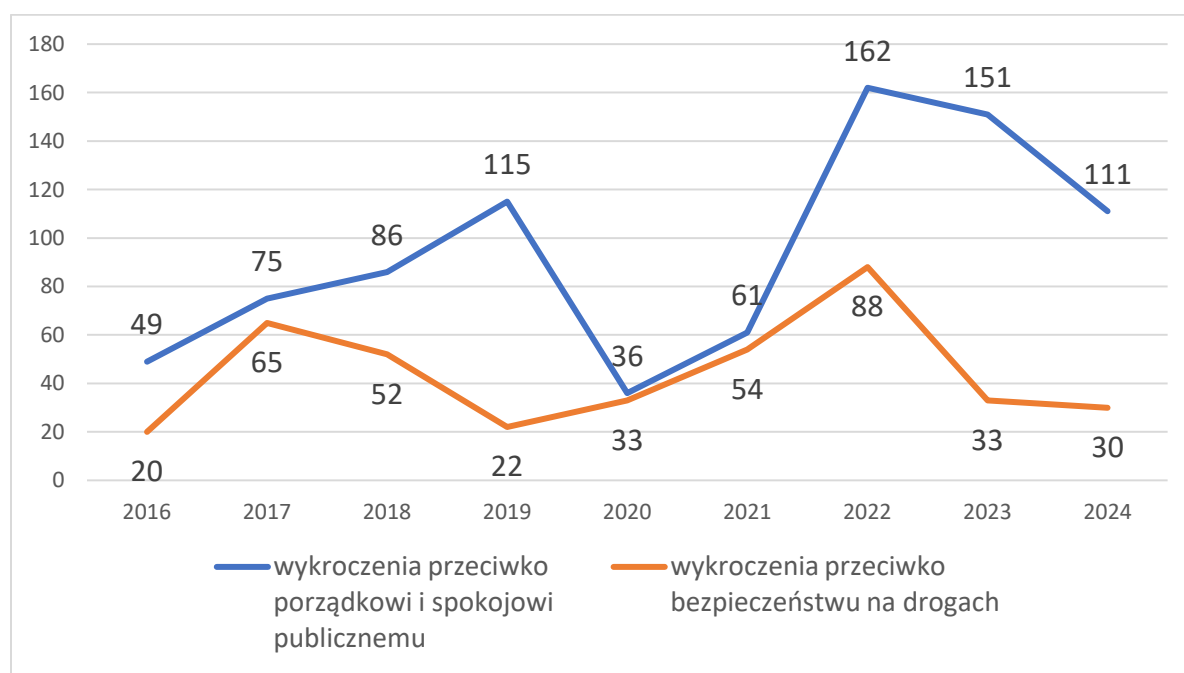
Na podstawie wykresu przedstawiającego liczbę osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa ogółem oraz w związku z alkoholem w latach 2015–2024 można zauważyć kilka istotnych tendencji. W pierwszych latach analizowanego okresu (2015–2017) ogólna liczba podejrzanych wyraźnie spadła – z 1848 osób w 2015 roku do 1046 w 2017 roku. Następnie obserwujemy okres wahań, w którym liczba podejrzanych oscylowała między 1100 a 1700 osób rocznie. Szczególnie silny wzrost nastąpił w 2022 roku – aż do 2704 podejrzanych, co stanowi najwyższą wartość w całym analizowanym okresie. Po tym rekordowym roku nastąpił ponowny spadek, a w 2024 roku liczba ta wyniosła 1358, co przybliżyło dane do poziomu sprzed gwałtownego wzrostu.

W przypadku podejrzanych o przestępstwa związane z alkoholem trend jest bardziej jednoznaczny – ich liczba w perspektywie dekady wyraźnie maleje. W 2015 roku odnotowano 501 takich osób, co stanowiło około jedną czwartą wszystkich podejrzanych. Do 2021 roku liczba ta sukcesywnie spadała, osiągając minimum – zaledwie 118 osób, czyli niespełna 8% wszystkich podejrzanych w tym roku. W kolejnych latach nastąpiło pewne odbicie – w 2022 roku było to 334 osoby, a w 2023 roku 305 – jednak wartości te wciąż pozostają daleko poniżej poziomu sprzed dekady. Danych z 2024 roku dla tej kategorii nie ma.

Zestawiając oba zjawiska, można zauważyć, że choć ogólna liczba podejrzanych jest zmienna i w niektórych latach notuje gwałtowne wzrosty, to udział przestępstw związanych z alkoholem w całości przypadków wyraźnie maleje. W 2015 roku co czwarty podejrzany był pod wpływem alkoholu, natomiast w ostatnich latach udział ten spadł do kilkunastu procent, a momentami – poniżej 10%.

Warto jednak zaznaczyć, że tego rodzaju dane należy interpretować ostrożnie. Kluczowe jest, czy policja rutynowo przeprowadzała badania na obecność alkoholu w organizmie podejrzanych. Jeżeli testy nie były standardową procedurą, dane mogą nie odzwierciedlać faktycznej skali udziału osób nietrzeźwych w przestępstwach. Spadek liczby przypadków „alkoholowych” może wynikać nie tylko ze zmiany zachowań społecznych, ale również z różnic w praktykach rejestracji i kontroli prowadzonych przez organy ścigania.

Wykres 49. Liczba wniosków skierowanych do sądu związanych z wykroczeniami przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu oraz przeciwko bezpieczeństwu na drogach w związku z alkoholem w latach 2016-2024.

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku.

Porządek i spokój publiczny:

W latach 2016–2019 obserwujemy systematyczny wzrost liczby spraw (z 49 do 115). Rok 2020 to gwałtowny spadek do 36, prawdopodobnie związany z ograniczeniami pandemicznymi. Następnie ponownie nastąpił wzrost – w 2022 roku osiągnięto maksimum

(162). Po tym okresie liczby zaczynają maleć (2023 – 151, 2024 – 111), ale pozostają wyższe niż w pierwszych latach analizy.

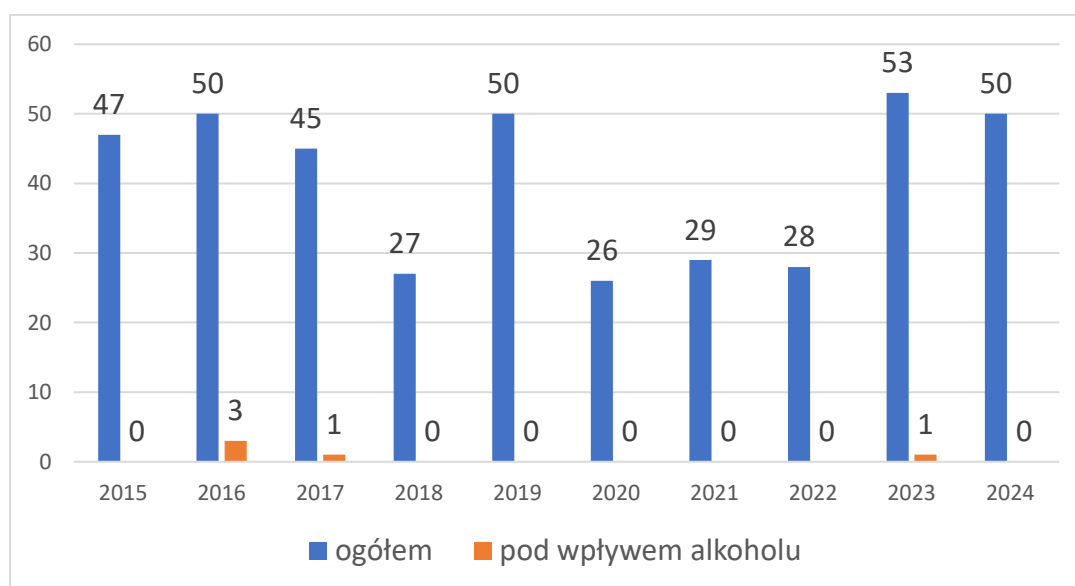
Bezpieczeństwo na drogach:

W 2016 roku odnotowano 20 spraw, a w 2017 nastąpił gwałtowny wzrost do 65. Kolejne lata przyniosły spadki (2019 – tylko 22). Po lekkim odbiciu w 2020–2021, maksimum osiągnięto w 2022 (88). Od 2023 roku wartości znowu spadły (33 i 30), co wskazuje na wyraźny trend zniżkowy.

W obu kategoriach wyraźnie widać **szczyt w roku 2022**, co może sugerować nasilone problemy związane z alkoholem w tamtym okresie.

- ☐ Wykroczenia przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu mają zdecydowanie **wyższe wartości** niż te związane z bezpieczeństwem na drogach.
- ☐ Rok 2020 był punktem wyjątkowo niskim w obu kategoriach, co najpewniej jest konsekwencją ograniczonej mobilności i życia społecznego w czasie pandemii.
- ☐ W ostatnich dwóch latach (2023–2024) liczba wniosków w obu kategoriach **spada**, ale nadal pozostaje na poziomie wyższym niż na początku okresu analizy (2016).

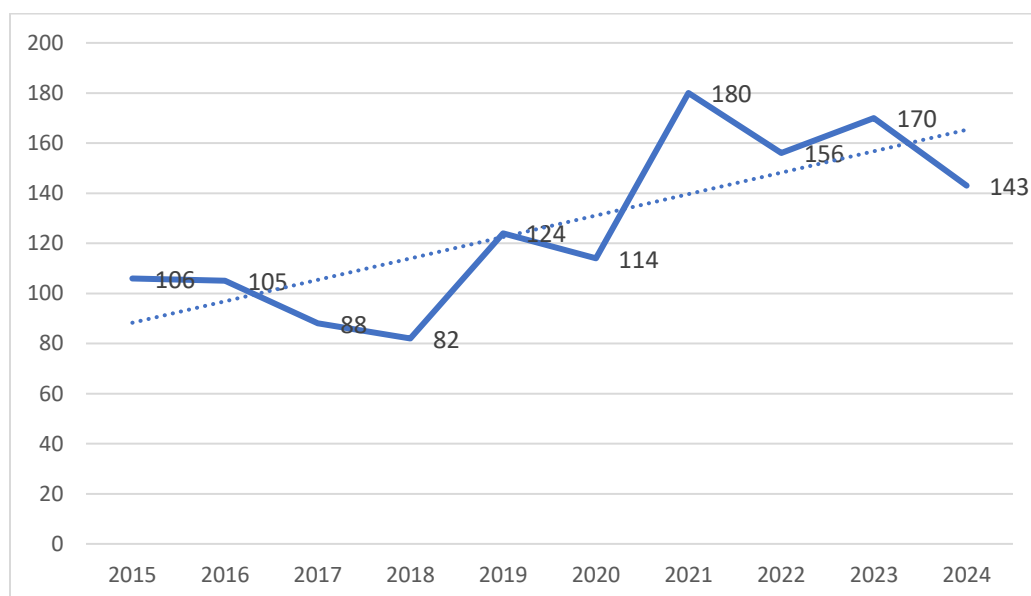
Wykres 50. Liczba osób nieletnich podejrzanych o popełnienie przestępstwa ogółem oraz będących pod wpływem alkoholu w latach 2015-2024.

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku

W latach **2015–2024** liczba nieletnich podejrzanych o popełnienie przestępstwa wahała się od **26 do 53 osób rocznie**. Największy spadek widoczny był w latach pandemii (2020–2022), kiedy liczby spadły do ok. 26–29 osób. W ostatnich latach znów jednak wzrosły do poziomu sprzed pandemii. Udział nieletnich podejrzanych o popełnienie przestępstw pod wpływem alkoholu jest **znikomy i nie wykazuje wyraźnej tendencji wzrostowej** – w większości lat nie występował wcale. Dane sugerują, że problem przestępczości nieletnich **nie jest w znaczącym stopniu związany z alkoholem** jednak warto jednak pamiętać, że **nie mamy pewności, czy policja zawsze sprawdza stan trzeźwości nieletnich**. Może to oznaczać, że część sytuacji nie została odnotowana w statystykach.

Wykres 51. Liczba przestępstw narkotykowych z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stwierdzonych przez Komendę Miejską w Płocku w latach 2015-2024.

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku.

W latach **2015–2018** liczba przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii utrzymywała się na stosunkowo niskim poziomie i wykazywała tendencję malejącą – od **106 przypadków w 2015 r. do 82 w 2018 r.** (spadek o ok. 23%). Był to okres relatywnej stabilizacji, w którym liczba wykrywanych przestępstw pozostawała umiarkowana.

Od **2019 roku** rozpoczął się wyraźny wzrost – liczba przestępstw wzrosła do **124**, a po niewielkim spadku w 2020 r. (114), w **2021 roku** nastąpił gwałtowny skok do **180 przypadków**, co stanowi najwyższą wartość w całym analizowanym okresie. W kolejnych

latach liczba przestępstw nieco się obniżyła – **156 w 2022 roku i 170 w 2023 roku**, jednak nadal utrzymywała się na poziomie wyraźnie wyższym niż w pierwszej połowie dekady. W **2024 roku** odnotowano spadek do **143 przestępstw**, który może być efektem skuteczniejszych działań prewencyjnych lub zmian w sposobie prowadzenia postępowań.

Podsumowując, mimo krótkookresowych wahań, **długofalowy trend jest rosnący**, co wskazuje na utrzymujące się wyzwanie związane z przestępczością narkotykową w Płocku. Największy wzrost przypadków po 2019 roku może być efektem zwiększonej aktywności służb w wykrywaniu przestępstw, ale również świadczyć o **narastającym problemie narkomanii wśród lokalnej społeczności**. Spadek w 2024 roku, choć zauważalny, nie niweluje ogólnego wzrostu w perspektywie dziesięcioletniej i wskazuje na potrzebę dalszej, systematycznej profilaktyki i kontroli w tym obszarze.

Tabela 3. Rodzaj zabezpieczonych nielegalnych substancji przez KMP w Płocku w latach 2014-2024 (w gramach/sztukach)

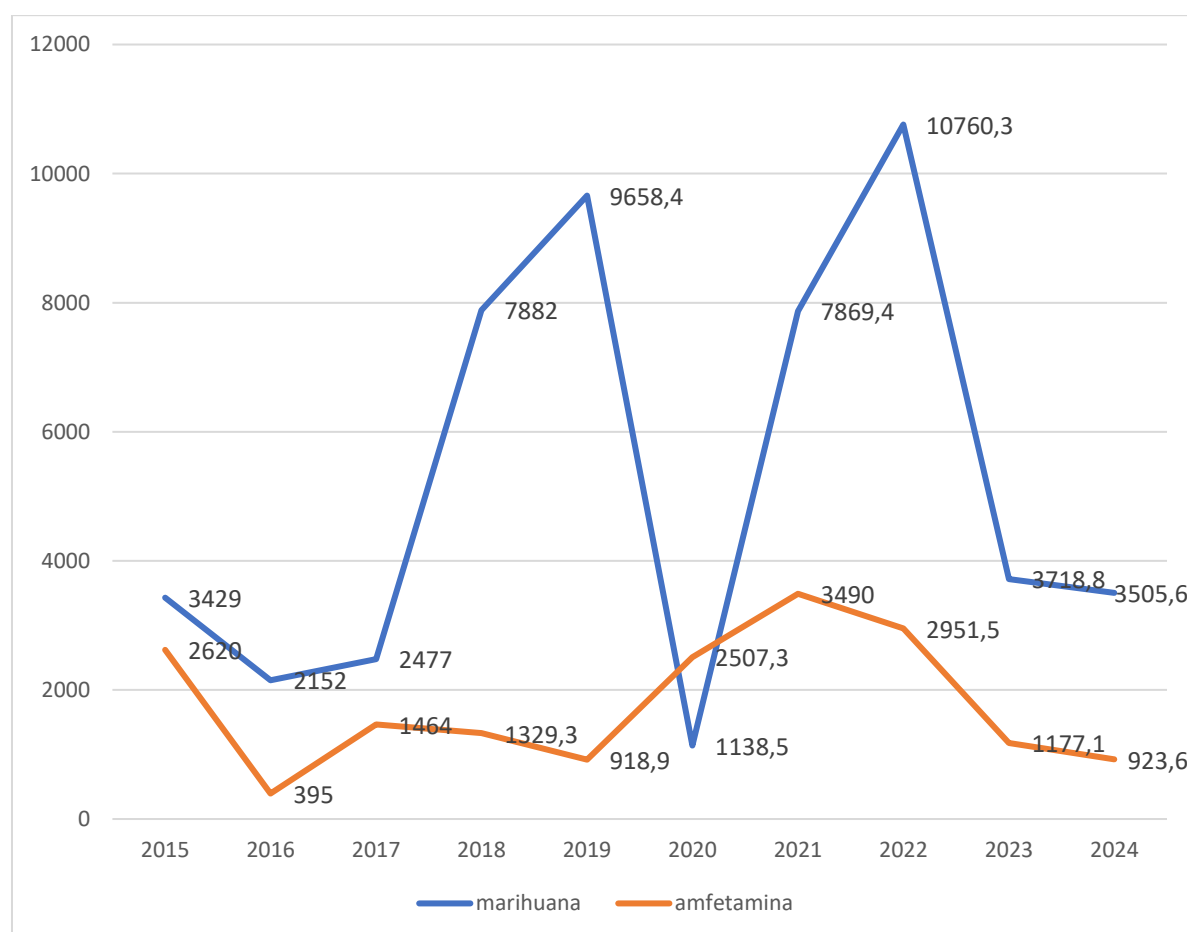
rodzaj środka	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
marihuana	3429	2152	2477	7882	9658,4	1138,5	7869,4	10760,3	3718,8	3505,6
haszysz	0	27	764	0	0	2,3	0,3	36,7	30,40	2,2
amfetamina	2620	395	1464	1329,3	918,9	2507,3	3490	2951,5	1177,1	923,6
metamfetamina	174	2	6	0	70,7	4	281,1	152,9	5,5	8,5
kokaina	22	14	75	13,1	98,8	227,6	339,9	38,9	343,3	23,3
heroina	0	0	2	0,2	1,1	2,2	0,7	0,1	30,3	0
tabletki ecstasy (sztuki)	23	20	0	2	265	321	261	1	177	88
Mefedron	0	0	0	0	0	0	0	1074,7	0	0
MDMA	0	0	0	0	0	0	0	186,6	0	3128,5
Nowe substancje psychoaktywne	0	0	0	0	0	0	0	115,7	0	2 083 149,9
rośliny konopne (sztuki)	185	544	189	0	0	0	30	99	43	1
uprawy konopi w sztukach								5	2	1

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku.

Marihuana pozostaje dominującym narkotykiem zabezpieczanym przez policję w całym analizowanym okresie. Największe ilości odnotowano w latach **2019 (9658,4 g)** oraz **2022 (10 760,3 g)**. **Amfetamina** jest drugim najczęściej przejmowanym środkiem, przy czym jej ilość również podlega znacznym wahaniom. Najwięcej zabezpieczono w **2021 roku (3490 g)**, natomiast w ostatnich latach widoczny jest **spadek ilości przejętej substancji**. W 2024 roku

po raz pierwszy odnotowano **bardzo duży wzrost ilości nowych substancji psychoaktywnych (tzw. dopalaczy)** – aż **2 083 149,9 g**. W poszczególnych latach zabezpieczano również **niewielkie ilości kokainy i heroiny**, jednak ich udział w ogólnej liczbie substancji był marginalny. W latach 2022 i 2024 pojawiają się przypadki zabezpieczenia **MDMA (ecstasy)** i **mefedronu**, co może świadczyć o epizodycznym charakterze ich występowania na lokalnym rynku. **Zabezpieczenia roślin konopi** (liczba sztuk) są nieregularne i stosunkowo niewielkie, co może wskazywać na sporadyczne ujawnienia nielegalnych upraw. Ogólnie zauważalna jest **zmienność w ilości przejmowanych narkotyków**, co może wynikać zarówno z **intensywności działań operacyjnych policji**, jak i **fluktuacji na rynku narkotykowym** – okresowego wzrostu lub spadku podaży poszczególnych substancji.

Wykres 52. Ilość zabezpieczonych nielegalnych substancji przez KMP w Płocku w latach 2014-2024 (w gramach/sztukach) - marihuana i amfetamina.

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku

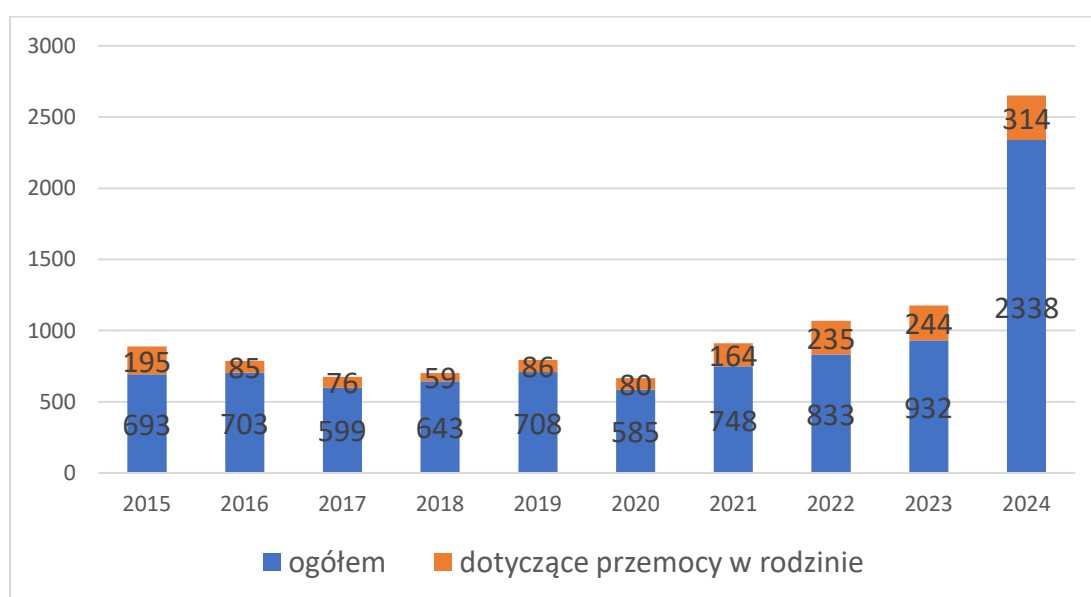
W latach **2015–2024** ilość zabezpieczonych przez Komendę Miejską Policji w Płocku nielegalnych substancji – **marihuany i amfetaminy** – charakteryzowała się **dużą zmiennością**, z wyraźnymi skokami w poszczególnych latach.

W przypadku **marihuany** widoczne są **dwa znaczące wzrosty**: w **2019 roku (9658,4 g)** oraz w **2022 roku (10 760,3 g)**. W pozostałych latach ilości te były znacznie niższe, szczególnie w **2020 roku**, gdy zabezpieczono jedynie **1138,5 g**. Po 2022 roku nastąpił **gwałtowny spadek**, do poziomu ok. **3,5 tys. g w 2024 roku**. Dane te mogą odzwierciedlać zmienność działań operacyjnych policji, różnice w skuteczności wykrywania przestępstw narkotykowych lub zmiany w lokalnym rynku narkotykowym.

W przypadku **amfetaminy** ilości zabezpieczonej substancji były znacznie niższe niż marihuany, choć również niestabilne. Najwięcej amfetaminy zabezpieczono w **2021 roku (3490 g)**, natomiast najmniej w **2016 roku (395 g)**. W ostatnich latach (2023–2024) zauważalny jest **spadek** ilości przejętej amfetaminy do poziomu **ok. 900–1200 g**, co może wskazywać na ograniczenie jej obiegu lub zmianę kierunku działań służb.

Podsumowując, dane wskazują, że **marihuana pozostaje dominującą substancją** zabezpieczaną przez policję w Płocku, przy czym w badanym okresie odnotowano **duże wahania ilości przejętych narkotyków**.

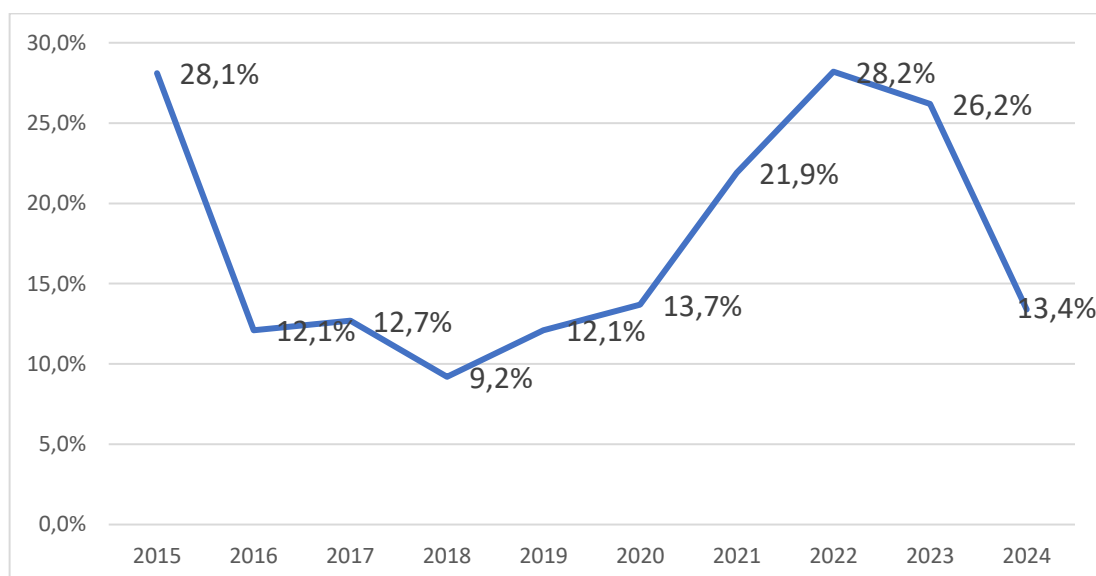
Wykres 53. Liczba interwencji domowych, w tym liczba interwencji dotyczących przemocy domowej oraz ich udział na przestrzeni lat 2015-2024.

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku

W latach 2015–2024 liczba interwencji domowych utrzymywała się na względnie stabilnym poziomie od 585 do 708 rocznie, aż do roku 2021, kiedy rozpoczął się trend wzrostowy. W kolejnych latach odnotowano systematyczny przyrost – z 748 interwencji w 2021 r., poprzez 833 w 2022 r. i 932 w 2023 r., aż do 2338 w roku 2024, co stanowi blisko trzykrotność średniej z lat wcześniejszych. Równolegle obserwuje się wzrost liczby interwencji dotyczących przemocy w rodzinie: od 164 w 2021 r., 235 w 2022 r., 244 w 2023 r. oraz rekordowych 314 w roku 2024. Analiza udziału przemocy domowej w ogólnej liczbie interwencji wskazuje, że w początkowych latach badanego okresu stanowiła ona od 11% do 22% wszystkich zgłoszeń, natomiast w latach 2021–2023 udział ten wzrósł do około 20–25%.

Wykres 54. Udział interwencji domowych dotyczących przemocy w rodzinie w ogólnej liczbie interwencji domowych w latach 2015-2024.

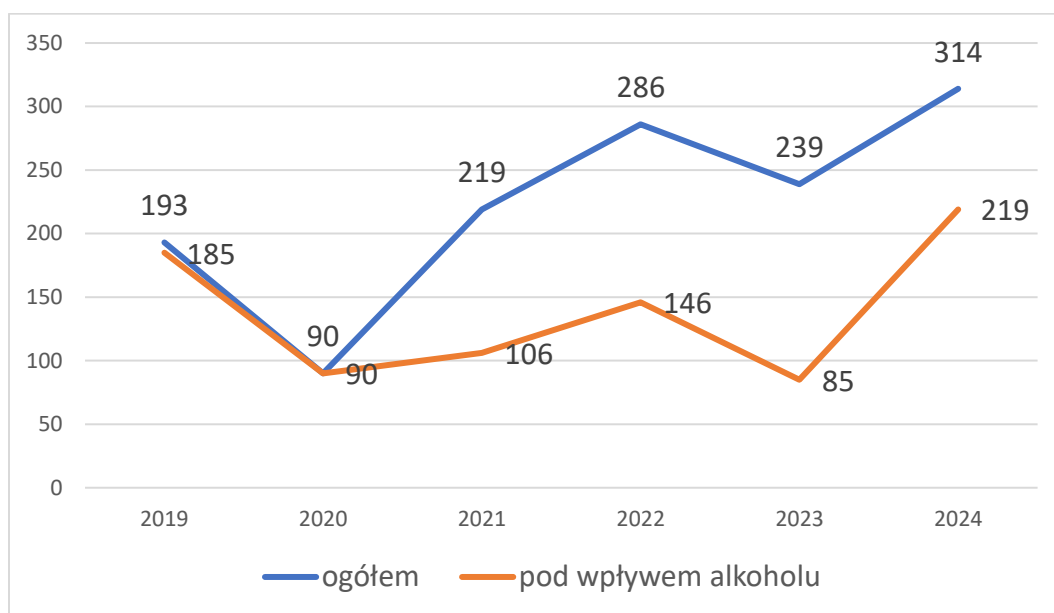

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku.

Udział interwencji domowych związanych z przemocą w rodzinie w latach 2015–2024 charakteryzował się dużą zmiennością. W 2015 roku osiągnął bardzo wysoki poziom 28,1%, po czym w latach 2016–2018 nastąpił gwałtowny spadek – najniższa wartość odnotowana została w 2018 roku i wyniosła 9,2%. W kolejnych latach udział ten stopniowo rósł, osiągając 13,7% w 2020 roku, a następnie bardzo wyraźnie wzrastając do 21,9% w 2021 roku oraz rekordowych 28,2% w roku 2022. W 2023 roku wskaźnik utrzymał się na wysokim poziomie 26,2%, natomiast w 2024 roku spadł do 13,4%. Należy jednak podkreślić, że spadek procentowy w 2024 roku nie oznacza mniejszej liczby przypadków przemocy – w tym roku

odnotowano bowiem rekordową liczbę interwencji tego typu (314) – lecz wynika z wyjątkowo dużego wzrostu ogólnej liczby interwencji domowych.

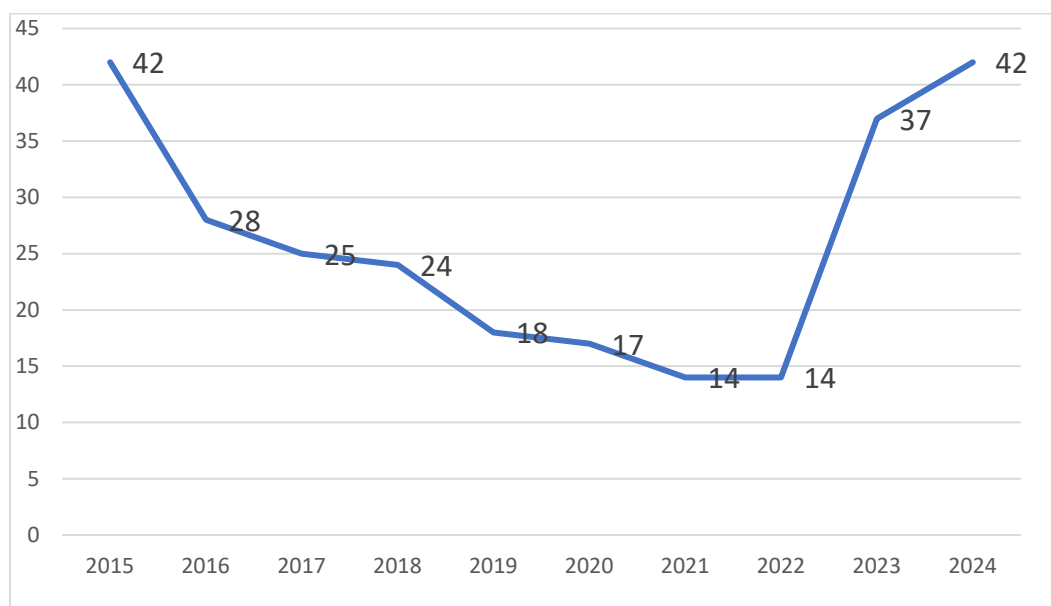
Wykres 55. Liczba osób podejrzanych o stosowanie przemocy domowej, w tym osób podejrzanych będących pod wpływem alkoholu w latach 2019-2024.

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku

W latach 2019–2024 liczba osób podejrzanych o stosowanie przemocy w rodzinie wykazywała wyraźną tendencję wzrostową, z wyjątkiem spadku w okresie pandemii. W 2019 roku odnotowano 183 podejrzanych, natomiast w 2020 roku liczba ta zmniejszyła się do 90. Od 2021 roku rozpoczął się stały wzrost – 219 osób w 2021 roku, 286 w 2022 roku, nieznaczny spadek do 239 w 2023 roku, aż do rekordowego poziomu 314 osób w roku 2024. Istotnym zjawiskiem pozostaje wysoki udział sprawców będących pod wpływem alkoholu. W latach 2019–2020 praktycznie wszyscy podejrzani znajdowali się w stanie nietrzeźwości, natomiast w kolejnych latach, mimo wzrostu liczby bezwzględnej, ich udział procentowy zmniejszył się – do około 70% w 2024 roku (219 osób na 314). Dane te wskazują na silny, choć zmieniający się w czasie, związek między nadużywaniem alkoholu a występowaniem przemocy domowej.

Wykres 56. Liczba skierowanych do sądu spraw z aktem oskarżenia o znęcanie się nad rodziną w latach 2015-2024.

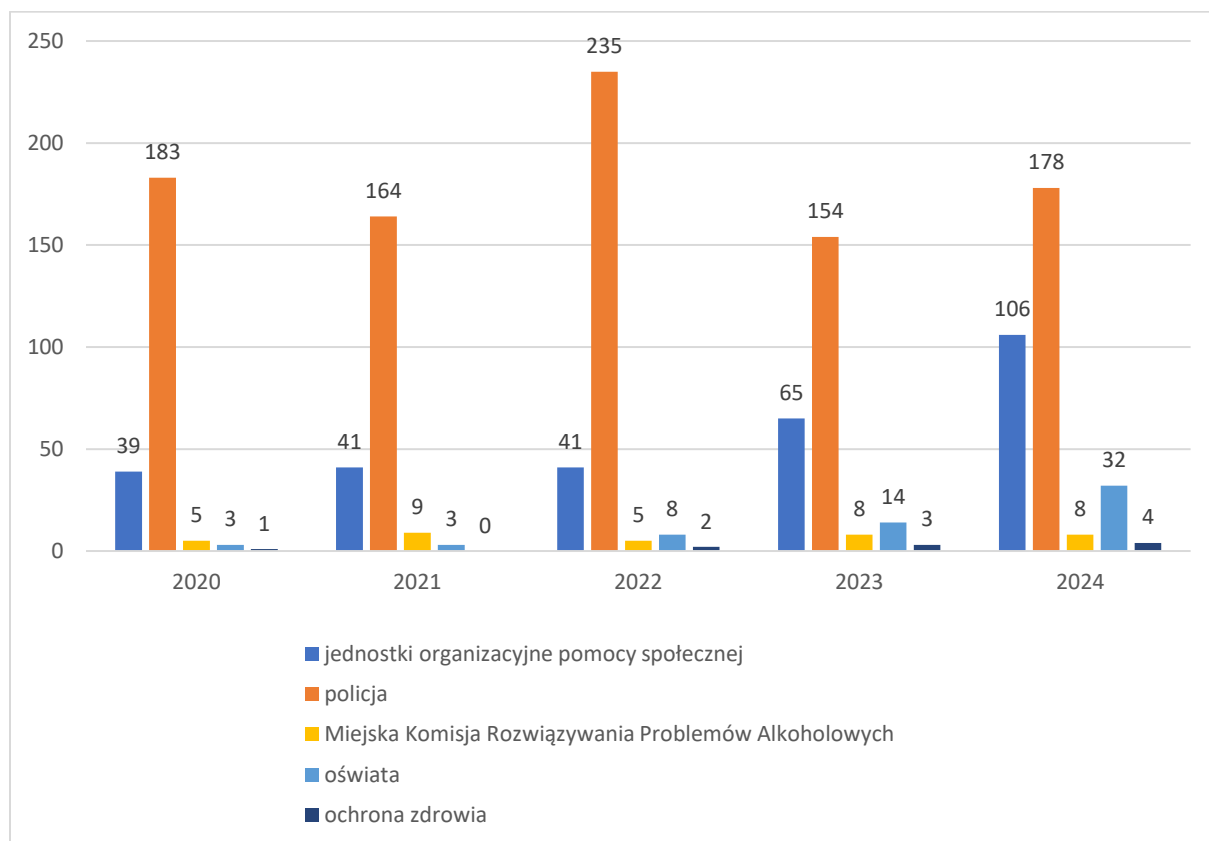

Źródło: Dane Komendy Miejskiej Policji w Płocku

W latach 2015–2024 liczba spraw z aktem oskarżenia o znęcanie się nad rodziną charakteryzowała się wyraźną zmiennością. W 2015 roku odnotowano 42 takie sprawy, a w kolejnych latach następował systematyczny spadek – z 28 w 2016 roku do 24 w 2018 roku oraz 17–18 w latach 2019–2020. Najniższe wartości zarejestrowano w latach 2021–2022, kiedy do sądu trafiło zaledwie po 14 spraw, co stanowiło blisko trzykrotny spadek w porównaniu z początkiem badanego okresu. Od 2023 roku trend uległ odwróceniu – liczba spraw wzrosła do 37, a w 2024 roku osiągnęła ponownie poziom 42, czyli wartość równą najwyższej z początku dekady. Dane te wskazują na dwie wyraźne fazy: kilkuletni spadek, mogący świadczyć o ograniczonym ujawnianiu i kierowaniu spraw do sądu, oraz dynamiczny wzrost w latach 2023–2024, który może wynikać zarówno ze zmian w działaniach organów ścigania, jak i rosnącej świadomości społecznej w zakresie przemocy domowej.

ZESPÓŁ INTERDYSCYPLINARNY I GRUPY DIAGNOSTYCZNO – POMOCOWE

Wykres 57. Liczba procedur „Niebieskie Karty” wszczynanych przez przedstawicieli poszczególnych instytucji w latach 2010-2024.

Źródło: Diagnoza zjawiska przemocy domowej na obszarze Płocka oraz sprawozdanie z realizacji Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej za 2024 rok.

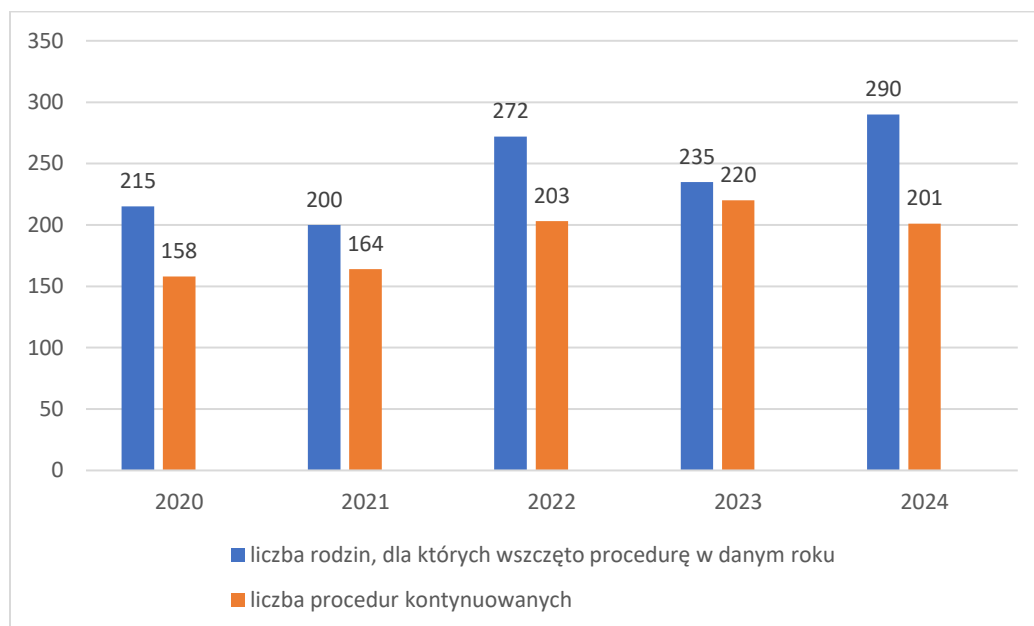
W latach **2020–2024** procedury „**Niebieskie Karty**” były najczęściej wszczynane przez **policję**, co potwierdza jej kluczową rolę w reagowaniu na przypadki przemocy domowej. Liczba wszczętych procedur przez tę instytucję wahała się od **154 do 235 rocznie**, co stanowi zdecydowaną większość wszystkich interwencji.

Na drugim miejscu znajdują się **jednostki organizacyjne pomocy społecznej**, które również odgrywają istotną rolę w identyfikacji i wsparciu rodzin dotkniętych przemocą. W ostatnich latach zauważalny jest **wzrost ich aktywności** – z **39 procedur w 2020 roku do 106 w 2024 roku**, co może świadczyć o większym zaangażowaniu pracowników socjalnych i lepszej współpracy międzyinstytucjonalnej.

Mniej licznie procedury wszczynane były przez **placówki oświatowe i Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych**, jednak udział oświaty w ostatnich latach znacznie wzrasta z 3 interwencji w 2020 roku do 32 w 2024 roku.

Najrzadziej natomiast procedury wszczyniała **ochrona zdrowia** – liczba tych przypadków pozostaje bardzo niska (od 0 do 4 rocznie). Może to wynikać z ograniczonej identyfikacji przypadków przemocy przez personel medyczny lub z braku odpowiednich mechanizmów zgłaszania w tym środowisku.

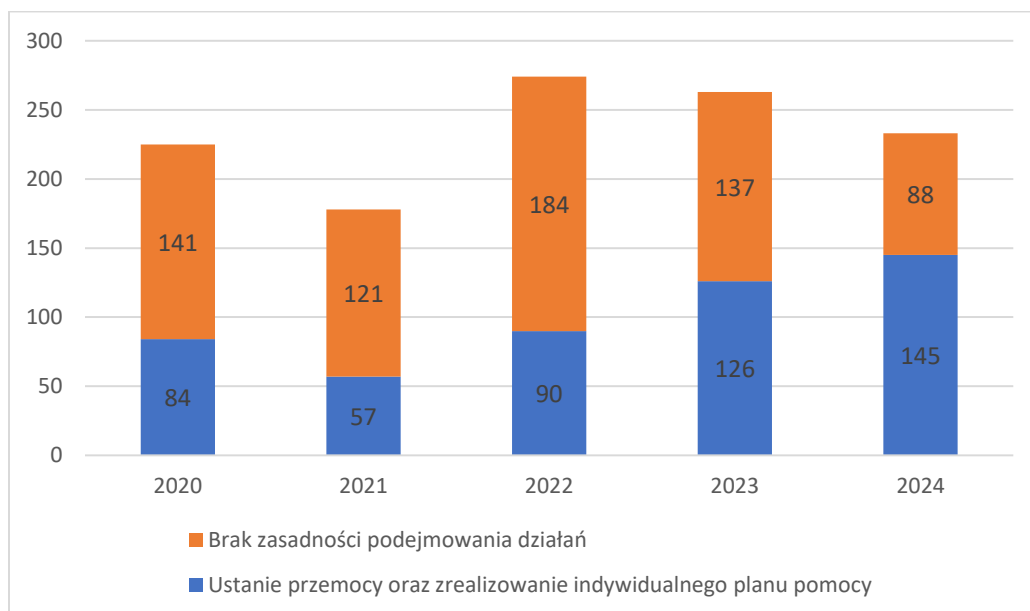
Wykres 58. Liczba rodzin, dla których wszczęto proceder w danym roku oraz liczba procedur Niebieskie Karty” kontynuowanych z poprzednich okresach - lata 2020 – 2024.

Źródło: Diagnoza zjawiska przemocy domowej na obszarze Płocka oraz sprawozdanie z realizacji Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej za 2024 rok.

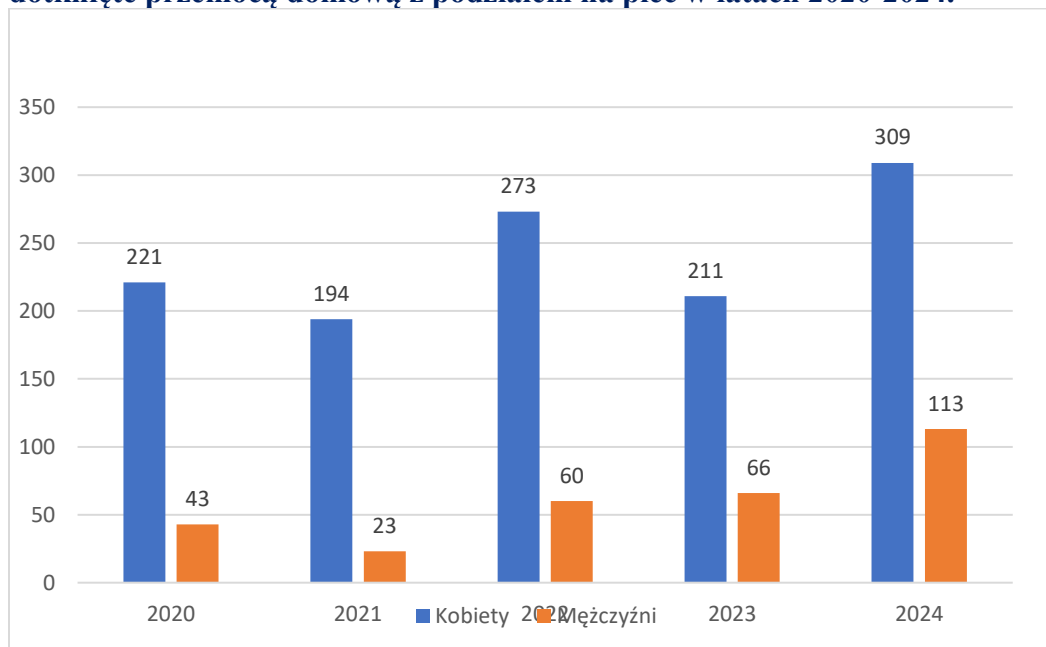
Najwięcej nowych procedur wszczęto w **2024 roku (290 rodzin)**, a najmniej w **2021 roku (200 rodzin)**. W przypadku procedur kontynuowanych najwyższą liczbę odnotowano w **2023 roku (220)**, co może świadczyć o zwiększonej liczbie spraw wymagających długotrwałego monitorowania i wsparcia. Analiza trendu wskazuje, że w ostatnich latach obserwuje się **wzrost liczby nowych procedur**, co może oznaczać **większą wykrywalność przypadków przemocy domowej** oraz **większą aktywność służb i instytucji pomocowych**. Jednocześnie utrzymujący się na wysokim poziomie odsetek procedur kontynuowanych potwierdza, że **zjawisko przemocy ma charakter długofalowy**, a wiele rodzin wymaga **ciągłego wsparcia i interwencji**.

Wykres 59. Liczba zakończonych procedur Niebieskie Karty w latach 2020 – 2024 z powodu braku zasadności lub ustania przemocy domowej.

Źródło: Diagnoza zjawiska przemocy domowej na obszarze Płocka oraz sprawozdanie z realizacji Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej za 2024 rok.

Wykres 60. Liczba osób w podziale na płeć, wobec których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą domową z podziałem na płeć w latach 2020-2024.

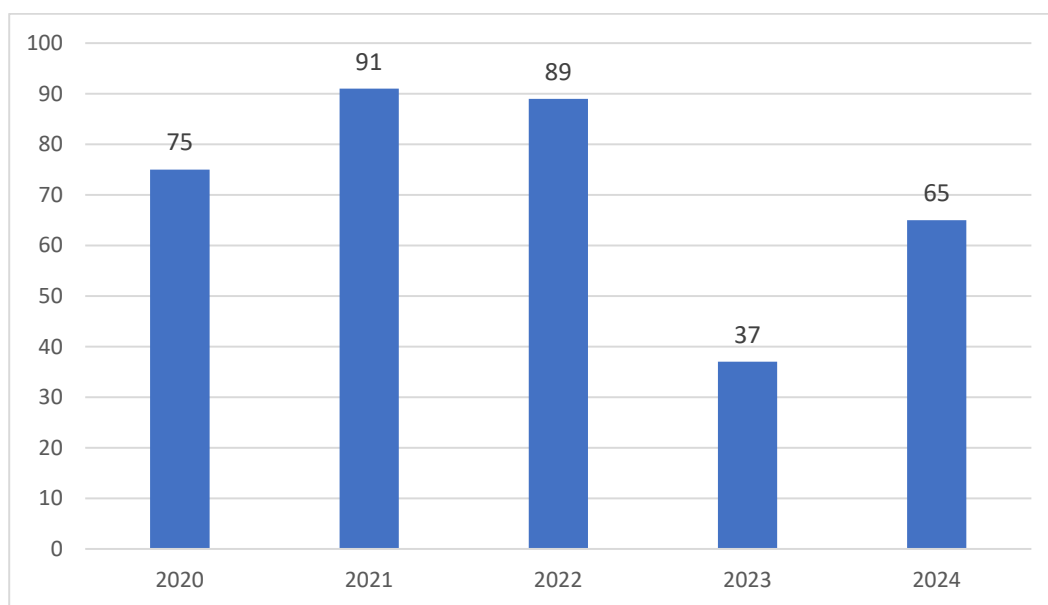
Źródło: Diagnoza zjawiska przemocy domowej na obszarze Płocka oraz sprawozdanie z realizacji Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej za 2024 rok

W latach **2020–2024** zdecydowaną większość osób, wobec których istniało podejrzenie doznawania przemocy domowej stanowiły **kobiety**. Liczba kobiet w tym okresie wahała się od **194 w 2021 roku** do **309 w 2024 roku**, przy czym po spadku w latach 2020–2021 nastąpił **wyraźny wzrost w kolejnych latach**, osiągając najwyższy poziom w 2024 roku – 309.

W przypadku mężczyzn liczby były znacznie niższe, choć również zauważalny jest **wzrostowy trend** – od **23 osób w 2021 roku** do **113 w 2024 roku**. Może to wskazywać na **coraz większą świadomość społeczną i przełamywanie barier w zgłaszaniu przemocy przez mężczyzn**.

POKÓJ PRZYJAZNYCH PRZESŁUCHAŃ

Wykres 61. Liczba dzieci przesłuchanych w Przyjaznym Pokoju Przesłuchań w latach 2020-2022. Dane za 2023 są tylko do maja.

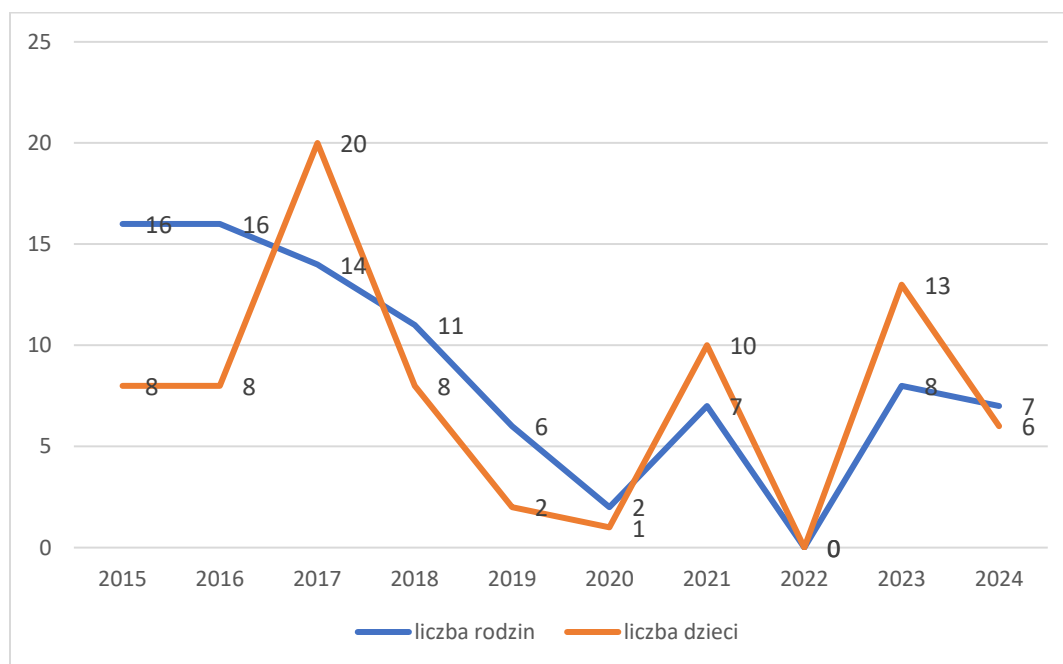
Źródło: Diagnoza zjawiska przemocy domowej na obszarze Płocka oraz sprawozdanie z realizacji Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej za 2024 rok.

Pełna analiza trendów w latach 2020 – 2024 nie jest możliwa, ponieważ Pokój Przyjaznych Przesłuchań funkcjonował w strukturach MOPS do końca maja 2023 r., potem zmienił swoją siedzibę – aktualnie funkcjonuje przy Sądzie Rejonowym, a w 2023 roku Sąd nie prowadził statystyki dotyczącej liczby przesłuchań.

DOM DLA OSÓB DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ

Dom dla Osób Doznających Przemocy w Rodzinie przeznaczony jest dla osób z terenu miasta Płocka, które z uwagi na doświadczaną przemoc domową musiały opuścić swoje dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Wykres 62. Liczba rodzin, które otrzymały pomoc w formie schronienia w Domu dla Osób Doznających Przemocy Domowej w latach 2015-2024.

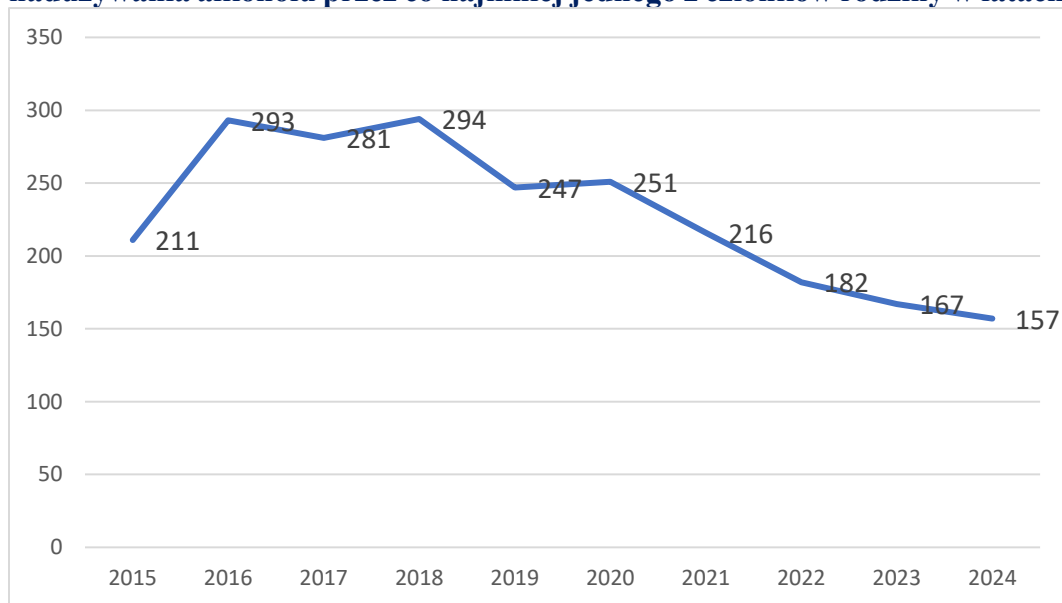

Źródło: Diagnoza zjawiska przemocy domowej na obszarze Płocka oraz sprawozdanie z realizacji Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej za 2024 rok

W latach **2015–2024** liczba rodzin korzystających ze schronienia w Domu dla Osób Doznających Przemocy w Rodzinie wykazywała **tendencję spadkową** z wyraźnymi wahaniami w poszczególnych latach. Najwięcej rodzin i dzieci objęto pomocą w **2017 roku** (odpowiednio 14 rodzin i 20 dzieci). W kolejnych latach nastąpił **systematyczny spadek**, osiągając minimum w **2020 roku** (2 rodziny, 1 dziecko). W **2022 roku** ze względu na wojnę w Ukrainie w Domu dla Osób Doznających Przemocy przebywały Ukrainki, natomiast polskie rodziny (7 rodzin i 9 dzieci) otrzymały schronienie w mieszkaniach chronionych i w noclegowni. W latach **2023–2024** ponownie pojawiły się przypadki udzielania pomocy rodzinom doznającym przemocy, choć w mniejszej skali niż wcześniej. Dane wskazują na **zmienność potrzeb i wykorzystania schronienia** w analizowanym okresie.

MIEJSKI OŚRODEK POMOCY SPOŁECZNEJ

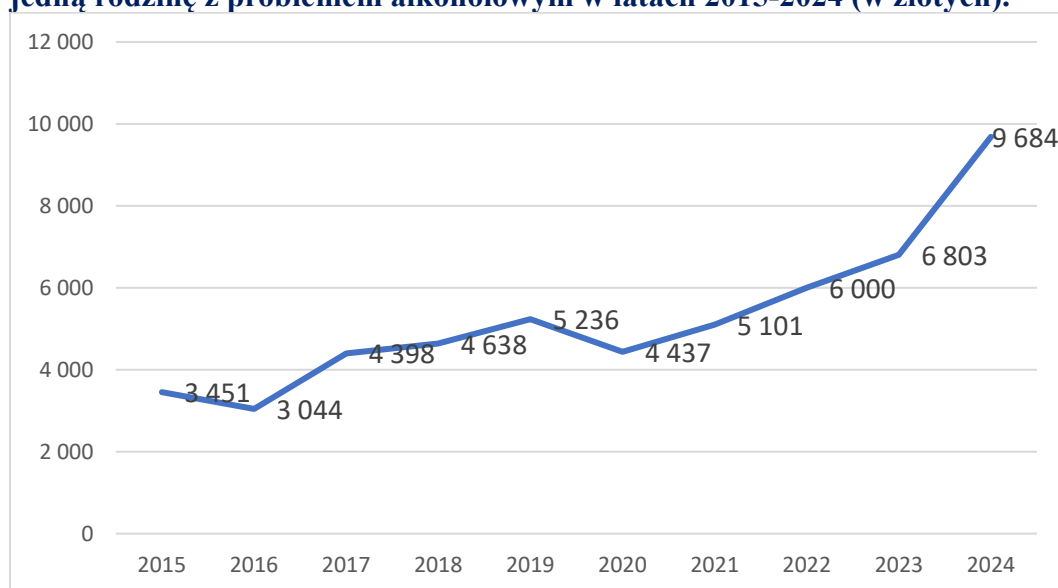
Wykres 63. Liczba rodzin korzystających z pomocy społecznej z powodu uzależnienia lub nadużywania alkoholu przez co najmniej jednego z członków rodziny w latach 2015-2024.

Źródło: dane z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

W latach 2015–2018 liczba rodzin korzystających z pomocy społecznej z powodu uzależnienia lub nadużywania alkoholu przez jednego z członków rodzin wykazywała trend rosnący. Odnotowano wzrost z 211 rodzin w 2015 roku do 293 w 2016 roku, a w kolejnych latach 2021 do 2024, liczba rodzin objętych wsparciem systematycznie malała – z 216 do 157, co stanowi spadek o ponad 25%.

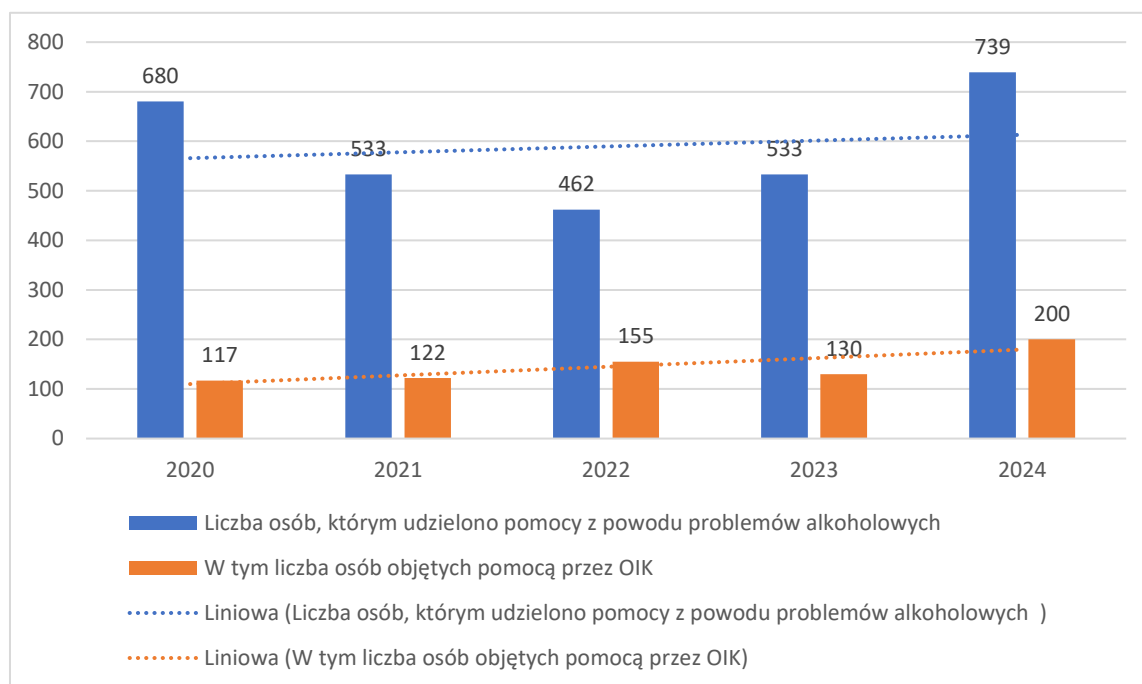
Wykres 64. Wielkość środków finansowych przeznaczonych przez MOPS średnio na jedną rodzinę z problemem alkoholowym w latach 2015-2024 (w złotych).

Źródło: dane z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

W analizowanym okresie wyraźnie widać **trend wzrostowy** w wysokości środków finansowych kierowanych średnio do jednej rodziny z problemem alkoholowym. Choć w pierwszej połowie dekadę pojawiają się pewne wahania, to od 2021 r. obserwujemy dynamiczny i konsekwentny wzrost. W szczególności 2024 r. wyróżnia się rekordową wartością – **9684 zł**, co stanowi prawie **dwukrotność** środków z roku 2020 i prawie **trzykrotność** wartości z 2016 r.

Wykres 65. Liczba osób, którym udzielono pomocy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w latach 2020-2024 z powodu problemów alkoholowych ogółem i w tym liczba osób objętych pomocą przez Ośrodek Interwencji Kryzysowej.

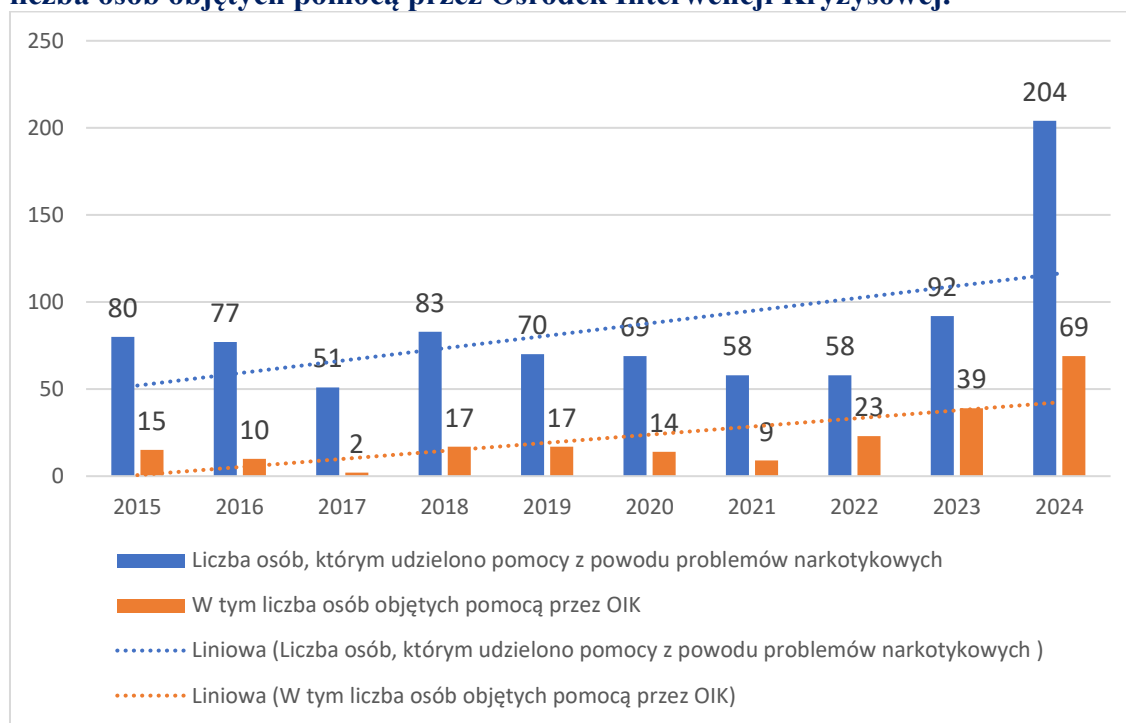
Źródło: dane z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej

Liczba osób, którym udzielono pomocy z powodu problemów alkoholowych w latach 2020–2024 utrzymywała się na wysokim poziomie, z wyraźnymi wahaniami:

- ✓ Najniższa liczba osób: **462 w 2022 roku**
- ✓ Najwyższa: **739 w 2024 roku**

Mimo spadków w latach 2021–2022, od 2023 roku obserwujemy ponowny, wyraźny wzrost. Liczba osób objętych wsparciem OIK również systematycznie rosła: od **117 osób w 2020 roku** do **200 osób w 2024 roku**. Linie trendu wskazują, że w obu kategoriach – zarówno ogólnej pomocy, jak i pomocy udzielanej przez OIK – widoczna jest **tendencja wzrostowa**.

Wykres 66. Liczba osób, którym udzielono pomocy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w latach 2015-2024 z powodu problemów narkotykowych ogółem i w tym liczba osób objętych pomocą przez Ośrodek Interwencji Kryzysowej.

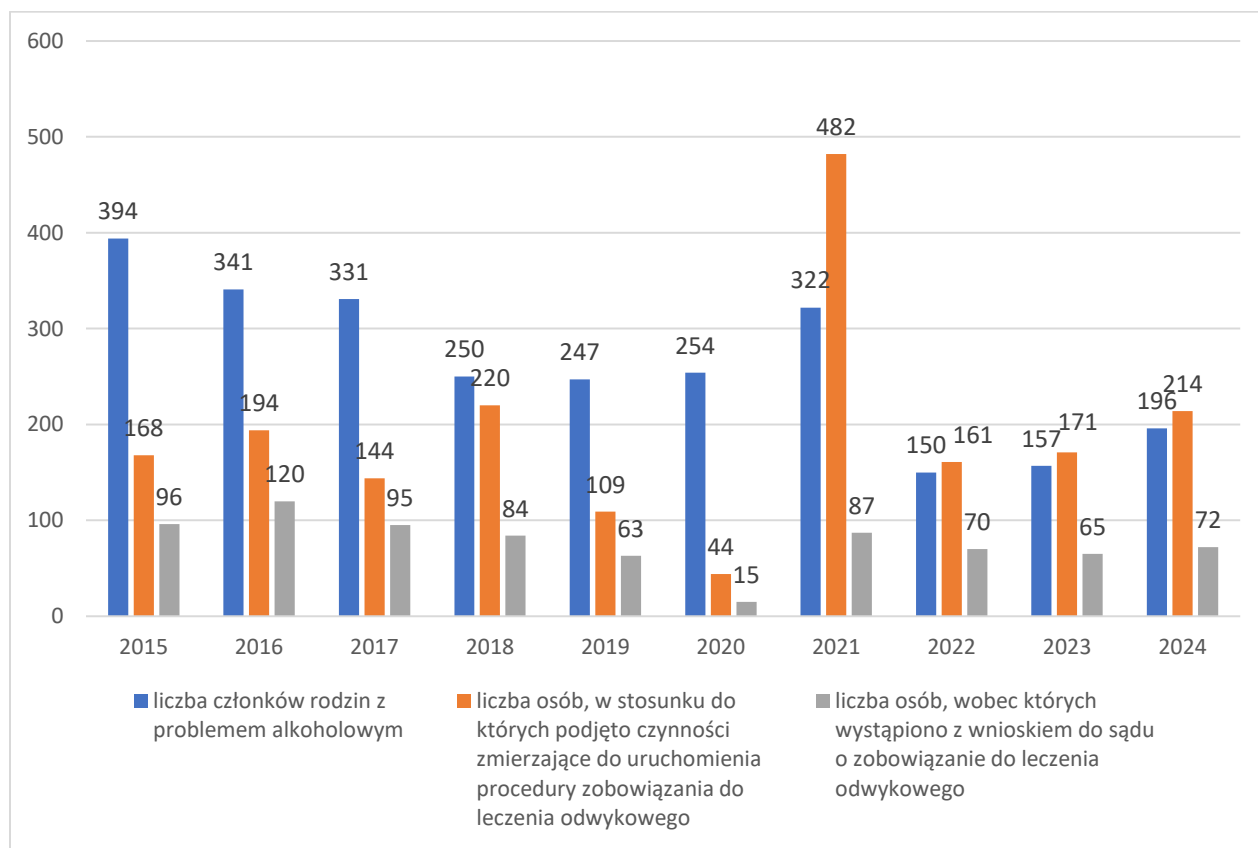

Źródło: dane z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej.

W latach **2015–2023** liczba osób otrzymujących pomoc z powodu problemów narkotykowych wahała się między **50 a 92**, bez wyraźnego trendu wzrostowego. W **2024 roku** nastąpił **gwałtowny wzrost** – aż do **204 osób**, czyli ponad dwukrotnie więcej niż rok wcześniej. Liczba osób objętych pomocą OIK również wzrastała, szczególnie po 2017 roku: od **2 osób w 2017 r.** do **69 osób w 2024 r.** Linie trendu dla obu kategorii wskazują **wyraźny, stały wzrost w perspektywie wieloletniej**, mimo że poszczególne lata przed 2024 r. były niestabilne.

MIEJSKA KOMISJA ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH

Wykres 67. Liczba osób, z którymi członkowie Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych prowadzili rozmowy w procedurze zobowiązania do leczenia odwykowego w latach 2015-2024.

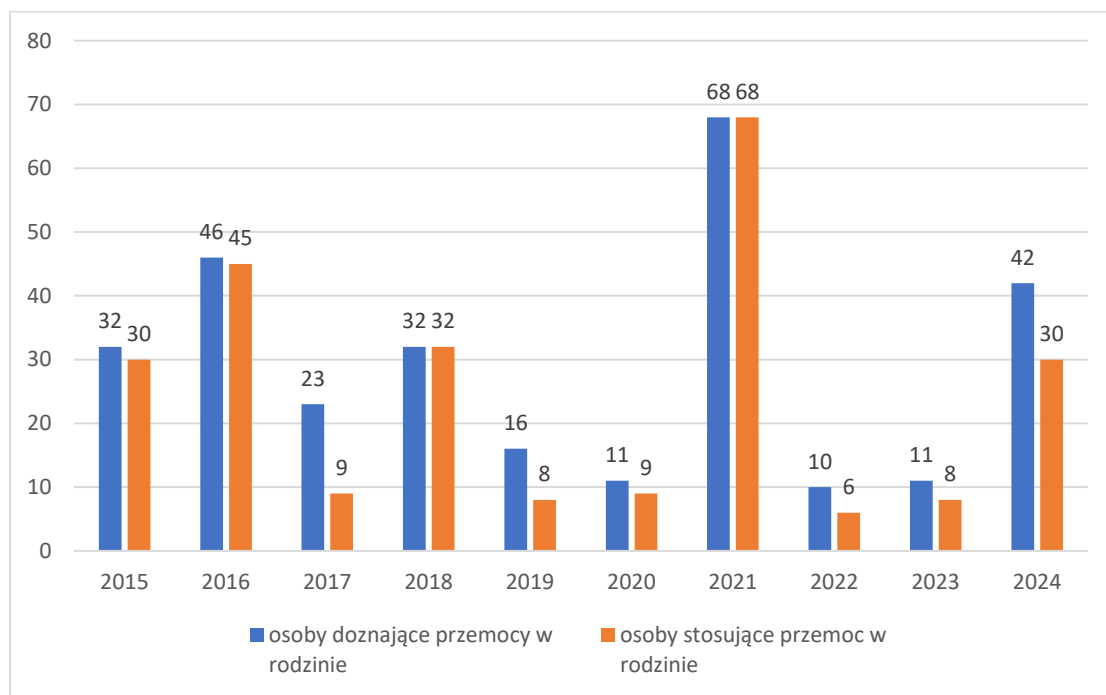
Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

Liczba członków rodzin z problemem alkoholowym w analizowanym okresie wykazuje wyraźny trend spadkowy. Najwyższy poziom odnotowano w 2015 roku – 394 osoby, po czym z roku na rok następował systematyczny spadek, osiągając najniższą wartość w 2022 roku, kiedy liczba ta wyniosła 150 osób. W kolejnych latach, 2023–2024, odnotowano wzrost na poziomie 39 osób.

Liczba osób, wobec których podjęto czynności zmierzające do uruchomienia procedury przyjmowała wartości zmienne: od 168 osób w 2015 r., przez spadki w latach 2017–2020, aż po nagły wzrost w 2021 r. (482 osoby). **Wysoki wzrost interwencji w 2021 r.** jest zjawiskiem wyjątkowym – prawdopodobnie skutkiem **nasilenia problemów po pandemii**, kiedy wiele osób sięgnęło po alkohol w wyniku stresu, izolacji i utraty pracy.

Wskaźnik ilustrujący liczbę osób, wobec których wystąpiono do sądu z wnioskiem o zobowiązanie do leczenia odwykowego charakteryzował się zmiennością w analizowanym okresie – wahał się od zaledwie 15 osób w 2020 roku do 120 osób w 2016 roku, a w ostatnich latach utrzymuje się na poziomie 65–72 osób.

Wykres 68. Liczba osób doznających i stosujących przemoc domową, z którymi członkowie Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych prowadzili rozmowy w latach 2015-2024.

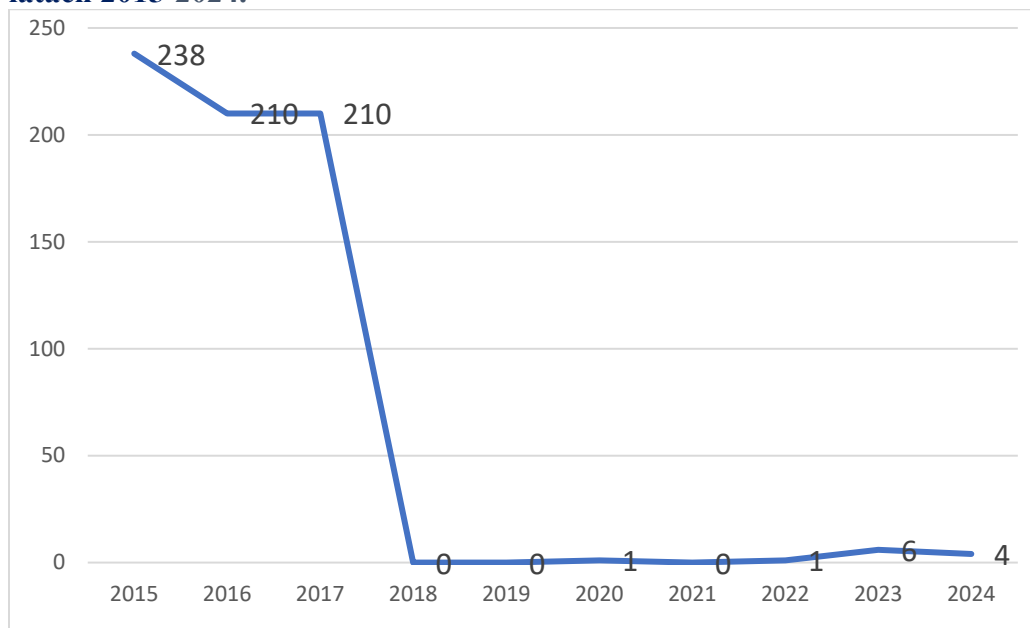

Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

W latach **2015–2024** liczba osób doznających i stosujących przemoc domową, z którymi Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych prowadziła rozmowy, ulegała znacznym wahaniom. Najwyższe liczby odnotowano w latach **2016, 2018, 2021** oraz **2024**. Najmniej rozmów z osobami stosującymi przemoc odbyło się w latach 2017, 2019 i 2020 (8 – 9 osób).

Szczególnie wyróżnia się rok **2021**, w którym Komisja odbyła rozmowy z aż **68 osobami doznającymi przemocy i 68 osobami stosującymi przemoc** – był to zdecydowanie największy poziom interwencji w analizowanej dekadzie. Kolejne dwa lata przyniosły spadek liczby rozmów, jednak w **2024 roku** nastąpił ponowny wyraźny wzrost (42 i 30 osób), co może świadczyć o nasileniu problemów przemocy domowej lub większej aktywności zgłaszania.

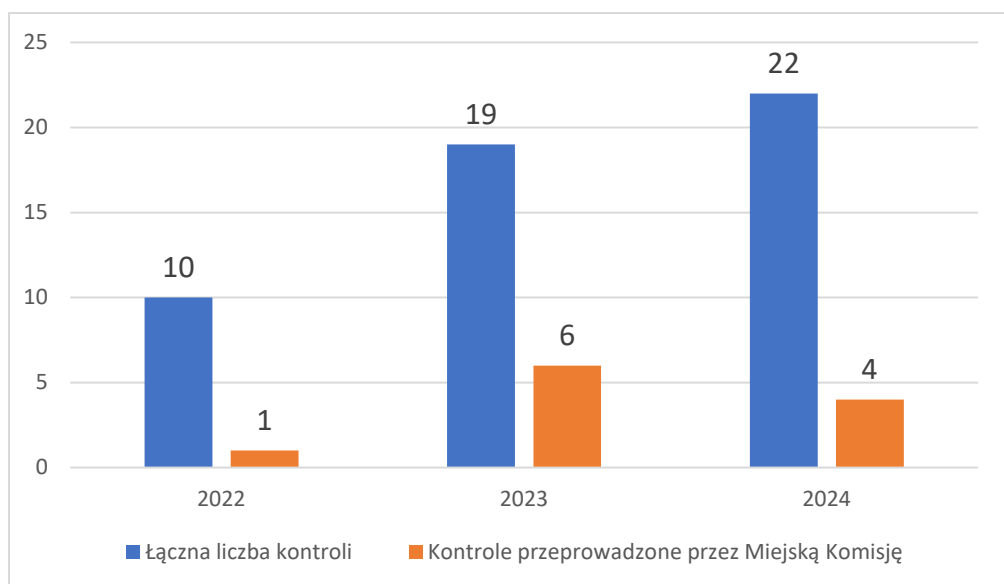
Wykres 69. Liczba kontroli punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeprowadzonych przez Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W latach 2015 – 2017 do liczby kontroli wliczano tak działania edukacyjne podejmowane przez gminną komisję rozwiązywania problemów alkoholowych dlatego dane są wysokie w porównaniu z tymi od 2018 roku. Jednak i tak liczba przeprowadzonych w latach 2018 – 2024 kontroli jest na bardzo niskim poziomie – od 1 do 6 kontroli rocznie.

Wykres 70. Liczba kontroli punktów sprzedaży napojów alkoholowych łącznie oraz przeprowadzonych przez Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w latach 2022 – 2024.

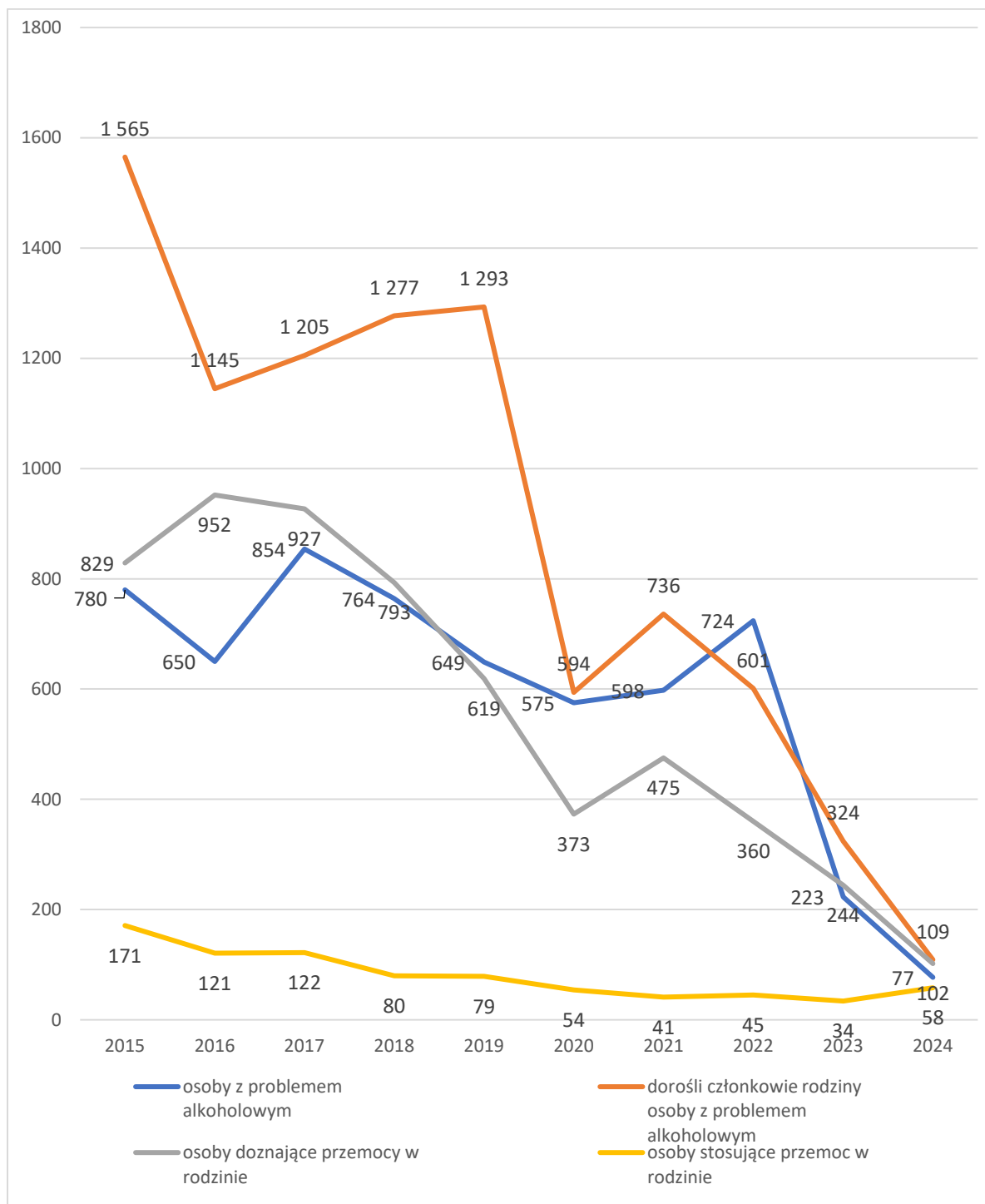
Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W latach **2022–2024** liczba kontroli punktów sprzedaży napojów alkoholowych była **niewielka**, a udział kontroli przeprowadzonych przez **Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych** stanowił **tylko niewielki odsetek wszystkich działań kontrolnych**. W **2022 roku** przeprowadzono łącznie **10 kontroli**, z czego jedynie **1 kontrola (10%)** została wykonana przez Komisję. W **2023 roku** odnotowano **19 kontroli**, w tym **6 (ok. 32%)** przez Komisję, natomiast w **2024 roku** – **22 kontrole**, z czego **4 (ok. 18%)** przeprowadziła Komisja.

Dane te pokazują, że mimo nieznacznego wzrostu liczby wszystkich kontroli w ostatnich latach, **aktywny udział Komisji pozostaje ograniczony**. Kontrole realizowane przez miejską komisję stanowią **niewielką część całkowitej liczby działań nadzorczych**

PUNKTY KONSULTACYJNO-INFORMACYJNE

Wykres 71. Liczba osób, którym udzielono porad w punktach konsultacyjno-informacyjnych w podziale na poszczególne kategorie w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

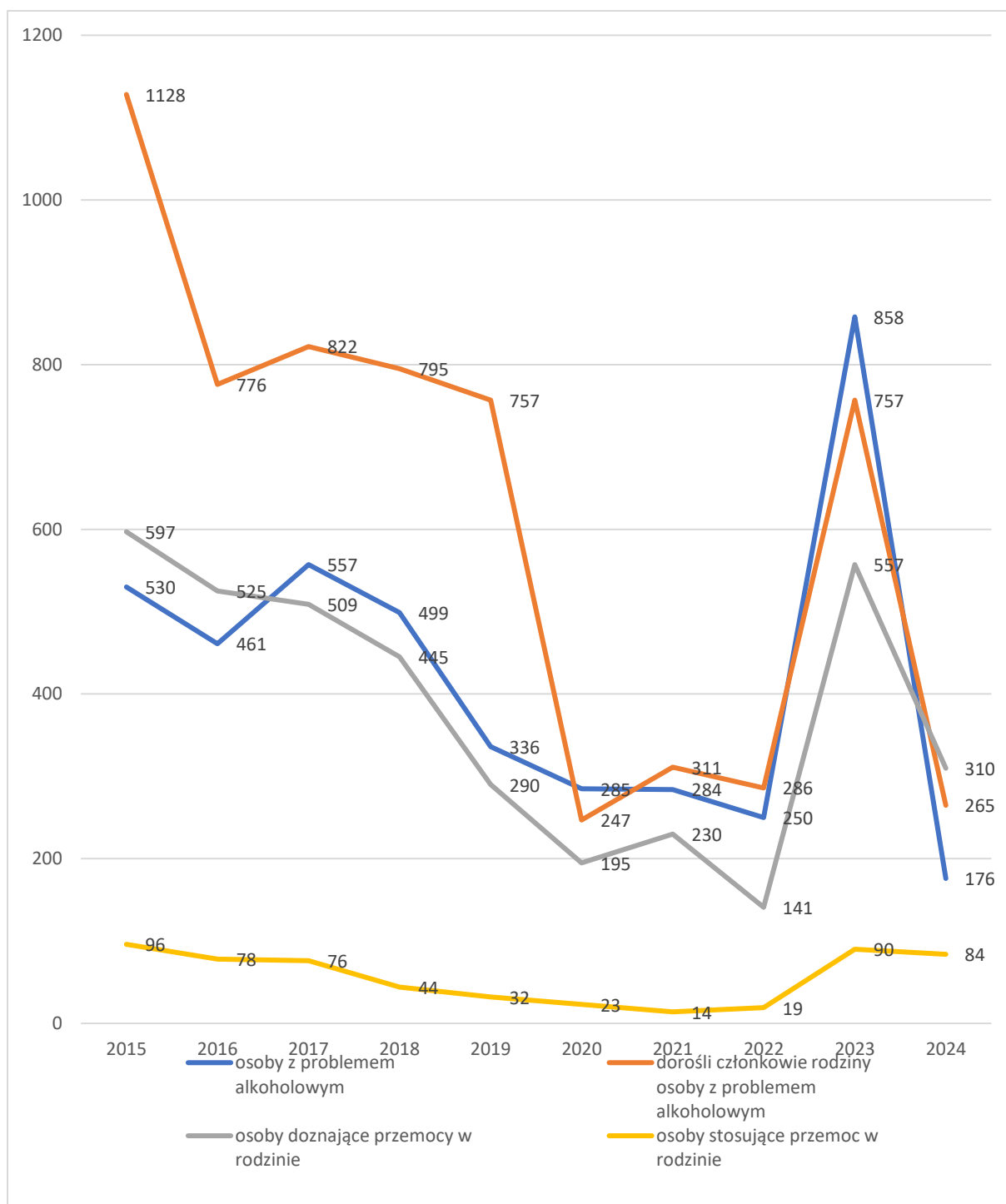
W latach **2015–2024** liczba osób, którym udzielono porad w punktach konsultacyjno-informacyjnych, **systematycznie malała** we wszystkich kategoriach.

Najliczniejszą grupę w całym analizowanym okresie stanowili **dorośli członkowie rodzin osób z problemem alkoholowym**. W 2015 roku było ich aż **1565**, podczas gdy w 2024 roku liczba ta spadła do **109**, co oznacza **ponad czternastokrotny spadek**.

Również liczba **osób z problemem alkoholowym** znacząco się zmniejszyła – z **780 w 2015 roku** do **77 w 2024 roku**. Podobną tendencję spadkową odnotowano wśród **osób doznających przemocy w rodzinie** – z **829 w 2015 roku** do **102 w 2024 roku**.

Najmniej liczną, ale również malejącą grupą były **osoby stosujące przemoc domową**, których liczba zmniejszyła się z **171 w 2015 roku** do **58 w 2024 roku**, choć akurat tutaj w roku 2024 zaobserwowano wzrost w stosunku do 2023 roku o 24 osoby.

Wykres 72. Liczba porad udzielonych w punktach konsultacyjno-informacyjnych w podziale na poszczególne kategorie w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

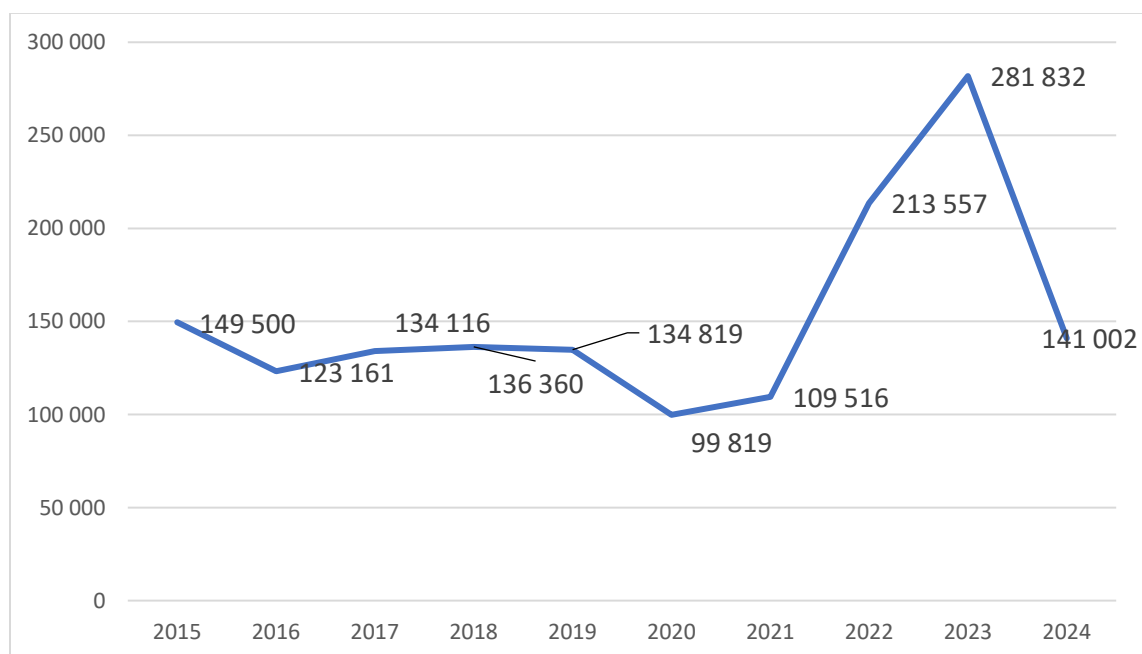
W latach **2015–2024** liczba porad udzielonych w punktach konsultacyjno-informacyjnych wykazywała **wyraźną tendencję spadkową** we wszystkich kategoriach odbiorców pomocy, z jednym **wyraźnym wzrostem w 2023 roku**. Najwięcej porad w całym okresie udzielono **dorośłym członkom rodzin osób z problemem alkoholowym** – w 2015 roku aż **1128**, natomiast w 2024 roku już tylko **310**, co oznacza ponad **trzykrotny spadek**. Podobny trend

dotyczy **osób z problemem alkoholowym**, których liczba porad zmniejszyła się z **530 w 2015 roku** do **176 w 2024 roku**, oraz **osób doznających przemocy w rodzinie**, gdzie liczba porad spadła z **597 do 265**.

W 2023 roku widoczny był **nagły wzrost liczby porad** we wszystkich grupach — szczególnie wśród osób z problemem alkoholowym (**858 porad**) i ich rodzin (**757 porad**). Najmniej porad udzielano **osobom stosującym przemoc domowa** – liczba ta spadła z **96 w 2015 roku** do **84 w 2024 roku**.

W odniesieniu **do klientów z problemem narkotykowym** są dostępne dane z lat 2022 – 2024. W roku 2022 udzielono 620 porad 141 osobom w tej kategorii, w 2023 z kolei odnotowano 148 osób i 665 porad, w kolejnym roku 2024 była to jedna osoba i jedna porada. Różnica ta wynika ze zmiany sposobu sprawozdawczości, w poprzednich latach do statystyk włączano poza punktem informacyjno – konsultacyjnym także poradnię profilaktyczno – konsultacyjną MONAR i udzielane tam konsultacje.

Wykres 73. Wysokość środków finansowych przeznaczonych na funkcjonowanie punktów konsultacyjno-informacyjnych w latach 2015-2024.

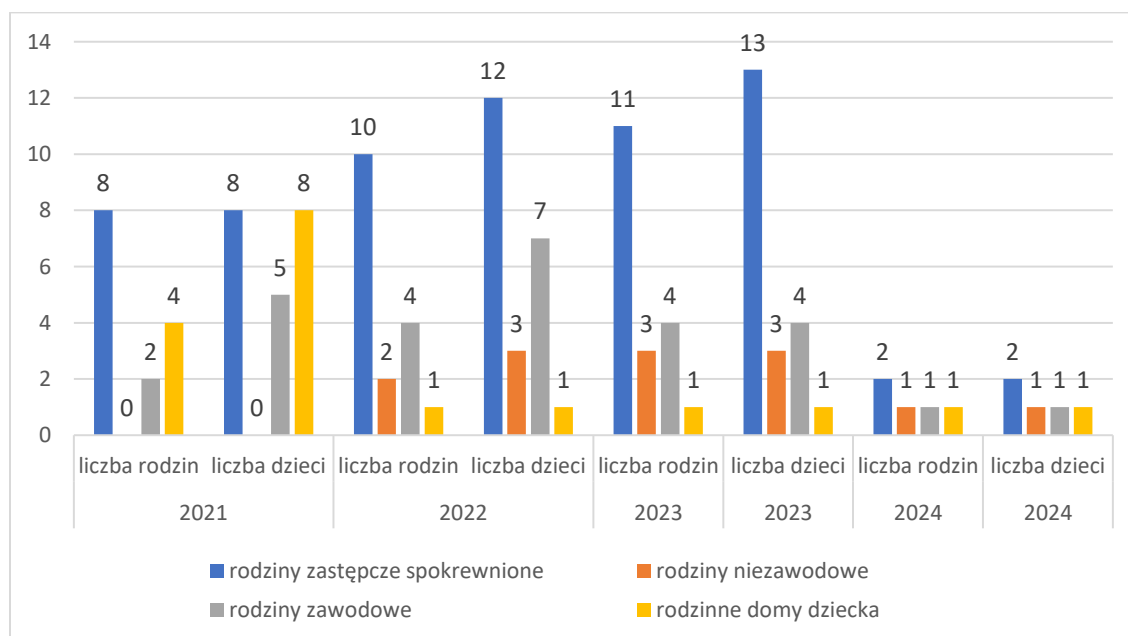
Źródło: Sprawozdanie z działalności samorządów lokalnych w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień KCPU G1.

W latach 2015–2020 obserwowano umiarkowane wahania wysokości środków finansowych przeznaczanych na funkcjonowanie punktów konsultacyjno-informacyjnych, przy ogólnej tendencji lekko spadkowej. Najniższy poziom finansowania odnotowano w roku 2020, kiedy kwota wyniosła 99 819 zł. Spadek ten mógł wynikać z ograniczeń budżetowych oraz zmniejszonej aktywności punktów w okresie pandemii COVID-19. Od roku 2021 rozpoczął się okres dynamicznego wzrostu nakładów, który trwał do 2023 roku. W tym czasie środki finansowe zwiększyły się ponad 2,8-krotnie w stosunku do roku 2020, osiągając maksimum na poziomie 281 832 zł w 2023 roku. Wzrost ten prawdopodobnie odzwierciedlał rosnące zapotrzebowanie na wsparcie psychologiczne i działania profilaktyczne po okresie pandemii oraz większe zaangażowanie samorządów w obszarze przeciwdziałania uzależnieniom.

W 2024 roku odnotowano spadek finansowania – o około 50% w porównaniu z rokiem poprzednim, co wynika ze zmiany sposobu sprawozdawczości i wyłączeniem konsultacji udzielanych przez MONAR.

OŚRODEK RODZINNEJ PIELICZY ZASTĘPCZEJ W PŁOCKU

Wykres 74. Liczba rodzin zastępczych oraz rodzinnych domów dziecka oraz liczba przebywających tam dzieci 2021–2024 (przyczyna - problemy alkoholowe)

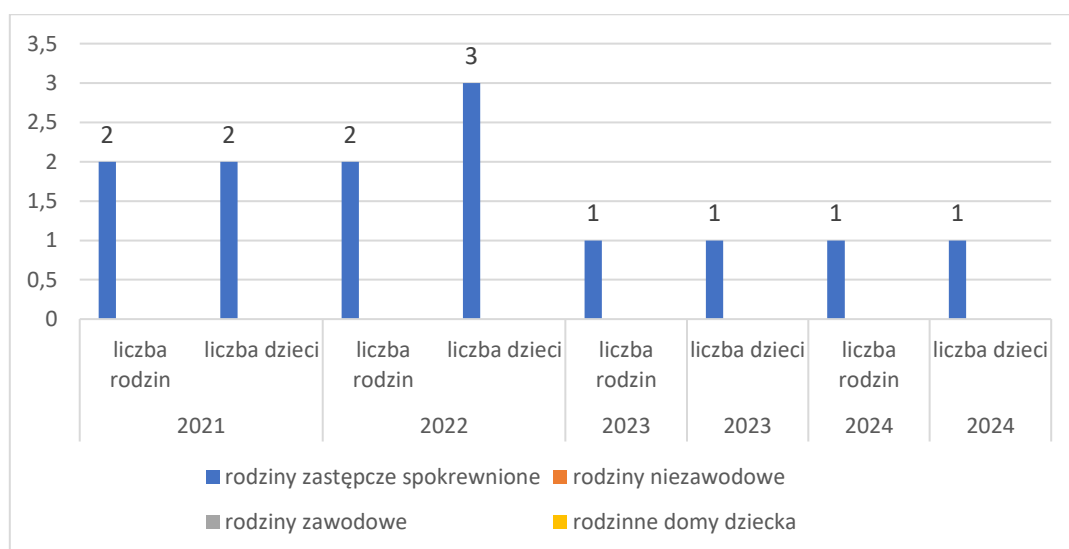
Źródło: dane z Ośrodka Pielicy Zastępczej

Dane z wykresu pokazują wzrost łącznej liczby rodzin zastępczych (spokrewnionych, niezawodowych, zawodowych oraz rodzinnych domów dziecka) z ok. **14 rodzin w 2021 r.** (8

spokrewnionych, 0 niezawodowych, 2 zawodowe, 4 RDD) do **17 w 2022 r.** (10, 2, 4, 1) i **19 w 2023 r.** (11, 3, 4, 1). Równolegle liczba dzieci w pieczy wzrosła z **21 w 2021 r.** do **23 w 2022 r.**, a następnie lekko spadła do **21 w 2023 r.** Największy udział przez cały okres miały **rodziny spokrewnione** (rosły z 8-10-11 rodzin; dzieci 8→12→13), stopniowo przybywało **rodzin niezawodowych** (0→2→3), stabilna była liczba **rodzin zawodowych** (2-4-4; dzieci 5-7-4), natomiast **rodzinne domy dziecka** wyraźnie zmalały (4-1-1). Dopiero w **2024 r.** nastąpiło gwałtowne ograniczenie – łącznie ok. **5 rodzin i 5 dzieci** (po 1–2 w każdej kategorii). Wnioski: w latach 2021–2023 system pieczy dla dzieci z rodzin z problemem alkoholowym **rozszerzał się**, głównie dzięki wzrostowi rodzin spokrewnionych i pojawieniu się rodzin niezawodowych; rok 2024 przyniósł **nagły spadek** zarówno liczby rodzin, jak i dzieci,

W 2021 roku funkcjonowało łącznie 8 rodzin zastępczych spokrewnionych, w których przebywało 8 dzieci, w 2022 roku odnotowano 10 takich rodzin, w 2023 roku 11–13, a w 2024 roku już tylko 2. Podobny trend spadkowy dotyczył także liczby dzieci objętych tą formą opieki.

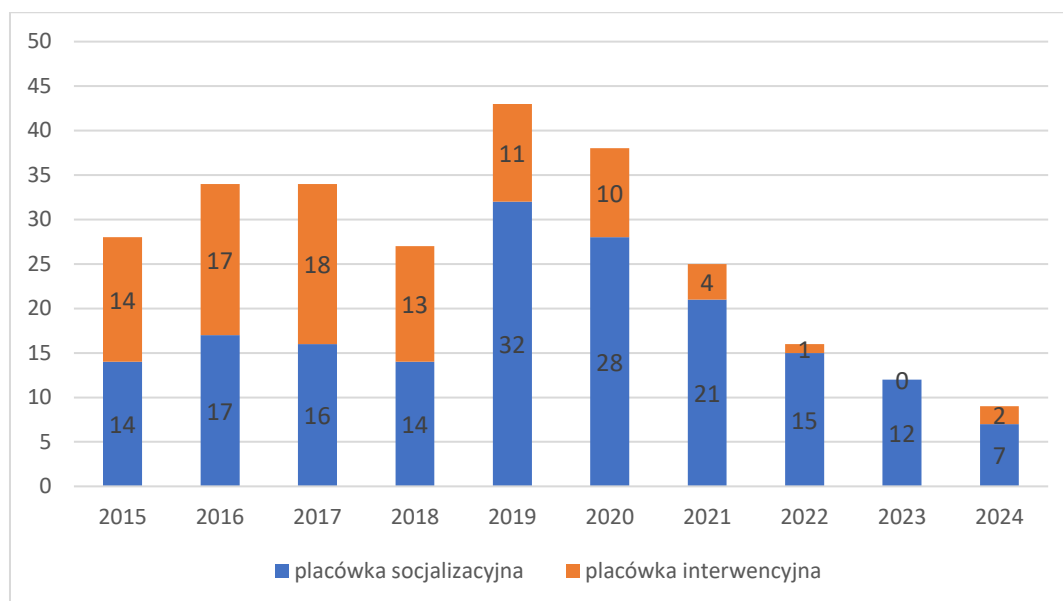
Wykres 75. Liczba rodzin zastępczych oraz rodzinnych domów dziecka oraz liczba przebywających tam dzieci 2021-2024 (przyczyna – problemy narkotykowe)

Źródło: dane z Ośrodka Pieczy Zastępczej

W przypadku problemów narkotykowych w rodzinie tylko rodziny zastępcze spokrewnione opiekowały się dziećmi i były to pojedyncze przypadki.

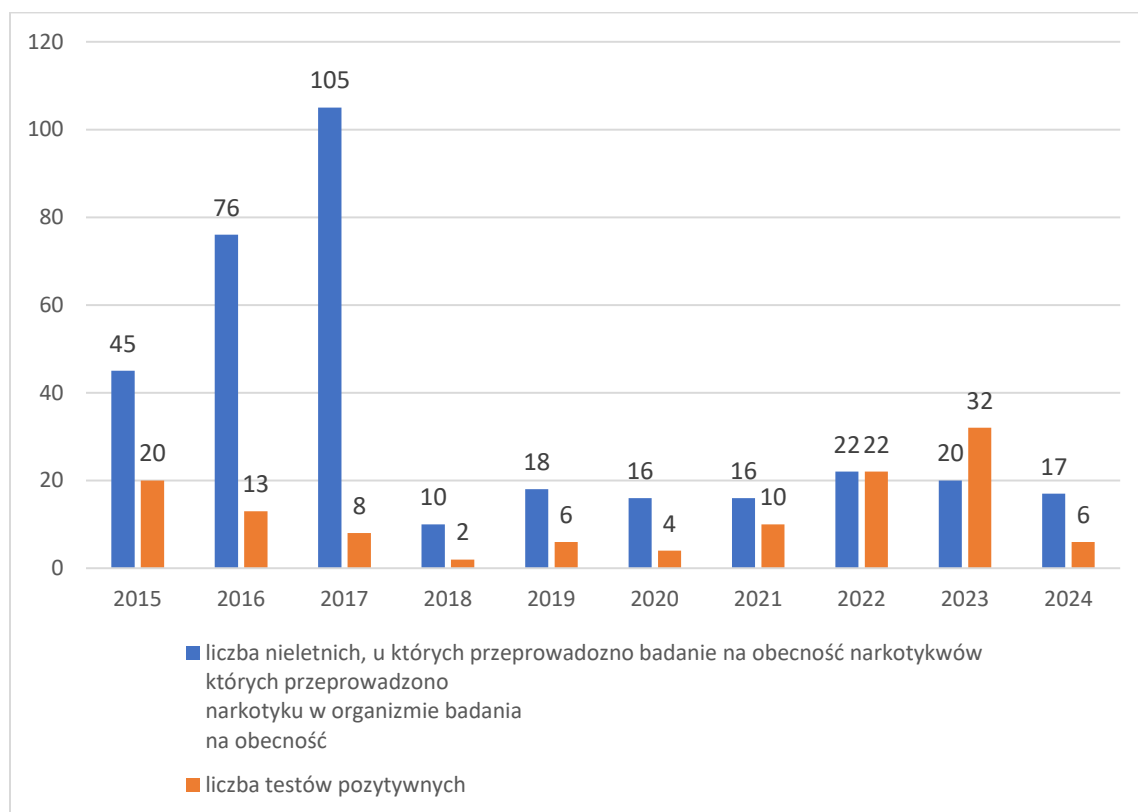
Wykres 76. Liczba osób nieletnich przebywających w Ośrodku Opiekuńczo-Wychowawczym w Płocku ze względu na problem alkoholowy w rodzinie w latach 2015-2024.

Źródło: dane z Ośrodka Opiekuńczo – Wychowawczego w Płocku.

W latach **2015–2024** liczba nieletnich przebywających w Ośrodku Opiekuńczo-Wychowawczym w Płocku z powodu problemu alkoholowego w rodzinie ulegała znacznym wahaniom. Najwyższą liczbę podopiecznych odnotowano w **2019 roku (43 osoby)**, natomiast w kolejnych latach obserwujemy systematyczny spadek – aż do **9 osób w 2024 roku**, co jest najniższą wartością w całej dekadzie. W ostatnich latach wyraźnie zmniejszyła się liczba dzieci kierowanych do placówki interwencyjnej, a w 2023 roku nie odnotowano ani jednego przypadku.

Wykres 77. Liczba nieletnich u których przeprowadzono testy na obecność narkotyków i liczba testów pozytywnych - dane Ośrodka Opiekuńczo-Wychowawczego w latach 2015-2024.

Źródło: dane z Ośrodka Opiekuńczo – Wychowawczego w Płocku

W latach 2015–2017 w Ośrodku Opiekuńczo-Wychowawczym odnotowano wyraźny wzrost liczby przeprowadzanych testów na obecność narkotyków wśród nieletnich, osiągający maksimum w 2017 roku (105 testów). Po tym okresie nastąpił znaczący spadek liczby badań – do poziomu około 10–20 rocznie. W tym samym czasie, mimo rosnącej liczby badań w latach 2015–2017, liczba wyników pozytywnych zmniejszała się (z 20 w 2015 r. do 8 w 2017 r.). Od 2018 roku liczba pozytywnych testów pozostawała niska (1–10 przypadków rocznie), aż do 2023 roku, kiedy odnotowano nagły wzrost do 32 pozytywnych wyników – najwyższą wartość w analizowanym okresie. W kolejnym roku (2024) liczba pozytywnych wyników ponownie spadła do 6 przypadków.

Proporcje pozytywnych wyników

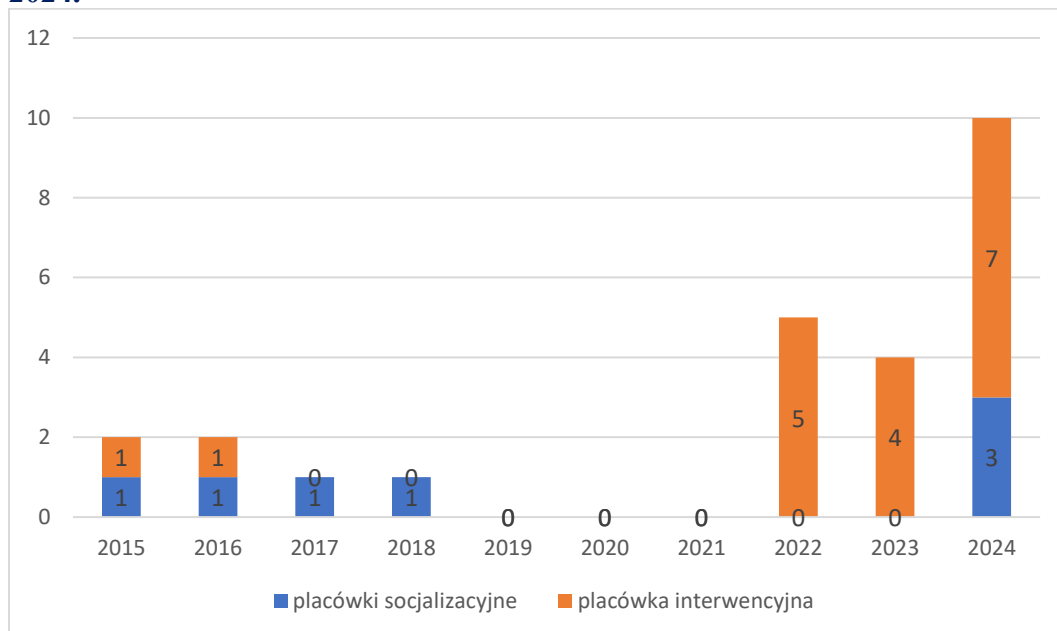
- W latach 2015–2017 odsetek pozytywnych testów stopniowo malał:
 - 2015 – ok. **44%**,
 - 2016 – ok. **17%**,

- 2017 – ok. 8%.

W kolejnych latach udział pozytywnych wyników był zmienny, ale w większości przypadków **nie przekraczał 30%**, aż do 2023 roku, kiedy osiągnął bardzo wysoki poziom – **160%** (więcej testów pozytywnych niż liczby badanych, co może oznacza wielokrotne testowanie u tych samych).

Jak wynika z danych przekazanych przez Ośrodek, w latach 2022 – 2024 żadne z dzieci umieszczonych w placówkach socjalizacyjnych i placówce interwencyjnej nie przebywało w niej z powodu rozpoznanego problemu narkotykowego w rodzinie.

Wykres 78. Liczba osób nieletnich przebywających w Ośrodku Opiekuńczo-Wychowawczym w Płocku ze względu na problem przemocy w rodzinie w latach 2015-2024.

Źródło: dane z Ośrodka Opiekuńczo – Wychowawczego w Płocku

W latach 2015–2024 liczba nieletnich przebywających w Ośrodku Opiekuńczo-Wychowawczym w Płocku z powodu **przemocy w rodzinie** wykazywała duże wahania i zmieniała się w wyraźnie zauważalnych etapach.

W latach **2015–2018** w placówkach przebywały pojedyncze osoby – łącznie od 1 do 2 nieletnich rocznie, zarówno w placówkach socjalizacyjnych, jak i interwencyjnych. Był to okres względnej stabilizacji na bardzo niskim poziomie, co może wskazywać na ograniczoną liczbę przypadków lub skuteczne wsparcie rodzin jeszcze przed interwencją instytucjonalną.

Od **2019 do 2021 roku** nie odnotowano żadnych pobytów z tej przyczyny – wartości utrzymują się na poziomie **0**, co może wynikać z poprawy sytuacji rodzinnej, ale też z trudności w zgłaszaniu przypadków przemocy, np. w czasie pandemii.

Od roku **2022** obserwujemy jednak wyraźne nasilenie liczby przypadków – szczególnie w placówkach interwencyjnych, gdzie umieszcza się dzieci w sytuacjach wymagających natychmiastowej reakcji. W roku **2024** odnotowano aż **7 takich przypadków**, co jest najwyższą wartością w analizowanej dekadzie.

POWIATOWA STACJA SANITARNO-EPIDEMIOLOGICZNA W PŁOCKU

Jednym z działań podejmowanych przez Powiatową Stację Sanitarno-Epidemiologiczną w Płocku jest monitorowanie lokalnego rynku w zakresie dystrybucji środków zastępczych, tj. dopalaczy. Stacja prowadzi nadzór w zakresie egzekwowania zakazu wytwarzania i wprowadzania do obrotu środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych oraz prowadzi kontrole w tym przedmiocie.

Analizie poddano ostatnie trzy lata 2022 – 2024.

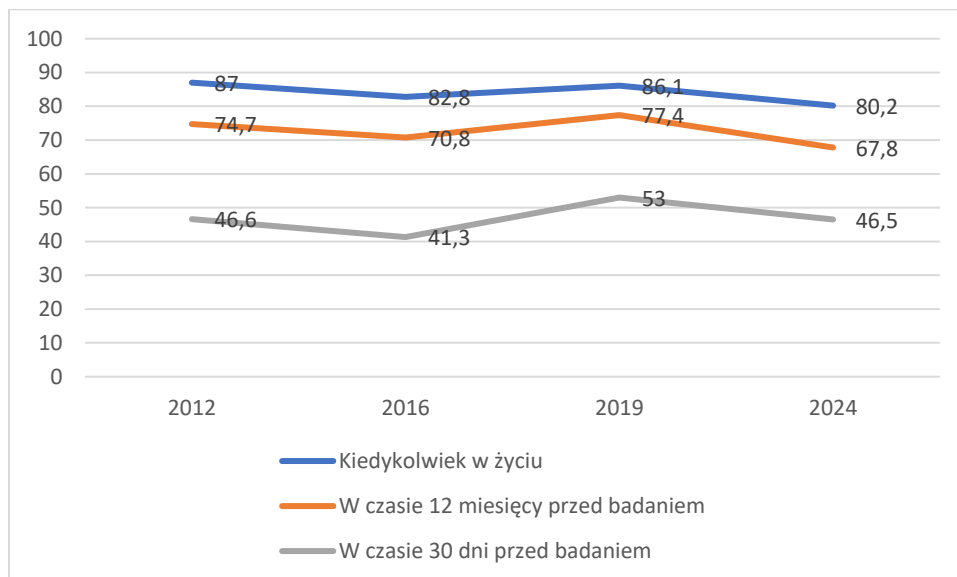
W latach 2022 – 2024 nie zgłoszono przypadków zatruc środków zastępczymi i nie był prowadzony żaden sklep stacjonarny wprowadzający do obrotu środki zastępcze. Nie stwierdzono także

W roku 2023 przeprowadzono 8 kontroli w punktach sprzedaży, których asortyment opiera się na produktach konopnych. Nie stwierdzono zawartości THC.

W latach 2022 – 2024 nie wydano żadnych decyzji, postanowień oraz nie zabezpieczono żadnych środków zastępczych.

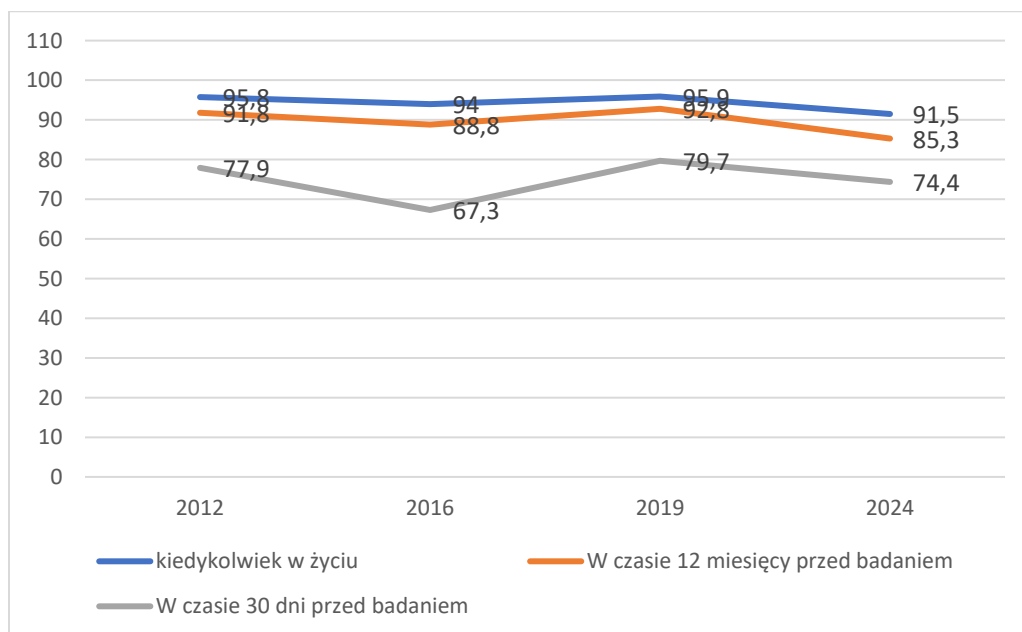
DIAGNOZA UŻYWANIA ALKOHOLU I INNYCH SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNYCH ORAZ GRANIE W GRY HAZARDOWE W GRUPIE DZIECI I MŁODZIEŻY NA PODSATWIE BADAŃ ESPAD – WYBRANE WSKAŹNIKI

Wykres 79. Picie napojów alkoholowych przez młodzież w wieku 15 – 16 lat

Źródło: Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Raport z badań zrealizowanych w Płocku w 2024 roku.

Wykres 80. Picie napojów alkoholowych młodzież w wieku 17 – 18 lat

Źródło: Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Raport z badań zrealizowanych w Płocku w 2024 roku.

Z raportu „W 2019 r. piętnasto-szesnastolatki, częściej niż w 2016 r., deklarowali picie napojów alkoholowych kiedykolwiek w życiu, a także picie w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed badaniem. W starszej kohorcie wzrost dotyczyły tylko tego drugiego wskaźnika. W 2024 r. zaznacza się wyraźny spadek obu wskaźników w każdej z kohort.

Za wskaźnik względnie częstego używania alkoholu przyjęto picie w czasie ostatnich 30 dni przed badaniem. Jakikolwiek napoje alkoholowe w tym czasie piło 46,5% uczniów z grupy młodszej i 74,4% uczniów z grupy starszej. Picie alkoholu w czasie ostatnich 30 dni przed badaniem było częściej deklarowane przez pierwszoklasistów w 2019 r, niż w 2016 r. W starszej kohorcie także odnotowuje się wzrost w tym czasie. W 2024 r. w każdej z grup zauważyć trzeba spadek.

Warto przypomnieć, że badania były realizowane w czasie, który nie obejmował świąt, karnawału, czy wakacji, które jak można przypuszczać szczególnie sprzyjają okazjom do picia”.

Tabela 4. Używanie substancji psychoaktywnych

Poziom klasy		2012	2016	2019	2024
Młodzież w wieku 15-16 lat	Marihuana lub haszysz	31,4	20,8	26,0	14,5
	Substancje wziewne	11,4	11,8	9,4	7,6
	Leki uspokajające i nasenne bez przepisu lekarza	15,4	13,6	16,4	16,6
	Leki przeciwbólowe w celu odurzenia się	x	4,7	6,8	9,3
	Amfetamina	4,9	2,9	4,1	5,0
	Metamfetamina	x	1,3	3,3	4,1
	LSD lub inne halucynogeny	3,9	2,2	3,2	3,8
	Crack	2,5	0,5	2,1	3,5
	Kokaina	4,5	2,7	4,0	4,4
	Relevin	1,9	1,0	1,3	2,5
	Heroina	3,2	1,3	2,8	3,7
	Ecstasy	4,6	1,5	3,0	3,9
	Grzyby halucynogenne	4,8	2,2	2,8	3,4
	GHB	1,3	0,6	1,4	2,7
	Narkotyki wstrzykiwane za pomocą igły i strzykawki	2,4	1,7	3,9	3,2
	Alkohol razem z tabletkami	5,3	3,9	7,1	7,8
	Sterydy anaboliczne	3,0	2,0	3,9	5,7

	Alkohol razem z marihuaną lub haszyszem	X	X	14,5	7,0
Poziom klasy		2012	2016	2019	2024
Młodzież w wieku 17-18 lat	Marihuana lub haszysz	44,7	35,1	39,2	32,1
	Substancje wziewne	6,8	7,3	4,5	6,1
	Leki uspokajające i nasenne bez przepisu lekarza	18,9	16,4	16,7	18,5
	Leki przeciwbólowe w celu odurzania się	x	4,5	4,4	7,7
	Amfetamina	8,1	4,7	4,1	3,1
	Metamfetamina	x	3,4	2,7	3,4
	LSD lub inne halucynogeny	4,2	4,0	3,5	2,9
	Crack	1,7	1,3	0,9	2,2
	Kokaina	4,5	3,9	3,9	2,7
	Relevin	1,2	1,5	0,3	1,5
	Heroina	2,5	1,4	1,7	1,8
	Ecstasy	5,1	3,8	4,2	2,9
	Grzyby halucynogenne	4,0	2,5	1,5	4,1
	GHB	1,3	1,5	0,5	1,6
	Narkotyki wstrzykiwane za pomocą igły i strzykawki	1,9	2,5	2,0	2,3
	Alkohol razem z tabletkami	9,0	5,2	5,7	8,9
	Sterydy anaboliczne	3,5	2,6	3,2	3,1
	Alkohol razem z marihuaną lub haszyszem	X	X	22,7	17,8

Źródło: Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Raport z badań zrealizowanych w Płocku w 2024 roku.

Z raportu „Wśród pierwszoklasistów na trzecim miejscu znalazły się leki przeciwbólowe w celu odurzania się (9,3%), a na kolejnych miejscach: substancje wziewne (7,6%), amfetamina (5,0%), kokaina (4,4%), metamfetamina (4,1%), ecstasy (3,9%), LSD lub inne halucynogeny (3,8%), heroina (3,7%), crack (3,5%) oraz grzyby halucynogenne (3,4%).

W starszej kohorcie na trzecim miejscu znajdują się leki przeciwbólowe w celu odurzania się (7,7%), a na kolejnych miejscach: substancje wziewne (6,1%), grzyby halucynogenne (4,1%), metamfetamina (3,4%) oraz amfetamina (3,1%).

W każdej z kohort odsetek sięgających po każdy z pozostałych środków nie osiągał wielkości 3%.

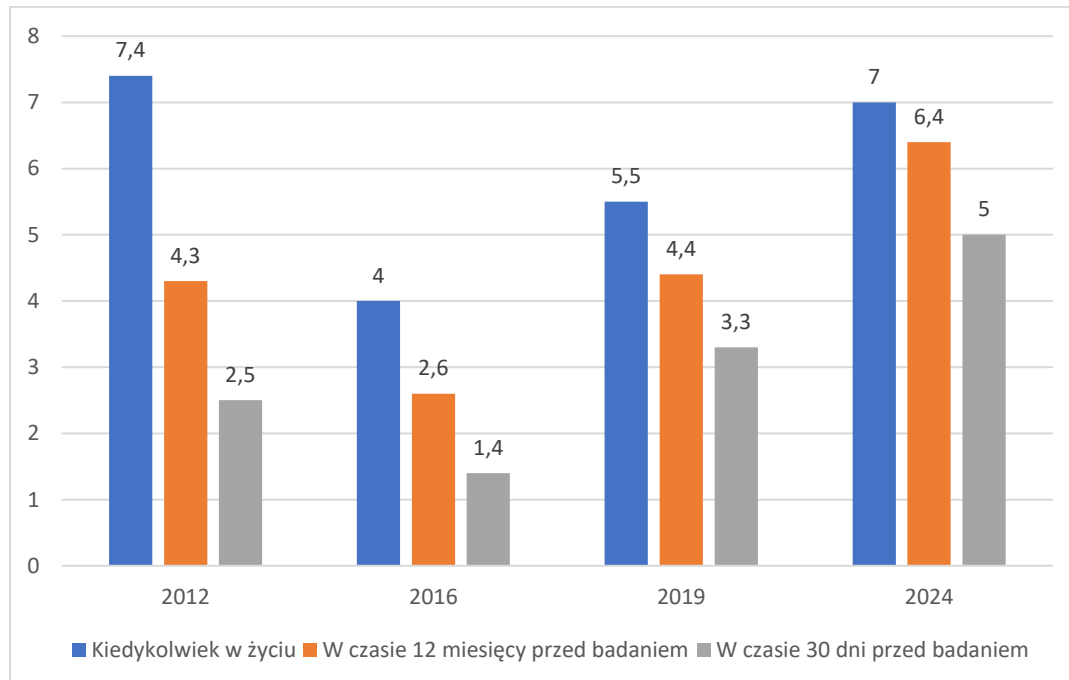
W przypadku przetworów konopi, leków uspokajających i nasennych bez przepisu lekarza oraz amfetaminy wyższe rozpowszechnienie eksperymentowania odnotować trzeba wśród starszej młodzieży niż w młodszej grupie, zaś do doświadczeń z substancjami wziewnymi częściej przyznawała się młodsza młodzież.

Odsetek respondentów, którzy przyznali się do używania nieistniejącego środka – re Levinu wynosił 2,5% u młodszych uczniów i 1,5% u starszej młodzieży.

Należy także zwrócić uwagę na bardzo niskie, mieszczące się w wąskim przedziale 2,0-3,9% rozpowszechnienie prób używania narkotyków w zastrzykach. Szczególny niepokój powinny budzić natomiast dość znaczne odsetki młodzieży eksperymentującej z alkoholem w połączeniu z lekami (7,8% w młodszej kohorcie i 8,9% w starszej). Znacznie bardziej rozpowszechnione jest łączenie alkoholu z marihuaną lub haszyszem (7,0% w młodszej kohorcie i 17,8% w starszej). Łączne przyjmowanie różnych substancji jest szczególnie niebezpieczne ze względu na zwiększone ryzyko szkód zdrowotnych w wyniku efektu synergicznego, jaki pojawia się zwłaszcza przy łączeniu alkoholu z psychoaktywnymi lekami.

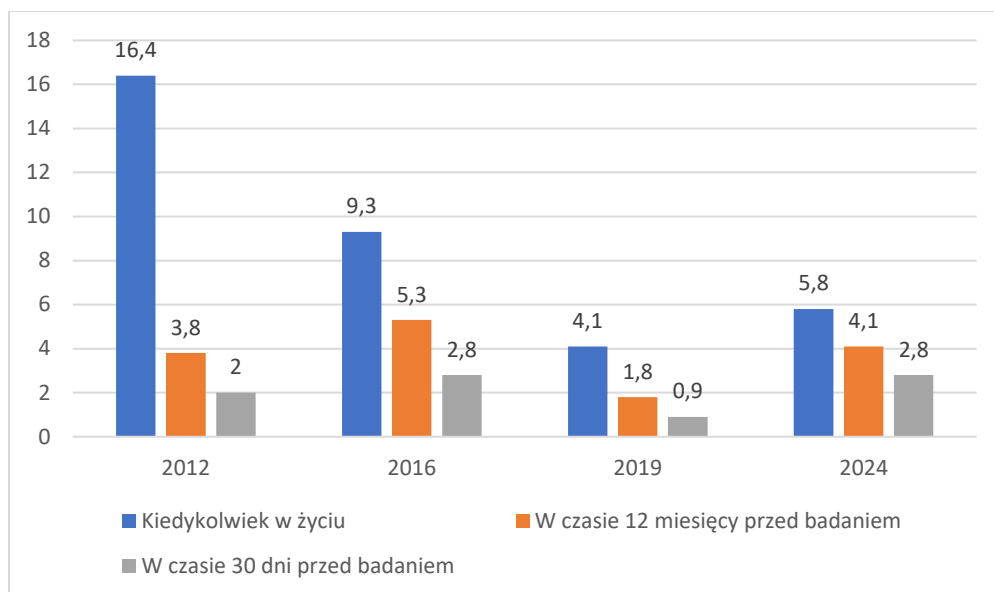
W 2024 r. w stosunku do 2019 r. odnotować trzeba spadek rozpowszechnienia używania większości substancji w obu badanych kohortach. Najbardziej jest on widoczny w przypadku przetworów konopi”.

Wykres 90. Używanie dopalaczy młodzież w wieku 15 – 16 lat

Źródło: Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Raport z badań zrealizowanych w Płocku w 2024 roku.

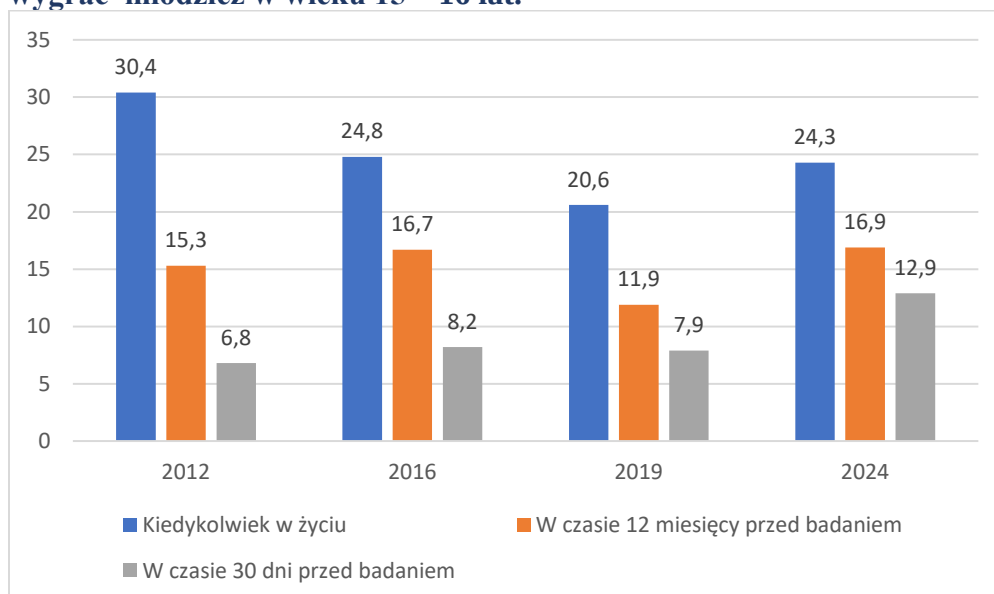
Wykres 91. Używanie dopalaczy młodzież w wieku 17 – 18 lat

Źródło: Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Raport z badań zrealizowanych w Płocku w 2024 roku.

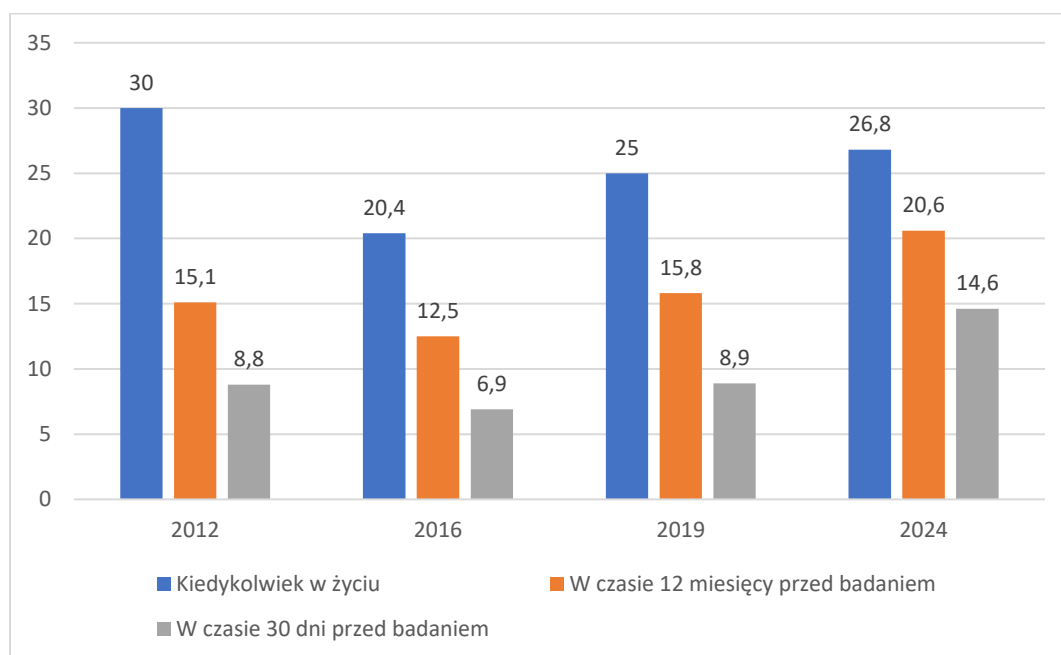
Z raportu „Porównanie odsetków badanych w 2016 r. i 2019 r. pokazuje tendencję spadkową rozpowszechnienia używania dopalaczy w starszej kohorcie. W grupie pierwszoklasistów w 2016 odnotowano spadek w stosunku do 2012, zaś w 2019 r. stabilizację z lekką tendencją do wzrostu. Wzrost ten staje się bardziej wyraźny w 2024 r.”

Wykres 92. Granie w gry hazardowe, tj. takie gdzie stawia się pieniądze i można je wygrać młodzież w wieku 15 – 16 lat.

Źródło: Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Raport z badań zrealizowanych w Płocku w 2024 roku.

Wykres 93. Granie w gry hazardowe, tj. takie gdzie stawia się pieniądze i można je wygrać młodzież w wieku 17 – 18 lat.

Źródło: Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Raport z badań zrealizowanych w Płocku w 2024 roku.

Z raportu „24,3% pierwszoklasistów oraz 26,8% uczniów ze starszej kohorty ma za sobą doświadczenia gry na pieniądze. W czasie ostatnich 30 dni przed badaniem uczestniczyło w grach hazardowych 12,9 pierwszoklasistów i 14,6% trzecioklasistów. Porównanie wyników uzyskanych w 2024 r. z wynikami wcześniejszych badań ujawni trend spadkowy do 2019 r. i wzrosty w 2024 r. W starszej kohorcie natomiast wzrost ogranicza się do grania w gry hazardowe w czasie ostatnich 12 miesięcy przed badaniem oraz ostatnich 30 dni przed badaniem”.

Diagnoza stanu problemów behawioralnych

Uzależnienia behawioralne, nazywane również uzależnieniami od czynności, stanowią coraz bardziej zauważalny problem społeczny i zdrowotny. W przeciwieństwie do uzależnień od substancji psychoaktywnych, ich istotą nie jest przyjmowanie środka chemicznego, lecz powtarzanie określonych zachowań prowadzących do utraty kontroli, negatywnych konsekwencji oraz zaniedbywania innych sfer życia.

Zgodnie z obowiązującymi **klasyfikacjami medycznymi (ICD-11 oraz DSM-5)**, formalnie uznane zostały jedynie **dwa typy uzależnień behawioralnych**:

- hazard patologiczny/ zaburzenie hazardowe (gambling disorder),
- uzależnienie od gier cyfrowych (gaming disorder).

Inne formy nadmiernego zaangażowania w czynności – takie jak kompulsywne korzystanie z Internetu, zakupoholizm, uzależnienie od pracy czy mediów społecznościowych – nie posiadają jeszcze odrębnego statusu diagnostycznego, choć coraz częściej są przedmiotem badań i analiz w kontekście zdrowia psychicznego. W 2024 r. szacuje się, że około 35 000 osób w wieku 15+ w Polsce może być uzależnionych od hazardu, natomiast rozpowszechnienie zaburzenia używania gier („gaming disorder”) w populacji może sięgać około 2%. W odniesieniu do młodzieży warto zacytować dane z najnowszego raportu NASK pt. „Raport Nastolatki 2025” dotyczące czasu spędzanego w sieci przez młodzież w Polsce. W dni powszednie przeciętny nastolatek spędza w Internecie 4 godziny 59 minut dziennie. W weekendy średni czas wynosi 5 godzin 16 minut dziennie

PORADNIA LECZENIA UZALEŻNIEN OSRODKA MEDYCZN) _ PSYCHOLOGICZNEGO „VIDE”

Tabela 5. Liczba osób zgłaszających się do ośrodka w latach 2021 – 2024 z powodu problemów związanych z uzależnieniem behawioralnymi

2021	13 (5 mężczyzn i 8 kobiet)
2022	7 (2 mężczyzn i 5 kobiet)
2023	5 (mężczyźni)
2024	2 (mężczyźni)

Źródło: Ośrodek Medyczno-Psychologiczny „VIDE”.

Najczęstszym zaburzeniem natury behawioralnej u mężczyzn jest hazard, w roku 2024 tylko z takiego powodu poszukiwano pomocy w ośrodku. U kobiet są to inne zaburzenia popędów i nawyków

PORADNIA PROFILAKTYKI I LECZENIA UZALEŻNIEN PŁOCKIEO ZAKŁADU OPIEKI ZDROWOTNEJ

W 2022 roku z poradni skorzystało 3 mężczyzn, w 2023 także 3 mężczyzn i w 2024 roku 7 osób – pięciu mężczyzn i dwie kobiety. Mężczyźni zgłaszali się z powodu problemów hazardowych, kobiety z powodu innych zaburzeń.

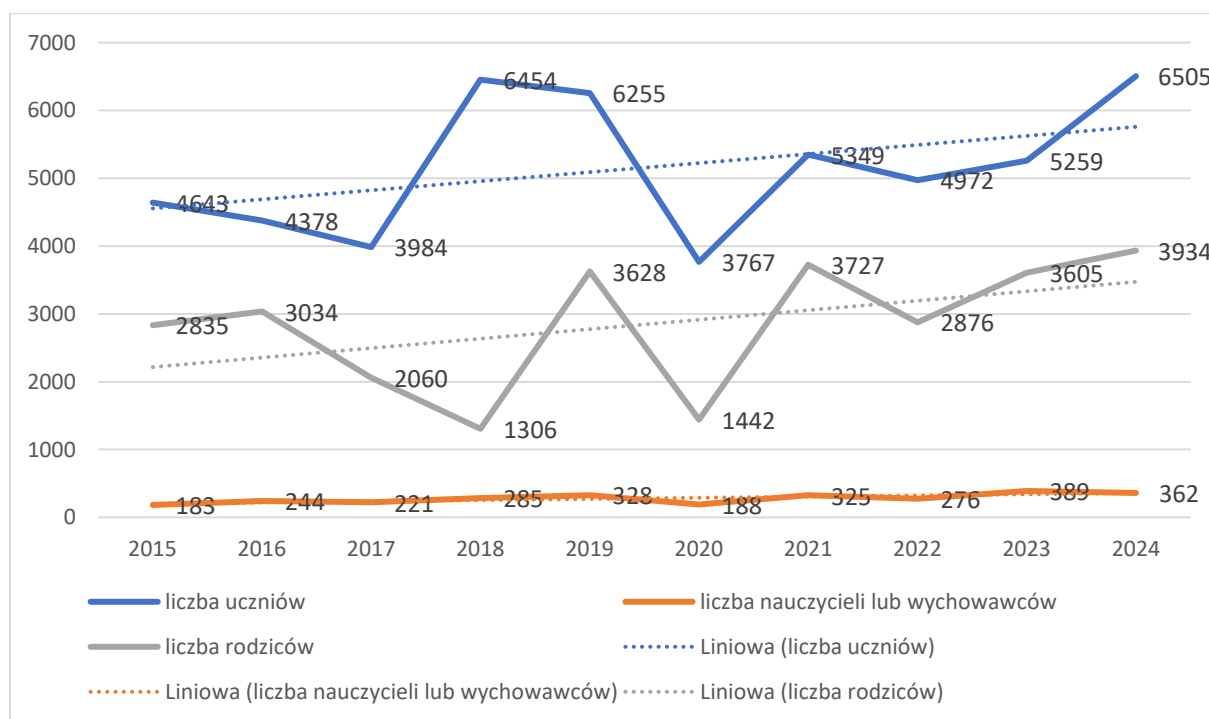
PORADNIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE W PŁOCKU

Jak wynika ze sprawozdań obu placówek – w 2022 roku żaden z mieszkańców nie korzystał z pomocy w Poradni z powodu problemów związanych z uzależnieniami behawioralnymi, w 2023 roku diagnozowano trzech chłopców natomiast w roku 2024 diagnozowało dwoje uczniów pod kątem zagrożeń uzależnieniami behawioralnymi.

Profilaktyka i edukacja publiczna prowadzone w ramach miejskiego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii.

Profilaktyka

Wykres 94. Liczba uczestników programów profilaktycznych rekomendowanych w ramach Systemu Rekomendacji Programów Profilaktycznych i Promocji Zdrowia Psychicznego w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W latach 2015–2024 obserwuje się **ogólny wzrost liczby uczestników** programów profilaktycznych skierowanych do uczniów, rodziców oraz nauczycieli i wychowawców.

Uczniowie

Liczba uczniów uczestniczących w programach wzrosła z **4643 w 2015 r.** do **6505 w 2024 r.**, osiągając najwyższy poziom w całym analizowanym okresie. Po okresowym spadku w roku 2020 (związanym m.in. z ograniczeniami pandemicznymi) liczba uczestników ponownie zaczęła rosnąć, co wskazuje na **odbudowanie i rozwój działań profilaktycznych w szkołach**. W 2024 roku w zajęciach wzięło udział aż **6505 uczniów**, czyli o ponad 1800 więcej niż dekadę wcześniej.

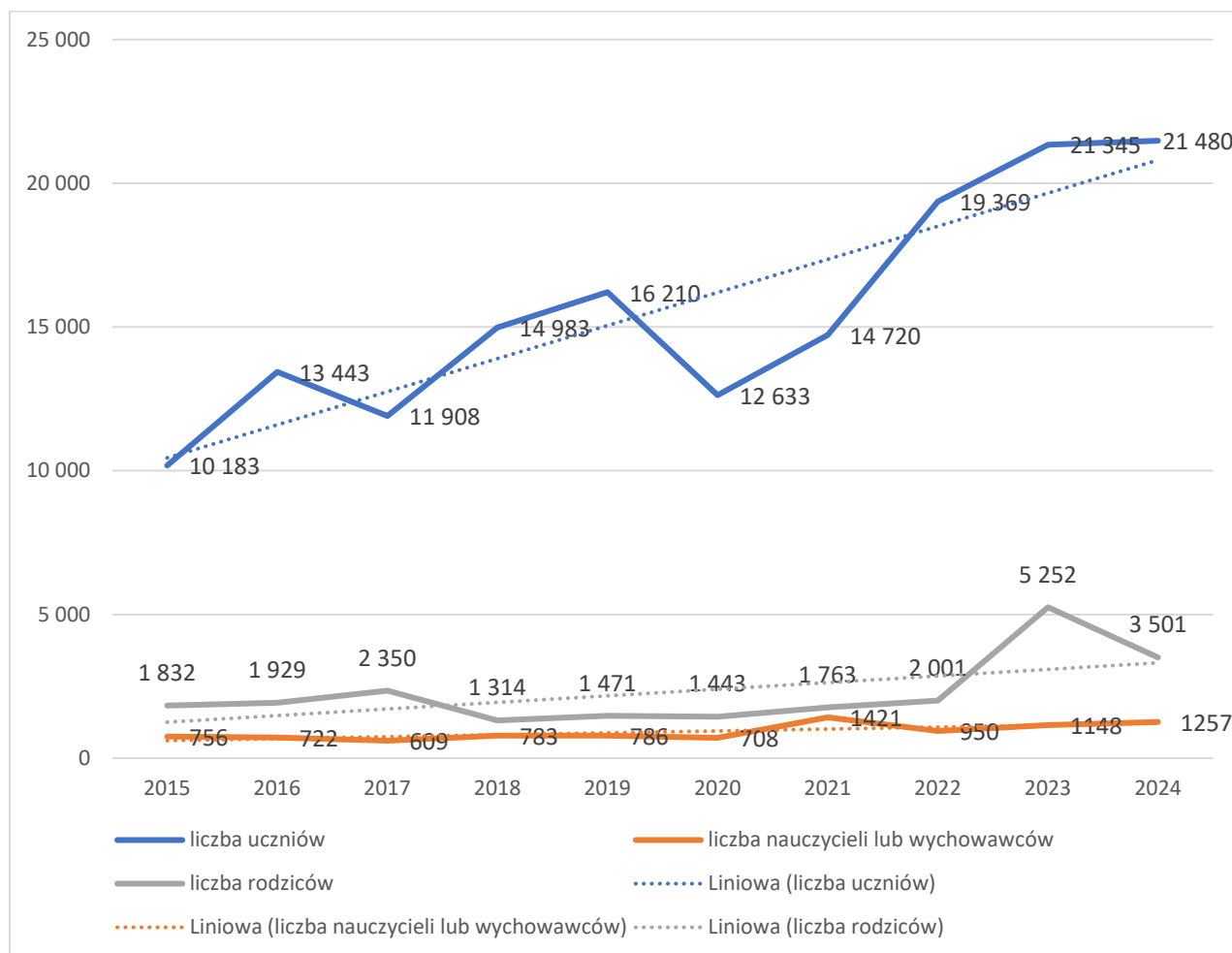
Rodzice

W przypadku rodziców dane są bardziej zmienne. Po znacznym spadku w 2018 r. (do 1306 osób) nastąpił stopniowy wzrost – w 2024 r. w programach uczestniczyło już **3934 rodziców**. Trend długoterminowy jest **rosnący**, co może świadczyć o coraz większym zaangażowaniu rodziców w działania wspierające zdrowie psychiczne i rozwój dzieci.

Nauczyciele i wychowawcy

Liczba nauczycieli lub wychowawców uczestniczących w programach utrzymywała się na **stabilnym poziomie**, z niewielkimi wahaniami – od **183 osób w 2015 r.** do **362 w 2024 r.**

Wykres 95. Liczba uczestników innych programów profilaktycznych w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

Uczniowie

udział uczniów wzrósł z **10 183 osób w 2015 r.** do **21 480 w 2024 r.**, czyli ponad dwukrotnie. Po niewielkich wahaniach w połowie okresu (spadek w 2020 r.) liczba uczestników dynamicznie wzrosła, szczególnie w latach 2022–2024. Trend długoterminowy jest wyraźnie **rosnący**

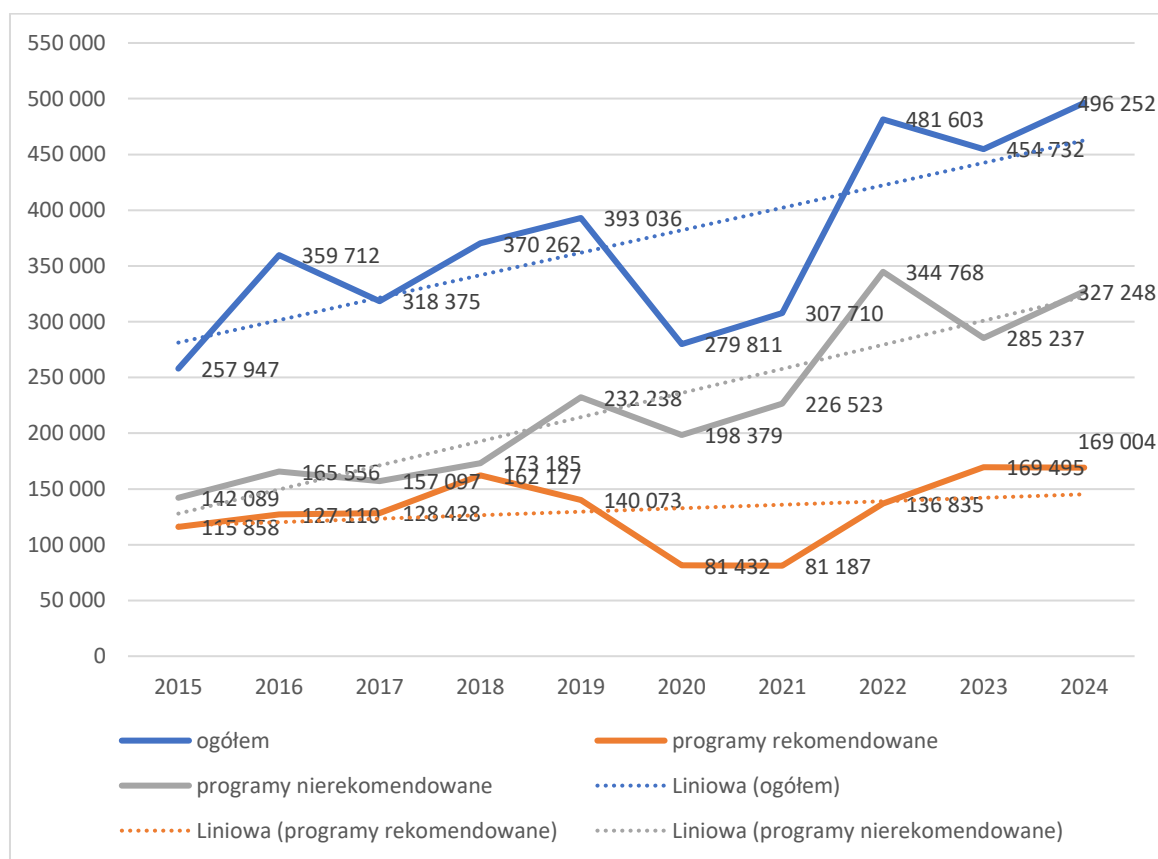
Rodzice

Wśród rodziców również zauważalny jest wzrost uczestnictwa – z **1 832 osób w 2015 r.** do **3 501 w 2024 r.** Największe zaangażowanie odnotowano w roku 2023 (**5 252 rodziców**)

Nauczyciele i wychowawcy

Liczba nauczycieli lub wychowawców uczestniczących w programach również wykazuje trend rosnący – z **756 osób w 2015 r.** do **1257 w 2024 r.**. Świadczy to o rosnącej świadomości i zaangażowaniu kadry pedagogicznej w działania profilaktyczne.

Wykres 96. Wysokość środków finansowych przeznaczonych w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na realizację programów profilaktycznych ogółem oraz w podziale na rekomendowane i nierekomendowane w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

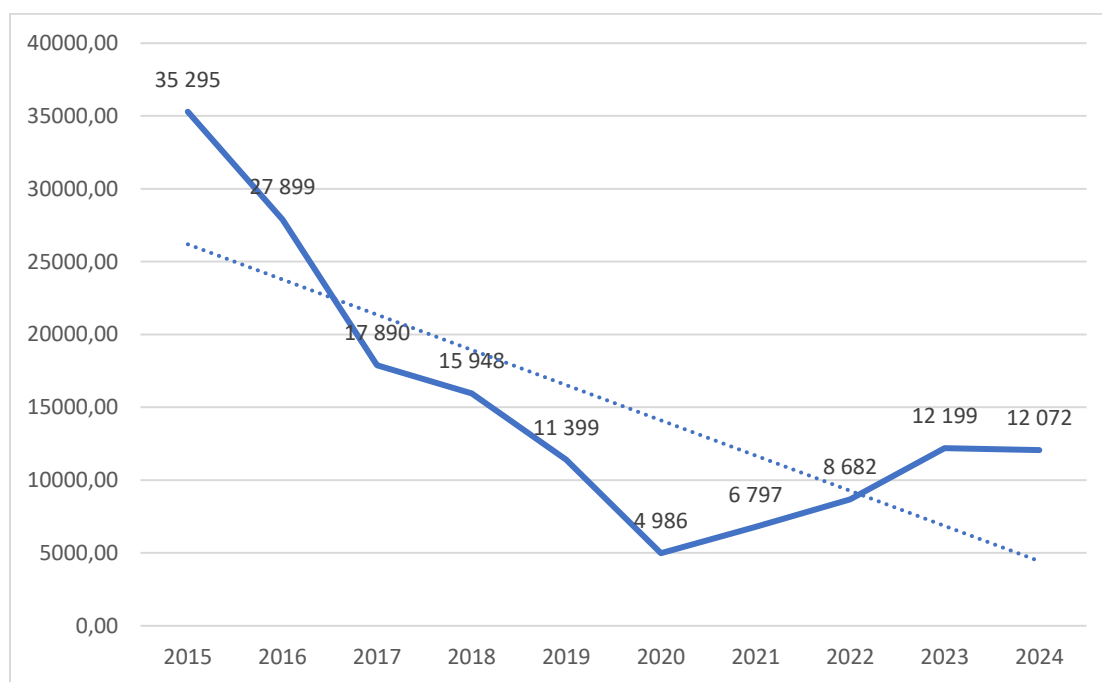
Całkowita wysokość środków przeznaczonych na realizację programów profilaktycznych wzrosła z **257 947 zł w 2015 r.** do **496 252 zł w 2024 r.**. Największy wzrost odnotowano po 2020 roku – to właśnie od tego momentu obserwujemy **dynamiczne odbudowywanie finansowania** po pandemicznym spadku (279 811 zł w 2020 r.). Wydatki na **programy rekomendowane** – czyli o potwierdzonej skuteczności – kształtowały się na niższym poziomie niż wydatki na programy nierekomendowane, ale od 2021 roku wykazują stały wzrost. Po

spadku do **81 187 zł w 2021 r.**, finansowanie tych programów wzrosło do **169 004 zł w 2024 r.** To niemal **podwojenie środków** w ciągu trzech lat, co wskazuje na **rosnące znaczenie działań opartych na dowodach naukowych**.

Środki przeznaczane na **programy nierekomendowane** również wzrosły – z **142 089 zł w 2015 r.** do **327 248 zł w 2024 r.** i kwoty te są wyższe niż dla programów rekomendowanych,

W 2015 roku programy nierekomendowane stanowiły 55% całkowitej kwoty wydatkowanej programy profilaktyczne, natomiast w ostatnich trzech latach odpowiednio 2022 – 72%, 2023 – 63% i 2024 – 66%

Wykres 97. Wysokość środków finansowych przeznaczonych w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na realizację działań niebędących ustrukturyzowanymi programami w latach 2015-2025.

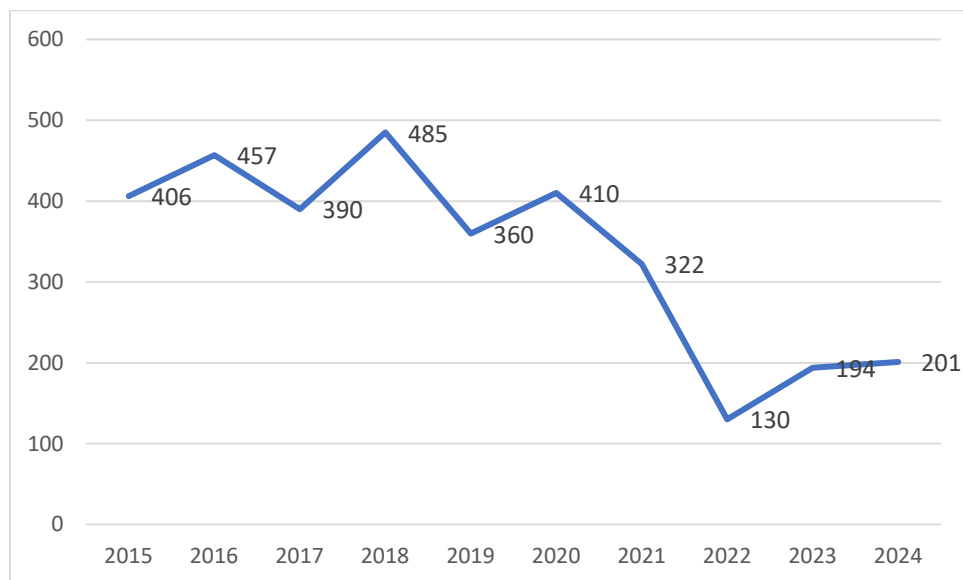

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

Trend dla lat **2015–2024** wskazuje na **znaczny spadek nakładów finansowych** na działania profilaktyczne, które nie mają formy ustrukturyzowanych programów, mimo że od 2021 obserwuje się odwrócenie tendencji. W 2015 roku na tego rodzaju inicjatywy przeznaczono **35 295 zł**, natomiast w 2024 roku – już tylko **12 072 zł**, co oznacza **spadek o blisko 66%**.

Działania nie będące ustrukturalizowanymi programami to np. pogadanki i prelekcje, spektakle profilaktyczne, imprezy sportowe, festyny i imprezy plenerowe.

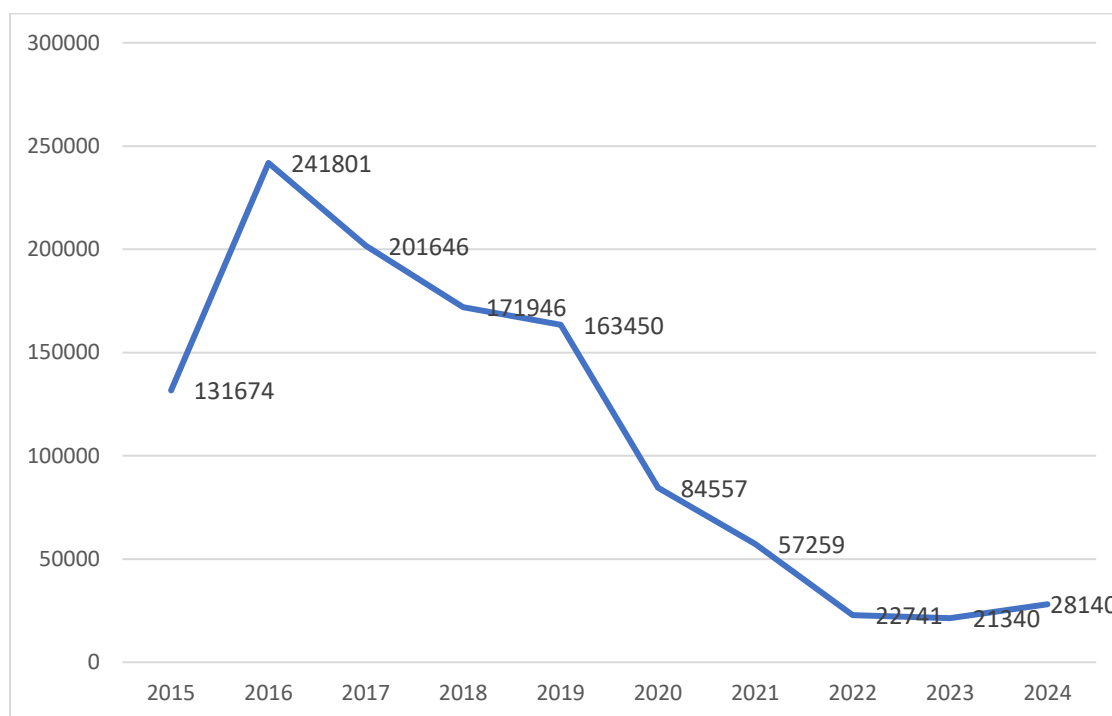
Wykres 98. Liczba uczestników kolonii i obozów z programem zajęć profilaktycznych oraz koszt ich realizacji w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

Ogólny trend pokazuje **wyraźne zmniejszenie udziału dzieci i młodzieży** w koloniach i obozów, w których realizowano programy zajęć profilaktycznych. W 2015 r. w koloniach i obozach uczestniczyło **406 osób**, liczba ta wzrosła do **485 w 2018 r.**, co było najwyższym wynikiem w analizowanym okresie, po czym rozpoczął się **systematyczny spadek** – do **130 uczestników w 2022 r.**, w ostatnich latach nastąpił niewielki wzrost – **201 uczestników w 2024 r.**

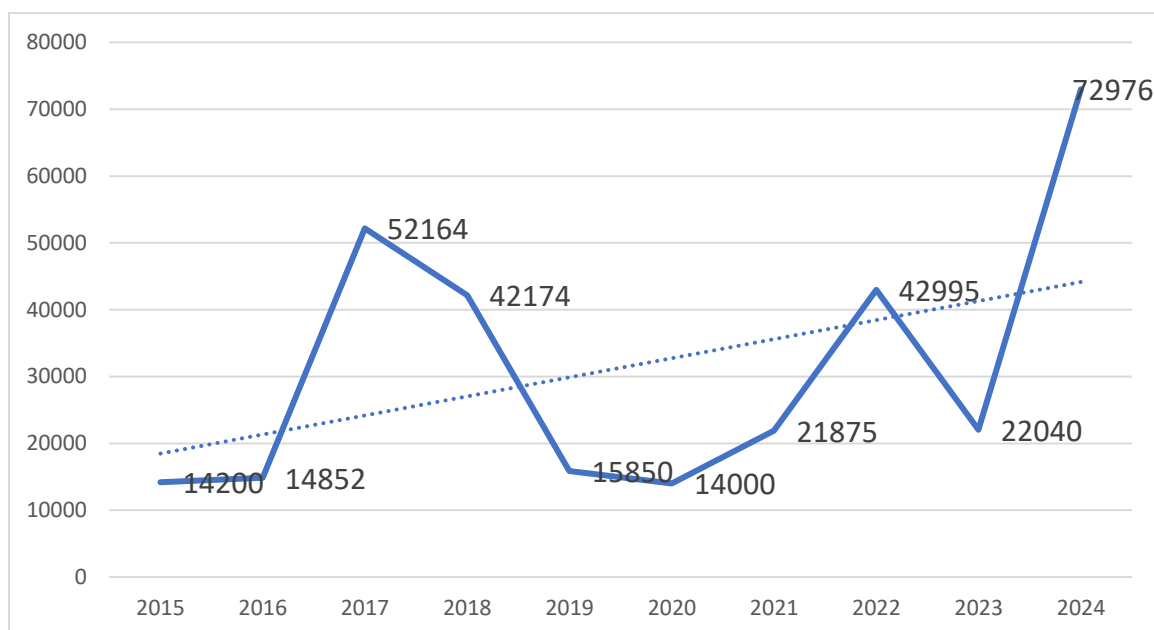
Wykres 99. Środki finansowe wydatkowane na kolonie i obozy z programem zajęć profilaktycznych w latach 2015 -2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na i efektów jego realizacji.

W latach **2015–2024** środki finansowe przeznaczane na organizację kolonii i obozów z programem zajęć profilaktycznych **uległy znacznemu zmniejszeniu**. W 2015 r. na ten cel wydano **131 674 zł**, a już rok później – rekordowe **241 801 zł**. Od 2017 roku rozpoczął się **stały spadek wydatków**, który osiągnął najniższy poziom w 2023 roku – **21 340 zł**. W 2024 r. odnotowano nieznaczny wzrost do **28 140 zł**, jednak to nadal poziom ponad **ośmiokrotnie niższy niż w 2016 r.**

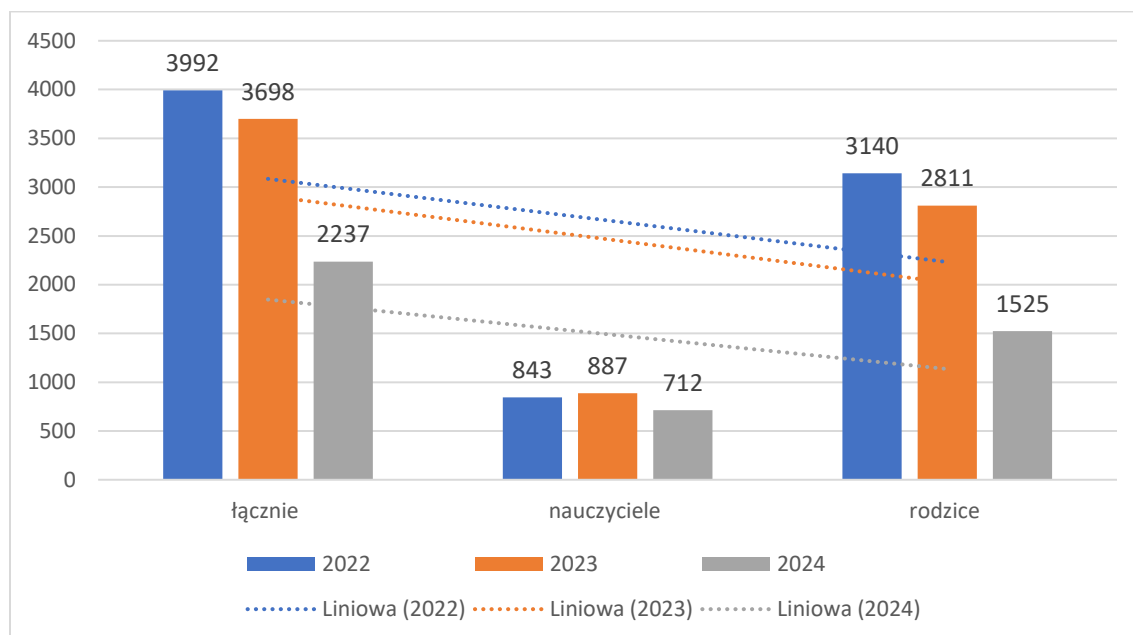
Wykres 100. Wysokość środków finansowych przeznaczonych w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na szkolenia i warsztaty dla rodziców oraz nauczycieli/wychowawców w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W latach **2015–2024** wysokość środków finansowych przeznaczonych na szkolenia i warsztaty dla rodziców oraz kadry pedagogicznej **wykazywała znaczne wahania**, ale z ogólną tendencją wzrostową. W 2015 roku wydatki wynosiły **14 200 zł**, a w kolejnych latach wzrosły do **52 164 zł w 2017 r.**, osiągając pierwszy szczyt finansowania. Po spadku do **14 000 zł w 2020 r.**, środki zaczęły ponownie rosnąć, osiągając **42 995 zł w 2022 r.** W 2024 roku odnotowano rekordową kwotę **72 976 zł**, co jest najwyższym poziomem w całym analizowanym okresie.

Wykres 101. Liczba rodziców i wychowawców uczestniczących w szkoleniach i warsztatach w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W ciągu ostatnich trzech lat obserwuje się spadek liczby uczestników szkoleń i warsztatów profilaktycznych. Łącznie: liczba uczestników zmniejszyła się z 3992 osób w 2022 r. do 2237 w 2024 r. (nauczyciele: udział spadł z 843 do 712 osób, rodzice: z 3140 do 1525 osób)

Placówki wsparcia dziennego jako profilaktyka selektywna i wskazująca

Placówki wsparcia dziennego (PWD) odgrywają istotną rolę w lokalnym systemie pomocy dla dzieci, zwłaszcza tych zagrożonych wykluczeniem społecznym, ubóstwem, przemocą domową czy zaniedbaniem. Pełnią ważną funkcję profilaktyczną, przeciwdziałając zachowaniom ryzykownym dzieci i młodzieży, w tym sięganiu po alkohol i inne substancje psychoaktywne. Oferując dzieciom bezpieczną przestrzeń do rozwoju, nauki i budowania relacji. Oto główne role, jakie pełnią:

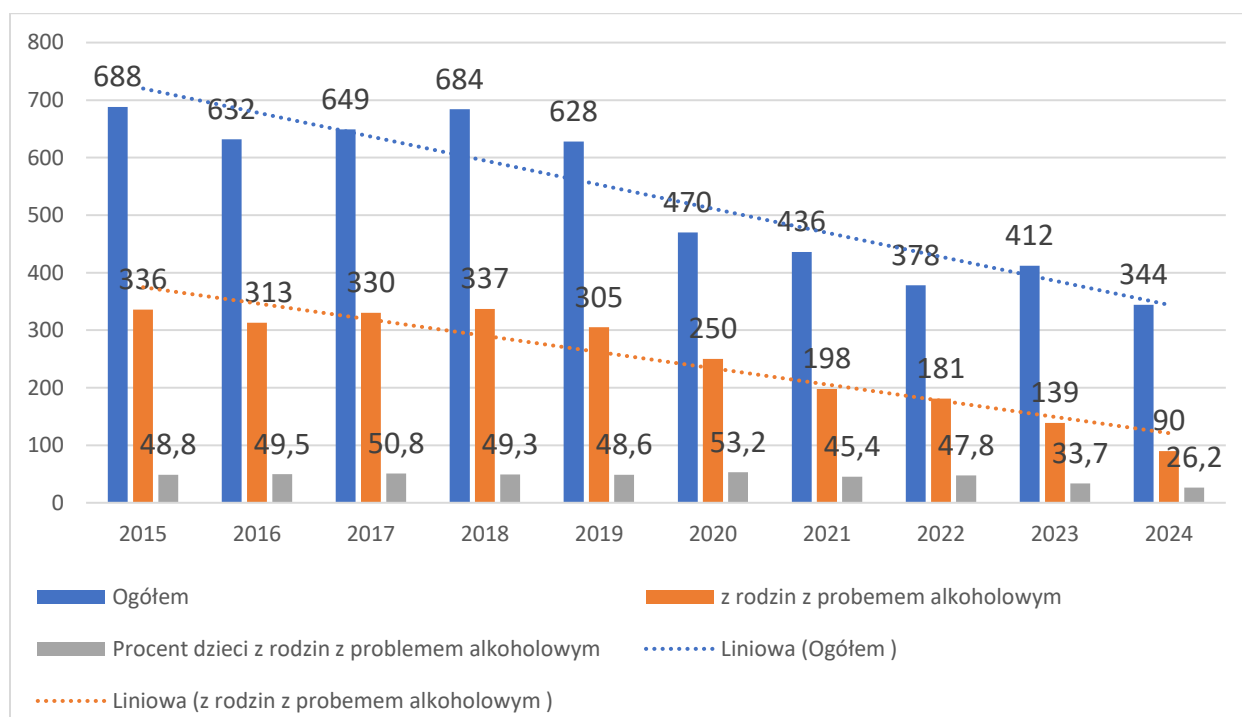
Placówki wsparcia dziennego mogą funkcjonować w trzech formach:

- **opiekuńczej** – zapewniającej głównie opiekę i zaspokajanie podstawowych potrzeb,
- **specjalistycznej** – dla dzieci z większymi problemami, wymagającymi np. wsparcia socjoterapeutycznego,
- **podwórkowej (streetworkingowej)** – działającej w środowisku dzieci.

Placówki wsparcia dziennego funkcjonujące w Płocku w 2024 roku

- placówka prowadzona w formie specjalistycznej,
- 14 placówek prowadzonych w formie opiekuńczej, w tym 6 Klubów Profilaktyki Środowiskowej, 4 świetlice miejskie i 4 świetlice środowiskowe.

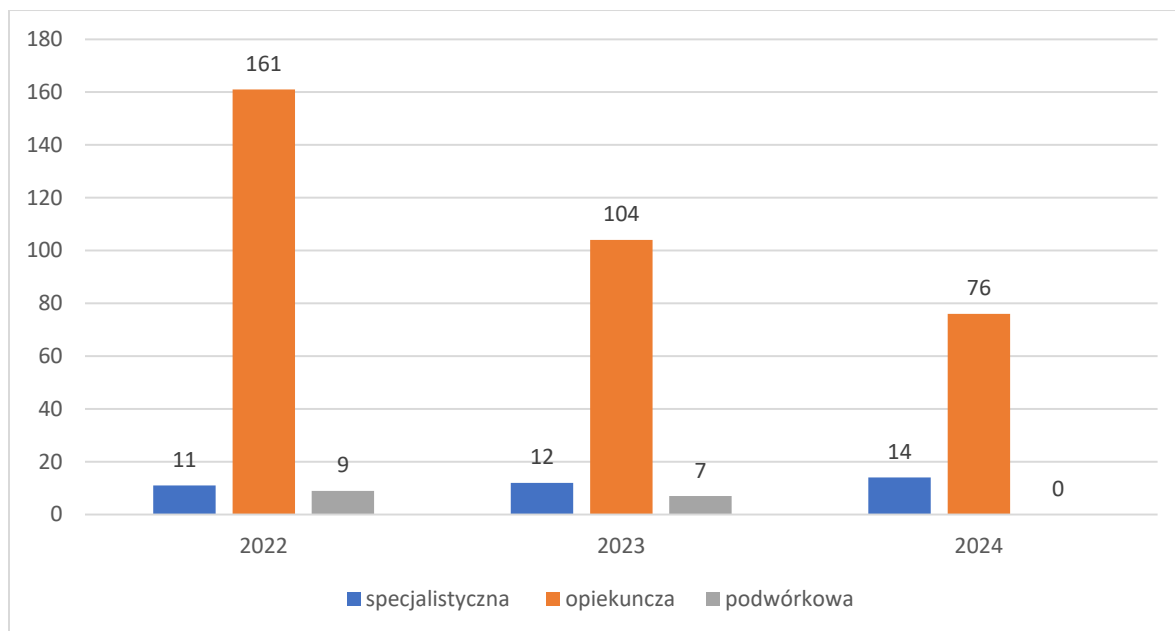
Wykres 102. Liczba dzieci uczestniczących w zajęciach prowadzonych w placówkach wsparcia dziennego w latach 2015 – 2024 ogółem i z rodzin z problemem alkoholowym.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2022 – 2025 i efektów jego realizacji.

Ogólna liczba dzieci uczestniczących w zajęciach spadła z 688 w 2015 r. do 344 w 2024 – czyli o połowę. Liczba dzieci z rodzin z problemem alkoholowym zmniejszyła się jeszcze bardziej – z 336 w 2015 r. do 90 w 2024 r., co oznacza spadek o ok. 73%. Linie trendu (przerywane) pokazują **stały spadek** zarówno ogólnej liczby uczestników, jak i dzieci z rodzin z problemem alkoholowym. Największy spadek nastąpił pomiędzy latami 2019 – 2020, co jest związane z ograniczeniami pandemicznymi. Odsetek dzieci z rodzin z problemem alkoholowym wśród wszystkich uczestników zajęć również systematycznie maleje - w 2015 r. wynosił 48,8%, w 2024 r. już tylko 26,2%.

Wykres 103. Liczba dzieci z rodzin z problemem alkoholowym korzystające z placówek wsparcia dziennego w zależności o typu placówki w 2022 – 2024.

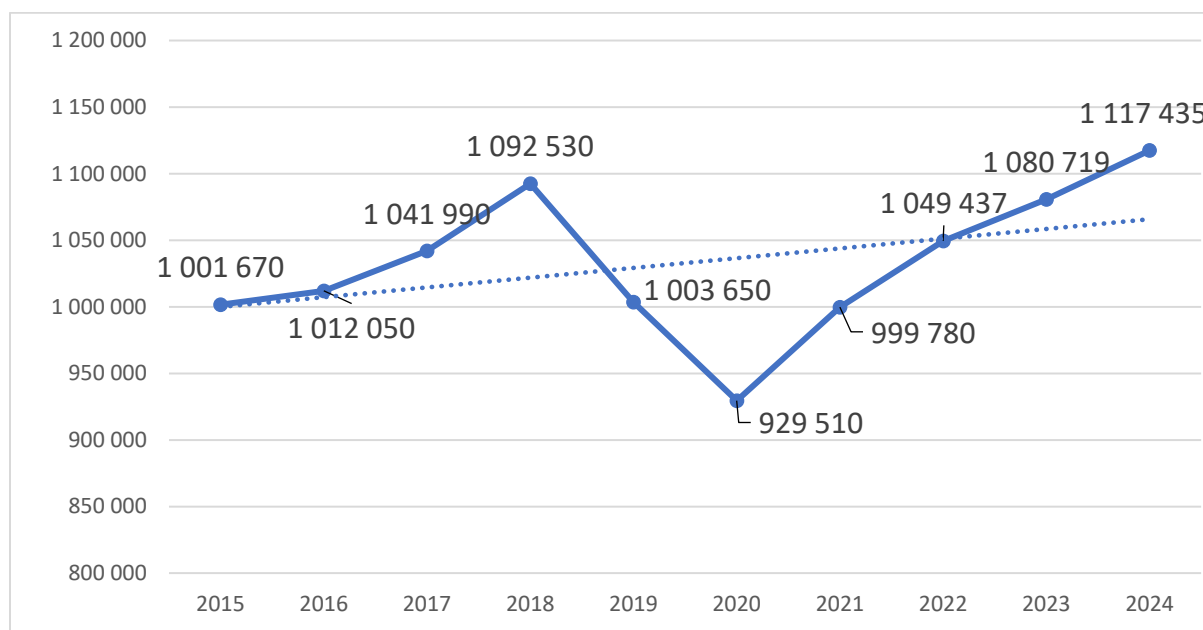

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W latach 2022–2024 liczba dzieci z rodzin z problemem alkoholowym korzystających z placówek wsparcia dziennego systematycznie malała – z **181 w 2022 r.** do **90 w 2024 r.**. Największy spadek dotyczył **placówek opiekuńczych**, które wciąż pozostają najczęściej wybieraną formą pomocy, ale ich rola wyraźnie się zmniejsza (z 161 do 76 dzieci).

Nieco wzrosło natomiast korzystanie z **placówek specjalistycznych**, które oferują bardziej ukierunkowane wsparcie – liczba uczestników wzrosła z 11 do 14.

Wykres 104. Wysokość środków finansowych przeznaczanych na działalność placówek wsparcia dziennego w latach 2015 - 2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W latach **2015–2024** środki finansowe przeznaczane na funkcjonowanie miejsc pomocy dla dzieci i młodzieży z grup podwyższonego ryzyka **utrzymywały się na wysokim poziomie**, z zauważalnymi wahaniami w poszczególnych latach. Na początku analizowanego okresu (2015 r.) kwota wynosiła ok. **1 001 670 zł**, po czym sukcesywnie rosła, osiągając **maksimum w 2018 r. – 1 092 530 zł**. W roku **2020** nastąpił wyraźny spadek do **929 510 zł**, prawdopodobnie związany z ograniczeniami pandemicznymi i zmianami w funkcjonowaniu placówek. Po 2020 roku obserwuje się ponowny **wzrost nakładów finansowych**, który doprowadził do najwyższej wartości w całym okresie – **1 117 435 zł w 2024 r.**

Edukacja publiczna i profilaktyka dla dorosłych

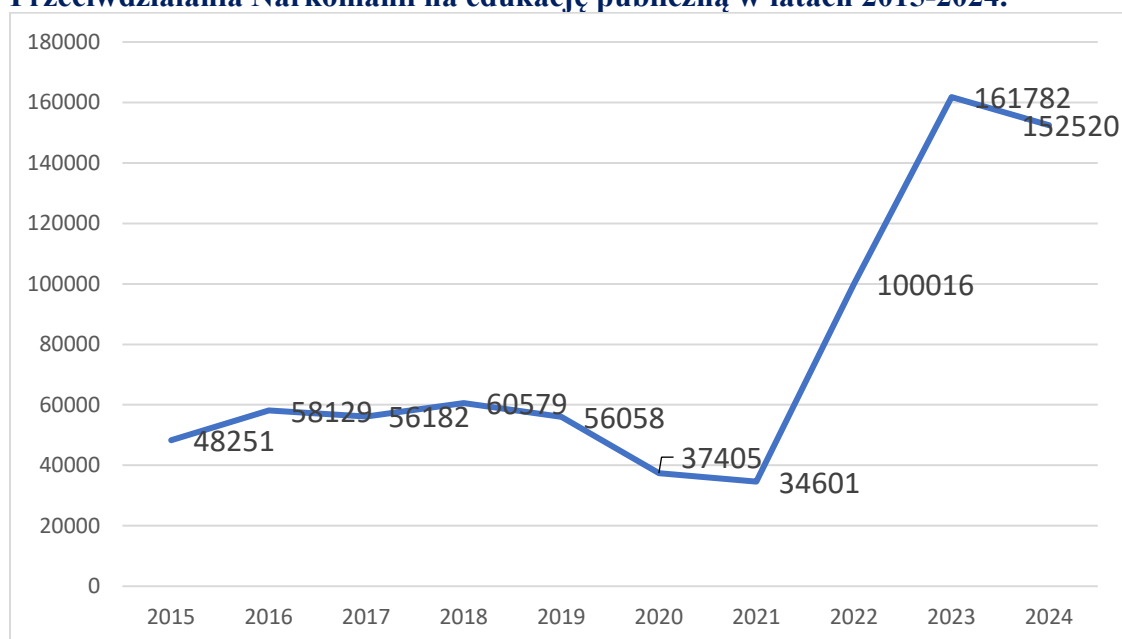
Na terenie Miasta realizowane są różnorodne działania skierowane do ogółu mieszkańców, mające na celu podnoszenie świadomości społecznej oraz wspieranie profilaktyki uzależnień. W w ramach edukacji publicznej prowadzono m.in.:

- lokalne kampanie,
- dystrybucję materiałów informacyjnych, takich jak plakaty i ulotki,
- prowadzenie miejskiej strony internetowej poświęconej tematyce profilaktycznej,

- organizację festynów i wydarzeń o charakterze edukacyjno - profilaktycznym,
- uczestnictwo w akcjach lokalnych promujących bezpieczeństwo na drogach,

W 2023 – 2024 odbyły się szkolenia dla właścicieli punktów sprzedaży napojów alkoholowych i dla sprzedawców i wzięło w nich udział odpowiednio 23 i 23 osoby. Na ten cel w 2023 roku wydatkowano kwotę 2227 zł, w roku 2024 szkolenie odbyło się bez kosztowo.

Wykres 105. Wysokość środków finansowych przeznaczonych w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na edukację publiczną w latach 2015-2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W latach 2015–2021 wysokość środków finansowych przeznaczonych na edukację publiczną utrzymywała się na stosunkowo stabilnym poziomie, oscylując między 48 a 60 tys. zł rocznie. W latach 2020–2021 odnotowano wyraźny spadek nakładów – odpowiednio do 37,4 tys. zł i 34,6 tys. zł – co można wiązać z ograniczeniami wynikającymi z pandemii COVID-19 oraz zmniejszoną liczbą realizowanych działań edukacyjnych. Od roku 2022 nastąpił jednak znaczący wzrost finansowania edukacji publicznej, który można interpretować jako próbę nadrobienia zaległości i wzmocnienia działań profilaktycznych po okresie pandemii. W 2022 r. na ten cel przeznaczono już 100 tys. zł, a w roku 2023 środki wzrosły ponad 1,5-krotnie, osiągając najwyższy poziom w analizowanym okresie – 161,8 tys. zł.

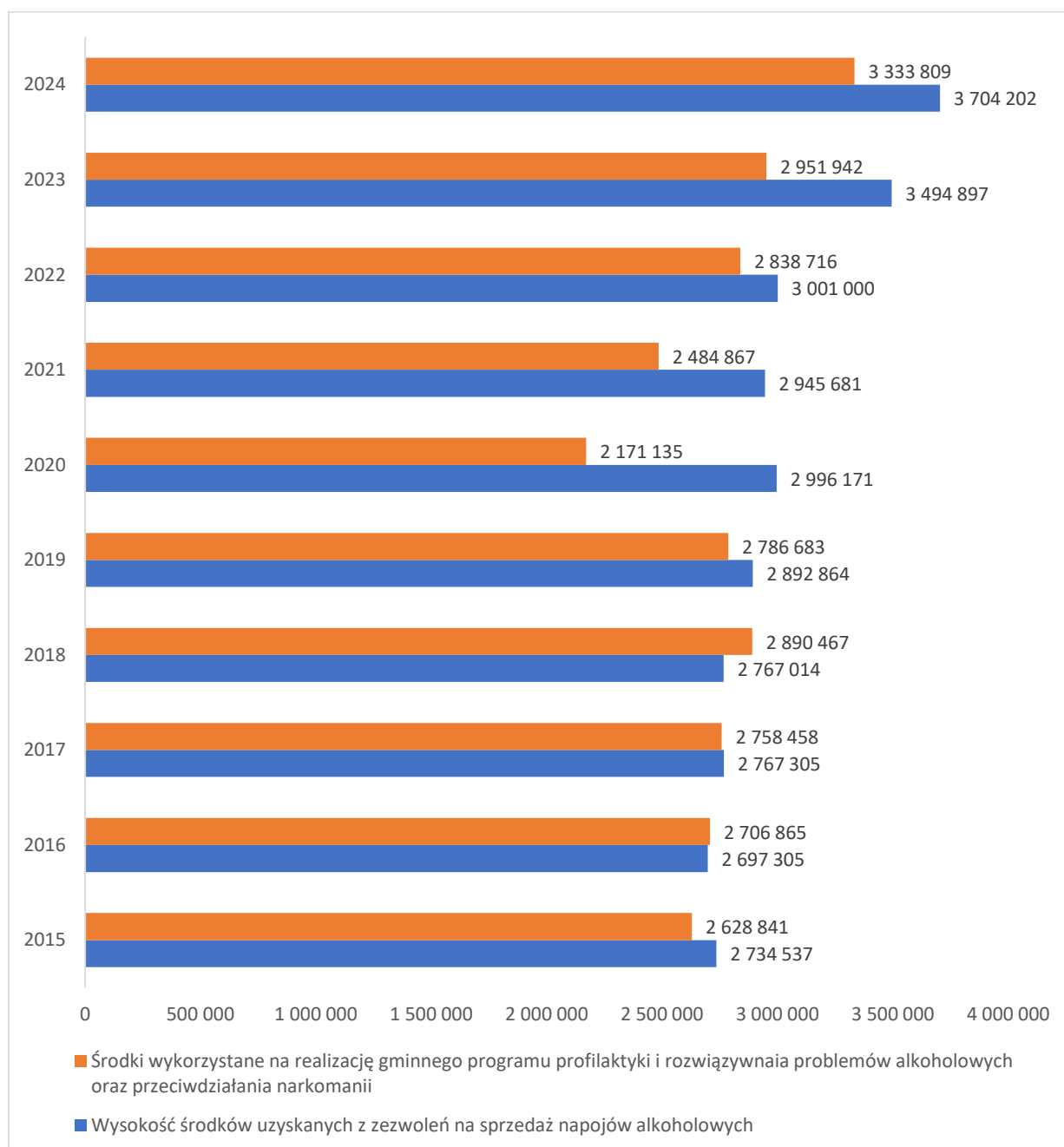
W 2024 r. wysokość środków nieznacznie spadła (do 152,5 tys. zł), jednak nadal utrzymuje się na bardzo wysokim poziomie w porównaniu z latami wcześniejszymi. Wskazuje to na

utrwalenie trendu zwiększonego zaangażowania finansowego miasta w działania edukacyjne i profilaktyczne, mające na celu podnoszenie świadomości mieszkańców w zakresie problematyki uzależnień.

Zasoby i potrzeby w sferze profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień, przeciwdziałania narkomanii oraz przeciwdziałania przemocy domowej

Analiza i opis zasobów umożliwia określenie potencjału instytucjonalnego miasta obejmującego sieć placówek pomocowych w tym tych prowadzonych przez organizacje pozarządowych. Analiza zasobów ma obejmować nie tylko ocenę działań i potencjału instytucjonalnego, lecz także sposób dysponowania środkami finansowymi. Wiedza o tym, **na jakie cele kierowane są środki publiczne, w jakiej wysokości oraz jakie trendy finansowe występują w dłuższej perspektywie**, ma kluczowe znaczenie dla racjonalnego i skutecznego planowania polityki lokalnej.

Wykres 106. Zestawienie dochodów i wydatków na realizację *Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii* w latach 2015-2024.

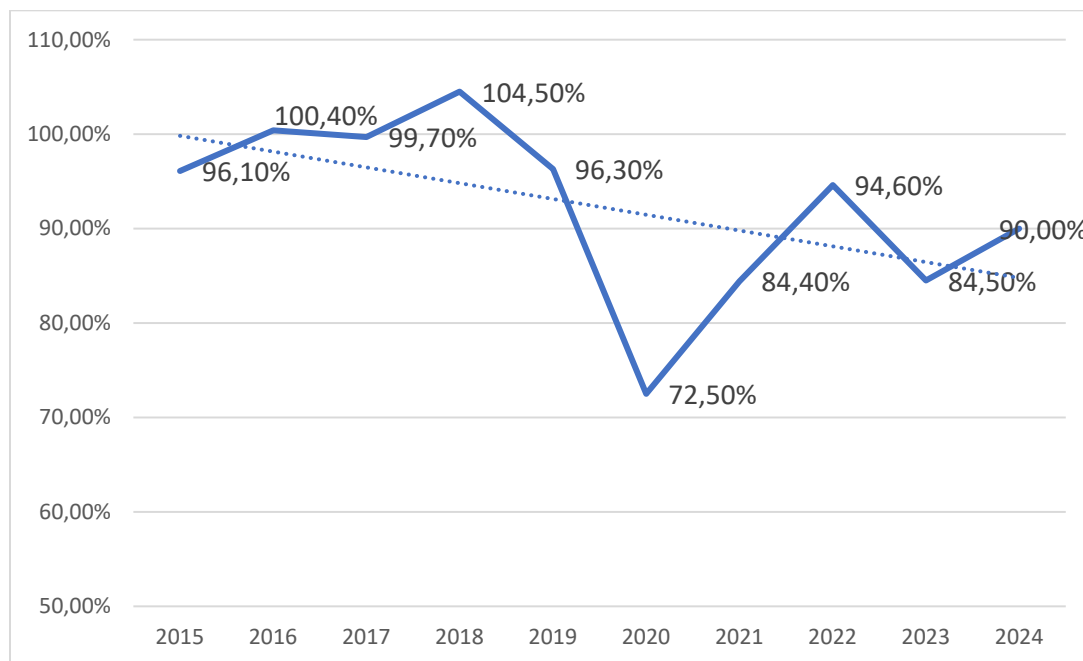

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

Dochody, jak i wydatki w analizowanym okresie wykazują tendencję wzrostową. W 2015 roku dochody wynosiły ok. 2,73 mln zł, a w 2024 roku osiągnęły już 3,70 mln zł co oznacza wzrost o około 36% po stronie dochodów. W 2020 r. odnotowany wyraźny spadek wydatków,

prawdopodobnie związany z ograniczeniami w działalności różnych instytucji podczas pandemii COVID-19 (spadek o ok. 600 tys. zł względem roku 2019).

Wykres 107. Proporcje wydatków do dochodów w procentach w latach 2015 – 2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2022 – 2025 i efektów jego realizacji.

W większości lat (2015–2019) poziom wydatków był **zbliżony do dochodów** lub nawet je **nieznacznie przekraczał** (np. w 2016 i 2018). W latach **2020–2021 widoczny jest znaczny spadek procentowego udziału wydatków**, co najprawdopodobniej wynikało z ograniczeń pandemicznych i zmniejszonej realizacji działań profilaktycznych. Po 2022 roku wydatki ponownie rosną, osiągając w 2024 roku **90% wpływów**.

Wybrane podmioty i instytucje działające w ramach lokalnego systemu profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień, w tym przeciwdziałania przemocy domowej oraz przeciwdziałania uzależnieniom behawioralnym

Placówki leczenia uzależnień

- ✓ Poradnia Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej Spółka z o. o.,
- ✓ Oddział Dzienny Terapii Uzależnienia od Alkoholu w Ośrodku Medyczno–Psychologicznym „Vide” w Płocku,

- ✓ Całodobowy Oddział Terapii Uzależnień od Substancji Psychoaktywnych Ośrodka Medyczno–Psychologicznego „Vide” w Płocku – filia w Ciućkowie,
- ✓ Całodobowy Oddział Leczenia Uzależnień Ośrodka Medyczno–Psychologicznego „Vide” w Płocku – filia w Ciućkowie.

Punkty informacyjno – konsultacyjne

- ✓ Punkt Konsultacyjny w Miejskim Centrum Rozwiązywania Problemów Społecznych,
- ✓ Punkt Informacyjno - Konsultacyjny prowadzony przez Centrum Psychologiczno-Pastoralne METANOIA w Płocku,
- ✓ Punkt Informacyjno - Konsultacyjny prowadzony przez Polski Czerwony Krzyż Oddział Rejonowy w Płocku,
- ✓ Poradnia Rodzinna prowadzona przez Stowarzyszenie Pomocy Rodzinom TYGIEL w Płocku,
- ✓ Punkt Informacyjno-Kontaktowy Anonimowych Alkoholików,
- ✓ Poradnia Profilaktyczno-Konsultacyjna MONAR w Płocku,
- ✓ Pracownia Profilaktyki i Terapii Uzależnień prowadzona przez Fundację NA TEMAT,
- ✓ Centrum Promocji Zdrowia i Profilaktyki Uzależnień PROFIL,
- ✓ Stowarzyszenie na Rzecz Przeciwdziałania Zjawiskom Patologii Społecznej „Między Ludźmi”,
- ✓ Poradnia Profilaktyczno-Konsultacyjna MONAR w Płocku,

Punkty informacyjno–konsultacyjne stanowią ważne miejsce na mapie lokalnego systemu profilaktyki i rozwiązywania problemów uzależnień oraz przeciwdziałania przemocy domowej. Ich głównym zadaniem jest zapewnienie **łatwo dostępnej, bezpłatnej i wczesnej pomocy** osobom doświadczającym problemów związanych z używaniem alkoholu, narkotyków, innych substancji psychoaktywnych czy zachowań nałogowych, a także członkom ich rodzin. W punktach konsultacyjnych osoby potrzebujące mogą uzyskać **poradę, wsparcie emocjonalne, diagnozę problemu oraz informacje o możliwościach dalszego leczenia i pomocy specjalistycznej**. Ważnym elementem działalności punktów jest **motywowanie do podjęcia**

terapii oraz kierowanie do odpowiednich placówek leczniczych, terapeutycznych lub pomocowych, takich jak poradnie leczenia uzależnień, ośrodki interwencji kryzysowej czy ośrodki pomocy społecznej.

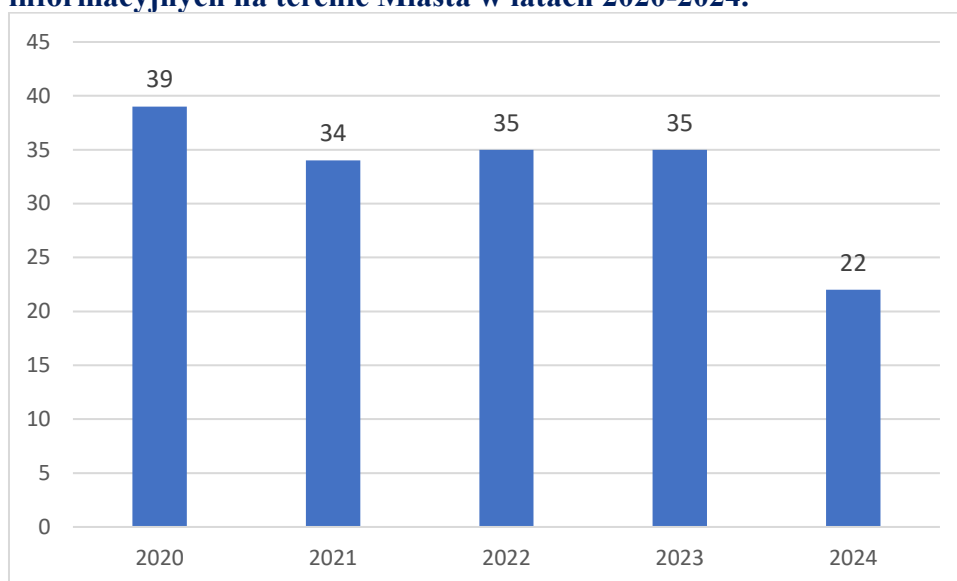
Zakres oferty punktów konsultacyjno-informacyjnych obejmuje takie kategorie działań, jak:

- ❖ rozpoznanie problemu zgłaszanego przez klienta,
- ❖ motywowanie osób uzależnionych i współuzależnionych do podjęcia psychoterapii w placówkach leczenia odwykowego, kierowanie do specjalistycznego leczenia,
- ❖ motywowanie osób pijących alkohol ryzykownie i szkodliwie, ale nieuzależnionych do zmiany szkodliwego wzoru picia,
- ❖ udzielanie wsparcia osobom uzależnionym po zakończonym leczeniu odwykowym,
- ❖ udzielanie pomocy młodzieży upijającej się oraz ich rodzicom,
- ❖ prowadzenie konsultacji w zakresie wsparcia i pomocy dzieciom z rodzin z problemem alkoholowym,
- ❖ udzielanie konsultacji osobom doznającym przemocy w rodzinie,
- ❖ motywowanie do uczestnictwa w oddziaływaniach adresowanych do osób stosujących przemoc,
- ❖ udzielanie pomocy prawnej,
- ❖ świadczenie porad pedagogicznych i logopedycznych,
- ❖ gromadzenie i przekazywanie aktualnych informacji na temat dostępnych miejsc specjalistycznej pomocy.

We wszystkich punktach konsultacyjno-informacyjnych znajdujących się na terenie miasta Płocka w 2024 roku pomocy udzielało łącznie 22 specjalistów, w tym:

- ✓ specjalista psychoterapii uzależnień,
- ✓ instruktor terapii i uzależnień,
- ✓ 7 psychologów oraz psycholog dziecięcy,
- ✓ 4 pedagogów,
- ✓ 2 prawników,
- ✓ certyfikowany specjalista w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- ✓ 3 logopedów,
- ✓ terapeuta uzależnień,
- ✓ mediator.

Wykres 108. Liczba specjalistów zatrudnionych w punktach konsultacyjno-informacyjnych na terenie Miasta w latach 2020-2024.

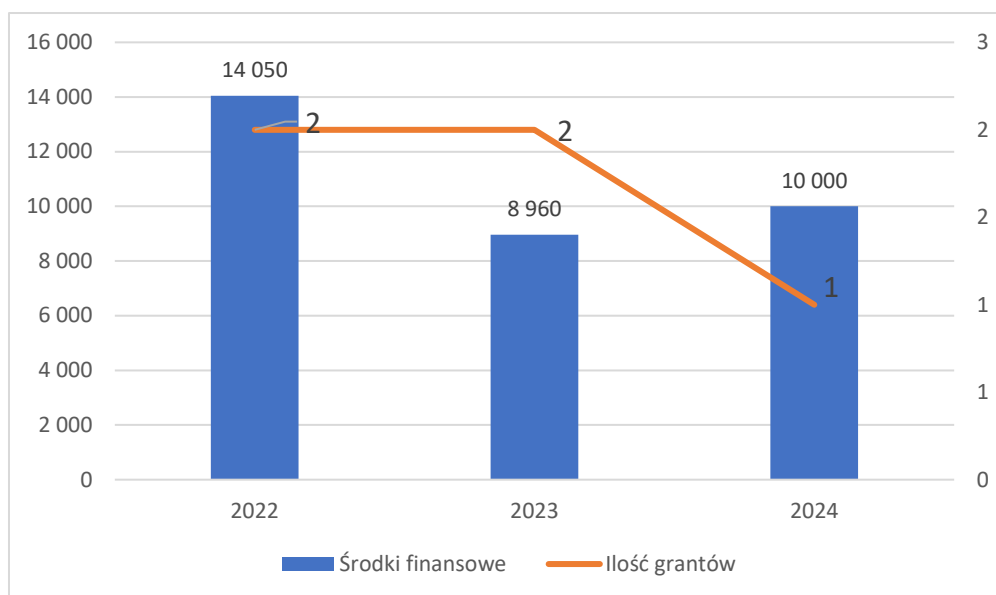
Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W 2019 roku w punktach konsultacyjno-informacyjnych zatrudnionych było **45 specjalistów**, co stanowi najwyższą liczbę w analizowanym okresie. W kolejnych latach widoczny jest **systematyczny spadek liczby zatrudnionych osób** – w 2020 roku pracowało ich 39, a w 2021 roku liczba ta zmniejszyła się do 34. W latach 2022–2023 zatrudnienie ustabilizowało się na poziomie **35 specjalistów**, jednak w 2024 roku nastąpił kolejny, **wyraźny spadek do 22 osób**, czyli o ponad 40% w stosunku do roku poprzedniego, co jest związane z wyłączeniem ze sprawozdawczości w tym miejscu punktu konsultacyjnego prowadzonego przez MONAR

Współpraca z organizacjami pozarządowymi

Płock współpracuje z wieloma organizacjami pozarządowymi działającymi w obszarze profilaktyki uzależnień. NGO-sy potrafią szybciej reagować na nowe potrzeby, docierać do grup trudno dostępnych oraz tworzyć innowacyjne, dopasowane do społeczności rozwiązania. Wspólne działania zwiększają skuteczność profilaktyki, pozwalając na wymianę zasobów, wiedzy i narzędzi, a także budowanie spójnych, wielopoziomowych strategii, które są realnym wsparciem na rzecz rodzin i osób z problemem uzależnień i przemocy domowej.

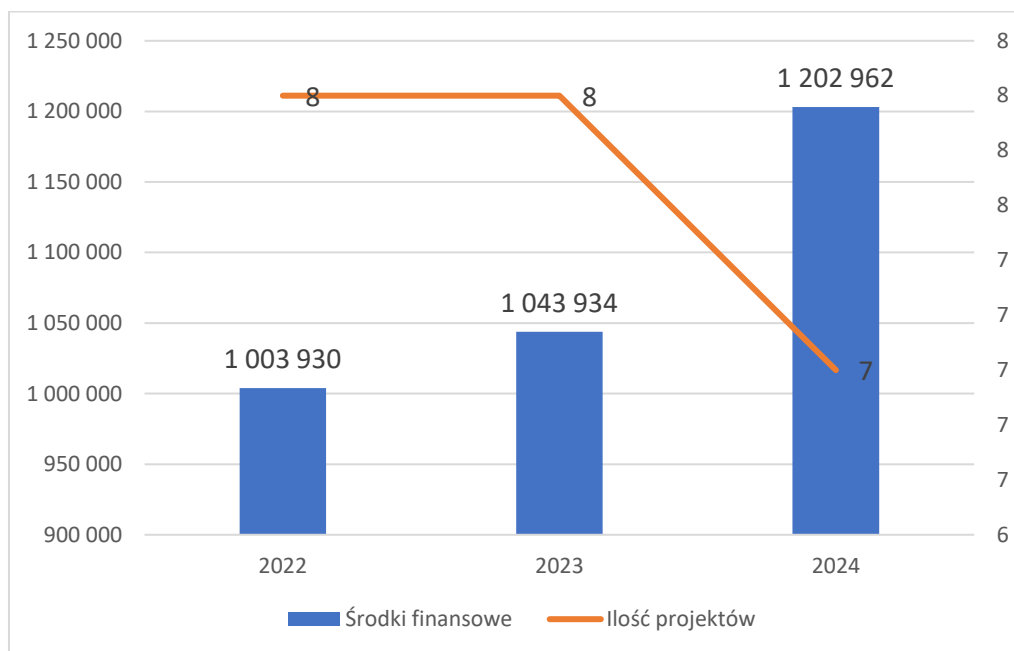
Wykres 109. Środki finansowe przeznaczone w formie małych grantów oraz ilość projektów w latach 2022 – 2023.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W 2022 r. przyznano najwyższą kwotę – 14 050 zł, finansując 2 projekty. W 2023 r. środki spadły do 8 960 zł, przy zachowaniu tej samej liczby grantów. W 2024 r. nastąpił ponowny wzrost finansowania do 10 000 zł a liczba projektów zmniejszyła się do 1.

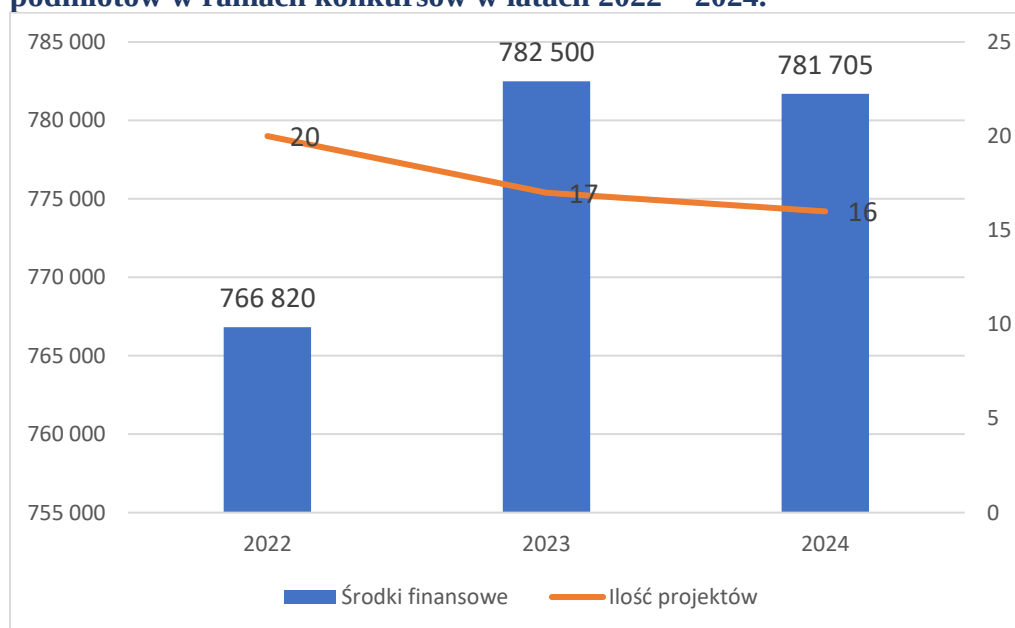
Wykres 110. Środki finansowe przeznaczone dla organizacji pozarządowych na placówki wsparcia dziennego w ramach konkursu w latach 2022 – 2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

Dane wskazują na stały wzrost finansowania placówek wsparcia dziennego, przy jednoczesnej niewielkiej zmienności liczby realizowanych projektów. W 2022 r. przekazano 1 003 930 zł, finansując 8 projektów. W 2023 r. środki wzrosły do 1 043 934 zł, przy zachowaniu tej samej liczby inicjatyw. Największy wzrost odnotowano w 2024 r., kiedy kwota sięgnęła 1 202 962 zł, choć liczba projektów spadła do 7.

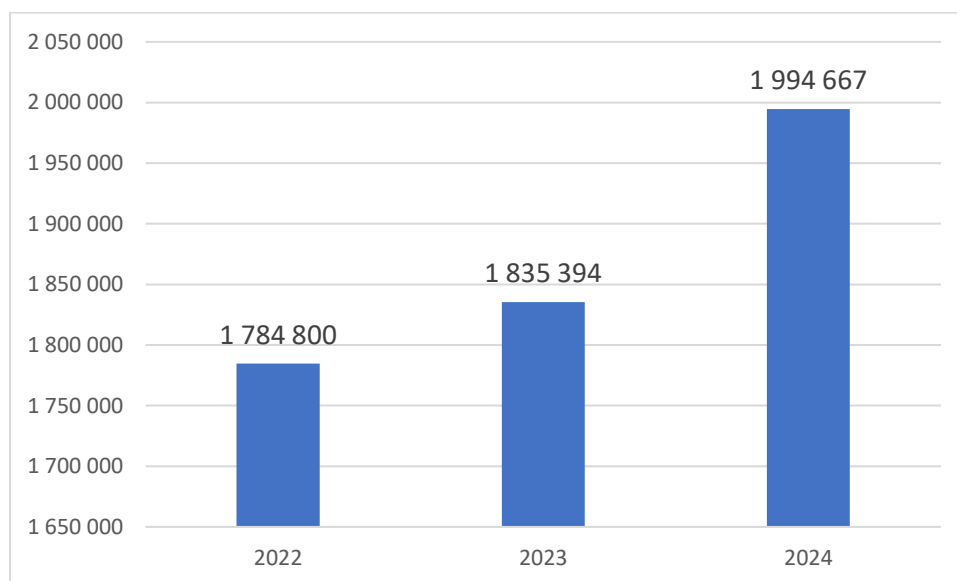
Wykres 111. Środki finansowe przeznaczone dla organizacji pozarządowych i innych podmiotów w ramach konkursów w latach 2022 – 2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W latach 2022–2024 widoczna jest względna stabilność środków finansowych przeznaczonych w ramach konkursów, przy jednoczesnym stopniowym zmniejszaniu liczby projektów. Może to wskazywać na rosnące koszty realizacji zadań, większe potrzeby organizacji lub koncentrację środków na mniejszej liczbie bardziej rozbudowanych inicjatyw.

Wykres 112. środki finansowe ogółem przekazane organizacjom pozarządowym w latach 2022 – 2024.

Źródło: Sprawozdanie z wykonania Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii i efektów jego realizacji.

W latach 2022–2024 widoczny jest systematyczny wzrost środków przekazywanych organizacjom pozarządowym. Trend ten może świadczyć o rosnącym znaczeniu sektora NGO w realizacji zadań publicznych, zwiększonym zapotrzebowaniu na usługi społeczne oraz o rozwijającej się współpracy pomiędzy administracją a organizacjami pozarządowymi.

Grupy samopomocowe oraz grupy wsparcia

- ✓ Grupa AA (Anonimowi Alkoholicy),
- ✓ Grupa AI – Anon (grupa skierowana do dorosłych członków rodzin osób uzależnionych),
- ✓ Grupa DDA (grupa skierowana do osób dorosłych wychowujących się w rodzinach z problemem alkoholowym),
- ✓ Grupa DDD – Dorosłe Dzieci z Rodzin Dysfunkcyjnych,
- ✓ Grupa Anonimowych Narkomanów,
- ✓ Grupa Anonimowych Hazardzistów,
- ✓ Grupa SLAA (uzależnienie od seksu i miłości),

Pozostałe miejsca i formy pomocy

- ✓ Zespół Interdyscyplinarny,
- ✓ Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- ✓ Komenda Miejska Policji,
- ✓ Izba Wytrzeźwień,
- ✓ Straż Miejska,
- ✓ Sąd Rejonowy,
- ✓ Prokuratura Rejonowa,
- ✓ Ośrodek Interwencji Kryzysowej przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Płocku,
- ✓ Płockie Stowarzyszenie „Klub Abstynentów”,
- ✓ Schronisko dla Kobiet prowadzone przez Polski Komitet Pomocy Społecznej w Płocku,
- ✓ Dom dla osób doznających przemocy domowej – Hostel (OIK w Płocku),
- ✓ Ogrzewalnia dla Osób Bezdomnych (TEEN CHALLENGE),
- ✓ Dom Wsparcia dla mężczyzn bezdomnych i uzależnionych (TEEN CHALLENGE),
- ✓ Noclegownia dla Bezdomnych Mężczyzn (CARITAS),
- ✓ Pokój Przyjaznych Przesłuchań,
- ✓ organizacje pozarządowe,
- ✓ mieszkania chronione,
- ✓ Płocki Telefon Interwencyjno-Wspierający dla osób doznających przemocy domowej lub świadków przemocy,

Najważniejsze wnioski

1. W analizowanym okresie obserwuje się stopniowy (umiarkowany) spadek liczby punktów sprzedaży ogółem oraz tych działających w miejscu sprzedaży, przy jednoczesnym utrzymaniu względnej stabilności liczby punktów poza miejscem sprzedaży.
2. W odniesieniu do punktów sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% obserwuje się wzrost trendu w liczbie punktów sprzedaży do spożycia poza miejscem

sprzedaży (z 184 do 198) i obniżenie w odniesieniu do punktów sprzedaży w miejscu (z 78 do 63).

3. Systematyczne obniżanie się wskaźnika – liczba osób przypadających na jeden punkt sprzedaży napojów alkoholowych jest efektem raczej zmniejszającej się liczby ludności w Płocku, a nie zwiększonej liczby punktów sprzedaży alkoholu
4. Limity zezwoleń są wykorzystane na mniej więcej stałym poziomie 63% – 64%, co należy uznać za korzystne
5. Pojedyncze przypadki cofnięcia zezwoleń mogą wynikać zarówno z przestrzegania przepisów prawa, jak i z ograniczonej liczby przeprowadzonych kontroli.
6. Systematycznie zwiększają się środki finansowe uzyskanych z tytułu opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych - w latach 2015 – 2024 jest to wzrost o ponad 760 tys. (blisko 28%).
7. Poza latami 2020 – 2021 czyli czasem pandemii poziom wydatków wynosił ponad 84%, w roku 2024 osiągnął 90% wpływów.
8. W placówkach leczenia odnotowano w latach 2023 – 2024 wzrost pacjentów leczonych z powodu problemów alkoholowych a także wzrost liczby zatruc wymagających hospitalizacji i dotyczy to wszystkich placówek leczenia uzależnień z wyjątkiem Poradni „Vide”, w której liczba pacjentów ogółem zmniejszyła się. W przypadku pacjentów z problemem używania innych substancji psychoaktywnych ogólna ich liczba jako suma zgłoszona przez poszczególne placówki także wzrosła choć są placówki, w których odnotowano niewielki spadek.
9. Rosnąca liczba pacjentów pierwszorazowych wskazuje na pojawianie się nowych przypadków uzależnień i problemów związanych z alkoholem, co może sygnalizować pogorszenie sytuacji społecznej i zdrowotnej w Płocku.
10. Od 2020 ogólny trend dotyczący interwencji wobec osób będących pod wpływem alkoholu jest malejący. Natomiast w roku 2024 zwiększyła się, wprawdzie tylko o 9 % w stosunku do roku 2023 liczba osób będących pod wpływem alkoholu, którym Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku udzieliła pomocy i jednocześnie zmniejszyła się liczba takich osób będących pod wpływem narkotyków.
11. Największą grupą osób leczonych są mieszkańcy w wieku 30–64 lata, co pokazuje, że problem alkoholowy najczęściej dotyka osób aktywnych zawodowo.
12. W aspekcie wykształcenia osób dotkniętych problemami uzależnień zauważa się, że problem ten częściej dotyka osoby, które zakończyły edukację na podstawowym, , zawodowym lub średnim.

13. Od 2021 systematycznie wzrasta liczba odnotowanych wykroczeń przeciwko przepisom ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi a także **liczba** udzielonych pouczeń oraz nałożonych mandatów sprawcom wykroczeń.
14. W latach 2015–2024 liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku dotyczących spożywania alkoholu w miejscach zabronionych wykazywała wyraźny trend spadkowy. W 2024 roku odnotowano jednak nieznaczny wzrost choć liczba 219 interwencji wciąż była ponad dwukrotnie niższa niż na początku badanego okresu. Podobnie ogólna liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024 zmniejsza się, ale w roku 2024 odnotowano wzrost.
15. Analiza danych dotyczących liczby pobyków i odmów w latach 2015–2024 pokazuje wyraźną tendencję spadkową i dotyczy to także roku 2024. Jednoczenie od 2021 roku widoczny jest wzrost liczby osób przyjętych po raz pierwszy w Izbie Wyrzeźwień, w tym również w roku 2024.
16. Od 2022 roku zmniejszyła się liczba wniosków skierowanych do sądu związanych z wykroczeniami przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu oraz przeciwko bezpieczeństwu na drogach w związku z alkoholem i dotyczy to także roku 2024.
17. Liczba przestępstw narkotykowych z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stwierdzonych przez Komendę Miejską w Płocku od 2019 roku rosła, natomiast trend został przełamany w 2024 rok, w którym odnotowano spadek ze 170 do 143.
18. W latach 2023 i 2024 wzrosła liczba interwencji domowych, w tym liczba interwencji dotyczących przemocy domowej. 314 interwencji w 2024 roku to największa liczba w analizowanym okresie od 2015 roku.
19. W roku 2024 wzrosła liczba procedur „Niebieskie Karty” wszczynanych przez przedstawicieli poszczególnych instytucji, najczęściej procedurę uruchamiała policja, potem MOPS, oświata, miejska komisja rozwiązywania problemów alkoholowych i ochrona zdrowia
20. W latach 2015–2024 liczba osób, którym udzielono porad w punktach konsultacyjno-informacyjnych, systematycznie malała we wszystkich kategoriach. Wyjątkiem jest rok 2024, w którym odnotowano wzrost klientów - osób stosujących przemoc domowa.
21. W latach 2021 do 2024, liczba rodzin objętych wsparciem pomocy społecznej z powodu uzależnienia lub nadużywania alkoholu przez co najmniej jednego z członków rodziny systematycznie malała, podobnie liczba osób, którym udzielono pomocy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej z powodu narkomanii.

22. Ogólna liczba dzieci uczestniczących w zajęciach prowadzonych w placówkach wsparcia dziennego spadła z 688 w 2015 r. do 344 w 2024 r., czyli o połowę. Liczba dzieci z rodzin z problemem alkoholowym zmniejszyła się jeszcze bardziej – z 336 w 2015 r. do 90 w 2024 r., co oznacza spadek o ok. 73%.
23. Przez ostatnie 5 lat systematycznie zwiększały się nakłady na funkcjonowanie placówek wsparcia dziennego osiągając najwyższą wartość – 1 117 435 zł w 2024 r. Pomimo przejściowych spadków, długofalowy trend wskazuje na ogólny wzrost finansowania miejsc wsparcia dla dzieci i młodzieży z grup ryzyka. Świadczy to o utrzymującym się zaangażowaniu samorządów i instytucji publicznych w działania profilaktyczne i pomocowe.
24. Z wyników badania ESPAD przeprowadzonego w 2024 roku wynika, że młodzież z Płocka wciąż jest w dużym stopniu narażona na kontakt z legalnymi substancjami psychoaktywnymi, choć można dostrzec pewne pozytywne zmiany w tym zakresie. W 2024 roku odnotowano spadek częstości spożywania alkoholu. Nie zmniejszyła się jednak skala upijania się ani zjawisko tzw. picia ryzykownego, czyli incydentalnego spożywania dużych ilości alkoholu (binge drinking). Jednocześnie zauważono ograniczenie dostępności alkoholu – choć dotyczy to głównie starszej grupy młodzieży – oraz spadek odsetka uczniów kupujących piwo w obu badanych kohortach. Odnotowano także wzrost rozpowszechnienia hazardu ale bez towarzyszącego zwiększanie się rozmiarów hazardu problemowego. Zaobserwowano wyraźny spadek częstości używania przetworów konopi, szczególnie wśród młodszej grupy uczniów. Uczniowie z młodszej kohorty dodatkowo deklarują mniejszą dostępność tych substancji, co może świadczyć o skuteczności działań profilaktycznych i ograniczających ich podaż.
25. W 2024 roku zwiększyła się liczba uczniów i rodziców uczestniczących w programach profilaktycznych rekomendowanych w ramach Systemu Rekomendacji Programów Profilaktycznych i Promocji Zdrowia Psychicznego i nieco zmalała liczba nauczycieli. W 2024 roku w zajęciach wzięło udział aż 6505 uczniów, czyli o ponad 1800 więcej niż dekadę wcześniej. W odniesieniu do innych programów niż rekomendowane zwiększyła się liczba uczniów i nauczycieli i zmniejszyła się liczba rodziców. Całkowita wysokość środków przeznaczonych na realizację programów profilaktycznych wzrosła z 257 947 zł w 2015 r. do 496 252 zł w 2024 r..
26. Trend dla lat 2015–2024 wskazuje na znaczny spadek nakładów finansowych na działania profilaktyczne, które nie mają formy ustrukturyzowanych programów, mimo że od 2021

- obserwuje się odwrócenie tendencji. W 2015 roku na tego rodzaju inicjatywy przeznaczono 35 295 zł, natomiast w 2024 roku – już tylko 12 072 zł, co oznacza spadek o blisko 66%.
27. Choć ogólna kwota środków przeznaczonych na profilaktykę w mieście rośnie, finansowanie mniej formalnych działań maleje. To pokazuje wyraźny trend w kierunku profesjonalizacji i standaryzacji działań profilaktycznych, zgodnie z krajowymi i międzynarodowymi rekomendacjami.
28. Ogólny trend pokazuje wyraźne zmniejszenie udziału dzieci i młodzieży w koloniach i obozów, w których realizowano programy zajęć profilaktycznych, choć w ostatnich latach nastąpił niewielki wzrost .
29. Z jednej strony obserwuje się zmniejszenie się liczby rodziców i wychowawców uczestniczących w szkoleniach i warsztatach a z drugiej w 2024 roku odnotowano rekordową kwotę 72 976 zł, środków finansowych przeznaczonych na szkolenia i warsztaty dla rodziców oraz kadry pedagogicznej, co jest najwyższym poziomem w całym analizowanym okresie.
30. W latach 2022–2024 widoczny jest systematyczny wzrost środków przekazywanych organizacjom pozarządowym i innym podmiotom w ramach konkursów i małych grantów z Ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Mapa problemów uzależnień w mieście

Poziom I – najpilniejsze

- A. Nasilenie problemów zdrowotnych związanych z alkoholem o czym świadczy:**
- a) wzrost pacjentów leczonych z powodu problemów alkoholowych,
 - b) wzrost liczby zatruc wymagających hospitalizacji w 2024,
 - c) większa liczba pacjentów pierwszorazowych i większa liczba osób będących pod wpływem alkoholu, którym Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku udzieliła pomocy w 2024,
 - d) wzrost liczby osób przyjętych po raz pierwszy w Izbie Wyrzeźwień,
 - e) wzrost liczby pacjentów zobowiązanych do leczenia odwykowego,
 - f) zwiększenie się liczby osób, objętych pomocą przez Ośrodek Interwencji Kryzysowej w związku z problemem alkoholowym,
- B. Wciąż istotne rozmiary zjawiska picia alkoholu przez młodzież, zwłaszcza upijania się i picia ryzykownego – wyniki badań ESPAD zrealizowane w Płocku.**

C. Wzrost rozpowszechnia hazardu w grupie dzieci i młodzież – wyniki badań ESPAD zrealizowane w Płocku.

Poziom II – istotne

- A. **Wciąż za wysoka dostępność alkoholu** – jest to jedna z najskuteczniejszych strategii ograniczenia problemów związanych z alkoholem.
- B. **Narastający problem przestępczości narkotykowej** - mimo krótkookresowych wahań, długofalowy trend jest rosnący, co wskazuje na utrzymujące się wyzwanie związane z przestępczością narkotykową w Płocku. Spadek w 2024 roku, choć zauważalny, nie niweluje ogólnego wzrostu w perspektywie dziesięcioletniej i wskazuje na potrzebę dalszej, systematycznej profilaktyki i kontroli w tym obszarze.
- C. **Zjawisko używania wielu substancji jednocześnie w przypadku przyjmowania substancji innych niż alkohol.**
- D. **Zbyt mała aktywność ochrony zdrowia w przeciwdziałaniu przemocy domowej** – świadczy o tym niewielka ilość procedur NK uruchamianych przez ochronie zdrowia przy jednoczesnej dużej jej roli w rozpoznawaniu przypadków przemocy wśród pacjentów.

Poziom III Umiarkowane - do monitorowania

- A. **Duży wzrost ilości nowych substancji psychoaktywnych (tzw. dopalaczy)** zabezpieczonych przez Policję – jednak w kontekście dużej **fluktuacji na rynku narkotykowym** nie jest jasne czy trend będzie się utrzymywał i dlatego jest to problem do szczególnego monitorowania.
- B. **Ryzyko większej skali zjawiska przemocy domowej** – wzrost liczby interwencji domowych, wzrost liczby skierowanych do sądu z aktem oskarżenia, ale mniejsza liczba założonych Niebieskich Kart.
- C. **Zmniejszająca się liczba dzieci z rodzin z problemem alkoholowym korzystających z placówek wsparcia dziennego** - może to być efekt zmian w demografii, dlatego należy to obserwować.
- D. **Zbyt małe wykorzystania oferty placówki specjalistycznej**, z których skorzystało tylko 14 dzieci z rodzin z problemem alkoholowym.

W oparciu o niniejszą diagnozę rekomenduje się:

1. Organizowanie szkoleń dla lekarzy i pielęgniarek w zakresie rozpoznawania wzorów spożywania alkoholu przez pacjentów i podejmowania interwencji wobec osób pijących alkohol ryzykownie i szkodliwie – przemawia za tym wzrost pacjentów pierwszorazowych, co sugeruje wzrost ryzykownego używania alkoholu.
2. Prowadzenie edukacji publicznej dotyczącej szkód zdrowotnych związanych ze spożyciem alkoholu oraz zagrożeń uzależnieniami behawioralnymi.
3. Kontynuację realizacji i rozwijanie programów rekomendowanych. Ich celem jest ograniczanie popytu na alkohol wśród młodzieży. W ramach zwiększania dostępności do programów rekomendowanych zaleca się organizowanie szkoleń dla nauczycieli na realizatorów programów profilaktycznych.
4. Dążenie do zmniejszenia dostępności alkoholu w kontekście wciąż wysokiego popytu na alkohol przez osoby niepełnoletnie a także w kontekście problemów zdrowotnych
5. Rozważenie wprowadzenia zakazu w godzinach nocnej sprzedaży napojów alkoholowych.
6. Podejmowanie działań edukacyjnych i szkoleniowych zaadresowanych do przedstawicieli ochrony zdrowia celem większego zaangażowania w diagnozowanie przemocy domowej. Można do tego wykorzystać kampanię KCPU „Lekarzu reaguj na przemoc”.
7. Prowadzenie systematycznej edukacji rodziców – poprzez warsztaty, spotkania w szkołach, kampanie informacyjne i materiały edukacyjne – dotyczącej skutecznych sposobów zapobiegania inicjacji alkoholowej u dzieci i młodzieży oraz sięgania po inne substancje psychoaktywne i nadmierne korzystanie z ekranów.
8. Włączenie tematyki uzależnień behawioralnych do programów profilaktycznych realizowanych w szkołach.
9. Promocja oferty placówek wsparcia dziennego celem dotarcia do większej liczby dzieci i ich rodziców.
10. Należy rozważyć rozpoczęcie monitorowania problemów związanych z używaniem substancji psychoaktywnych również przy pomocy badań populacyjnych. Zwiększająca się liczba pacjentów leczonych z powodu problemów alkoholowych, także wzrost liczby zatruc wymagających hospitalizacji i większa liczba osób będących pod wpływem alkoholu, którym Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku udzieliła pomocy sugerują nasilenie problemów związanych z alkoholem a badania populacyjne pozwoliłyby monitorować

trendy w tym zakresie. Podobnie większa liczba procedur NK może być wynikiem większej zgłaszalności i aktywności służb albo wynikiem nasilenia tego zjawiska.

11. Większa aktywność gminnej komisji w zakresie kontroli punktów sprzedaży napojów alkoholowych.
12. Zapewnienie na dotychczasowym poziomie dostępności do oferty leczniczej i rehabilitacyjnej dla osób i rodzin z problemem uzależnień.
13. Monitorowanie skali problemów w kolejnych latach, aby możliwe było szybkie reagowanie na ewentualne niekorzystne zmiany w trendach.

Bibliografia

Campbell et al. (2009) The effectiveness of limiting alcohol outlet density as a means of reducing excessive alcohol consumption and alcohol-related harms, *Am J Prev Med* . 2009 Dec;37(6):556-69.

Gruenewald et al. (2006) Alcohol Prices, Beverage Quality, and the Demand for Alcohol: Quality Substitutions and Price Elasticities, *Alcoholism: Clinical and Experimental Research* [Volume30, Issue](#), January 2006

Morrison James (2016). DSM – 5 bez tajemnic. Praktyczny Przewodnik dla klinicystów. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Popova et al. (2009) Hours and Days of Sale and Density of Alcohol Outlets: Impacts on Alcohol Consumption and Damage: A Systematic Review *Alcohol and Alcoholism*, Volume 44, Issue 5, September-October 2009, Pages 500–516.

Raport 2023. Uzależnienia w Polsce. Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom

ICD-11 International Classification of Diseases 11th Revision The global standard for diagnostic health information <https://icd.who.int/en/> data pobranie 18 sierpnia 2025.

Spis tabel

Tabela 1. Liczba i przyczyny cofnięcia zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w latach 2022 – 2024.

Tabela 2. Najczęstsze przyczyny doprowadzenia do Izby Wytrzeźwień w Płocku w latach 2015-2024 (w procentach).

Tabela 3. Rodzaj zabezpieczonych nielegalnych substancji przez KMP w Płocku w latach 2014-2024 (w gramach/sztukach).

Tabela 4. Używanie substancji psychoaktywnych.

Tabela 5. Liczba osób zgłaszających się do ośrodka w latach 2021 – 2024 z powodu problemów związanych z uzależnieniem behawioralnymi.

Spis wykresów

Wykres 1. Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych ogółem oraz w miejscu i poza miejscem sprzedaży w latach 2015 – 2024.

Wykres 2. Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 18% ogółem oraz w miejscu i poza miejscem sprzedaży w latach 2015 – 2024

Wykres 3. Liczba osób przypadających na jeden punkt sprzedaży napojów alkoholowych w latach 2015 – 2024.

Wykres 4. Liczba zezwoleń uprawniających do sprzedaży napojów alkoholowych w latach 2022 – 2024 w miejscu i poza miejscem.

Wykres 5. Wysokość środków finansowych uzyskanych z tytułu opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w latach 2015 – 2024.

Wykres 6. Wysokość środków finansowych uzyskanych z tytułu opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz wysokość środków wykorzystanych na realizację gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii w latach 2015 – 2024.

Wykres 7. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu używania alkoholu ogółem w latach 2015-2024.

Wykres 8. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu używania alkoholu z podziałem na płeć w latach 2014-2024.

Wykres 9. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu używania alkoholu z podziałem na grupę wiekową w latach 2016-2025 (do analiz nie włączono 2015 roku ze względu na brak danych)

Wykres 10. Zestawienie zarejestrowanych osób w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego - Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu używania substancji psychoaktywnych w latach 2015-2024 w podziale na płeć.

Wykres 11. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych ze względu na rodzaj substancji w latach 2015 – 2024.

Wykres 12. Liczba mieszkańców Miasta Płock zgłaszających się do Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej z powodu tzw. współzależnienia w latach 2018-2024 *(do analiz nie włączono lat 2015-2017 ze względu na brak danych).

Wykres 13. Liczba pacjentów uzależnionych od alkoholu uczestniczących w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej w terapii wykraczający poza zakres podstawowej oferty terapeutycznej w latach 2021-2024.

Wykres 14. Liczba pacjentów tzw. współzależnionych uczestniczących w Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień Płockiego Zakładu Opieki Zdrowotnej w terapii wykraczający poza zakres podstawowej oferty terapeutycznej w latach 2021-2024

Wykres 15. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym z powodu zatrucia alkoholowego oraz narkotykowego w latach 2015-2024.

Wykres 16. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym z powodu zatrucia alkoholowego z podziałem na płeć w latach 2015-2024.

Wykres 17. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym z powodu zatrucia alkoholowego w podziale na wiek latach 2015-2024.

Wykres 18. Liczba mieszkańców Miasta Płock hospitalizowanych w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym z powodu zatrucia narkotykowego w latach 2015-2024.

Wykres 19. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w WSZPZOZ w Gostyninie-Zalesiu z powodu używania alkoholu ogółem, w tym zobowiązanych do leczenia odwykowego oraz leczonych po raz pierwszy w życiu w latach 2015-2024.

Wykres 20. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Gostyninie-Zalesiu z powodu używania alkoholu z podziałem na płeć w latach 2015-2024.

Wykres 21. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Wojewódzkim Samodzielnym Zespole Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Gostyninie-Zalesiu z powodu używania alkoholu z podziałem na grupę wiekową w latach 2016-2024.

Wykres 22. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych w latach 2015-2024.

Wykres 23. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych w podziale na rodzaj zażywanej substancji w latach 2020-2024.

Wykres 24. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Poradni Leczenia Uzależnień Ośrodka Medyczno-Psychologicznego „VIDE”, w tym zobowiązanych do leczenia odwykowego oraz leczonych po raz pierwszy w życiu w latach 2015 - 2024* (*brak danych z 2016 roku).

Wykres 25. Liczba mieszkańców Miasta Płock leczonych w Oddziale Dziennym Terapii Uzależnienia od Alkoholu w latach 2017-2024.

Wykres 26. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych w latach 2020-2024 w podziale na płeć i ogółem.

Wykres 27. Zestawienie zarejestrowanych osób używających substancji psychoaktywnych w latach 2020-2024 w podziale rodzaj substancji.

Wykres 28. Liczba osób będących pod wpływem alkoholu, którym Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku udzieliła pomocy na terenie Miasta Płock w latach 2015-2024

Wykres 29. Liczba osób będących pod wpływem alkoholu, którym Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku udzieliła pomocy na terenie Miasta Płock w podziale na płeć w latach 2015-2024.

Wykres 30. Liczba osób będących pod wpływem alkoholu, którym Wojewódzka Stacja Pogotowania Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku udzieliła pomocy na terenie Miasta Płock w podziale na grupę wiekową w latach 2021-2024.

Wykres 31. Liczba osób, będących pod wpływem narkotyków, którym udzielono pomocy medycznej w latach 2015-2024.

Wykres 32. Liczba osób, będących pod wpływem narkotyków, którym udzielono pomocy medycznej w podziale na płeć w latach 2015-2024.

Wykres 33. Liczba odnotowanych wykroczeń przeciwko przepisom ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w latach 2015-2024.

Wykres 34. Liczba udzielonych pouczeń oraz nałożonych mandatów sprawcom wykroczeń popełnionych przeciwko przepisom ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w latach 2015-2024.

Wykres 35. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku związanych ze spożywaniem alkoholu w miejscach zabronionych w latach 2015-2024.

Wykres 36. Ogólna liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024.

Wykres 37. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024 – przewiezienie do Izby Wyrzeźwień

Wykres 38. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024 – odwiezienie do miejsca zamieszkania.

Wykres 39. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024 – przewiezienie do Policijnej Izby Zatrzymań.

Wykres 40. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych w latach 2015-2024 – przekazanie pogotowiu/do szpitala.

Wykres 41. Liczba interwencji Straży Miejskiej w Płocku wobec osób nietrzeźwych z podziałem na poszczególne kategorie wiekowe w latach 2015-2024.

Wykres 42. Liczba pobytów oraz odmów w Izbie Wyrzeźwień w Płocku w latach 2015-2024

Wykres 43. Liczba pobytów w Izbie Wyrzeźwień w Płocku z podziałem na poszczególne kategorie wiekowe w latach 2015-2024.

Wykres 44. Liczba pobytów osób w wieku 13 – 17 lat w Izbie Wyrzeźwień w Płocku w latach 2015-2024.

Wykres 45. Liczba osób przyjętych po raz pierwszy w Izbie Wyrzeźwień w latach 2015-2024.

Wykres 46. Liczba podmiotów dowożących klientów do Izby Wyrzeźwień w latach 2015-2024.

Wykres 47. Liczba uczniów i studentów dowiezionych do Izby Wyrzeźwień w latach 2015-2024.

Wykres 48. Liczba osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa ogółem oraz w związku z alkoholem na przestrzeni lat 2015-2024.

Wykres 49. Liczba wniosków skierowanych do sądu związanych z wykroczeniami przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu oraz przeciwko bezpieczeństwu na drogach w związku z alkoholem w latach 2016-2024.

Wykres 50. Liczba osób nieletnich podejrzanych o popełnienie przestępstwa ogółem oraz będących pod wpływem alkoholu w latach 2015-2024.

Wykres 51. Liczba przestępstw narkotykowych z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stwierdzonych przez Komendę Miejską w Płocku w latach 2015-2024.

Wykres 52. Ilość zabezpieczonych nielegalnych substancji przez KMP w Płocku w latach 2014-2024 (w gramach/sztukach) - marihuana i amfetamina.

Wykres 53. Liczba interwencji domowych, w tym liczba interwencji dotyczących przemocy domowej oraz ich udział na przestrzeni lat 2015-2024.

Wykres 54. Udział interwencji domowych dotyczących przemocy domowej w ogólnej liczbie interwencji domowych w latach 2015-2024.

Wykres 55. Liczba osób podejrzanych o stosowanie przemocy domowej, w tym osób podejrzanych będących pod wpływem alkoholu w latach 2019-2024.

Wykres 56. Liczba skierowanych do sądu spraw z aktem oskarżenia o znęcanie się nad rodziną w latach 2015-2024

Wykres 57. Liczba procedur „Niebieskie Karty” wszczynanych przez przedstawicieli poszczególnych instytucji w latach 2010-2024.

Wykres 58. Liczba rodzin, dla których wszczęto procedurę w danym roku oraz liczba procedur „Niebieskie Karty” kontynuowanych z poprzednich okresach - lata 2020 – 2024.

Wykres 59. Liczba zakończonych procedur „Niebieskie Karty” w latach 2020 – 2024 z powodu braku zasadności lub ustania przemocy domowej.

Wykres 60. Liczba osób w podziale na płeć, wobec których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą domową z podziałem na płeć w latach 2020-2024.

Wykres 61. Liczba dzieci przesłuchanych w Przyjaznym Pokoju Przesłuchań w latach 2020-2022. Dane za 2023 są tylko do maja.

Wykres 62. Liczba rodzin, które otrzymały pomoc w formie schronienia w Domu dla Osób Doznających Przemocy Domowej w latach 2015-2024.

Wykres 63. Liczba rodzin korzystających z pomocy społecznej z powodu uzależnienia lub nadużywania alkoholu przez co najmniej jednego z członków rodziny w latach 2015-2024.

Wykres 64. Wielkość środków finansowych przeznaczonych przez MOPS średnio na jedną rodzinę z problemem alkoholowym w latach 2015-2024 (w złotych).

Wykres 65. Liczba osób, którym udzielono pomocy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w latach 2020-2024 z powodu problemów alkoholowych ogółem i w tym liczba osób objętych pomocą przez Ośrodek Interwencji Kryzysowej.

Wykres 66. Liczba osób, którym udzielono pomocy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w latach 2015-2024 z powodu problemów narkotykowych ogółem i w tym liczba osób objętych pomocą przez Ośrodek Interwencji Kryzysowej.

Wykres 67. Liczba osób, z którymi członkowie Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych prowadzili rozmowy w procedurze zobowiązywania do leczenia odwykowego w latach 2015-2024

Wykres 68. Liczba osób doznających i stosujących przemoc domową, z którymi członkowie Miejskiej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych prowadzili rozmowy w latach 2015-2024.

Wykres 69. Liczba kontroli punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeprowadzonych przez Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w latach 2015-2024

Wykres 70. Liczba kontroli punktów sprzedaży napojów alkoholowych łącznie oraz przeprowadzonych przez Miejską Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w latach 2022 – 2024.

Wykres 71. Liczba osób, którym udzielono porad w punktach konsultacyjno-informacyjnych w podziale na poszczególne kategorie w latach 2015-2024.

Wykres 72. Liczba porad udzielonych w punktach konsultacyjno-informacyjnych w podziale na poszczególne kategorie w latach 2015-2024.

Wykres 73. Wysokość środków finansowych przeznaczonych na funkcjonowanie punktów konsultacyjno-informacyjnych w latach 2015-2024.

Wykres 74. Liczba rodzin zastępczych oraz rodzinnych domów dziecka oraz liczba przebywających tam dzieci 2021-2024 (przyczyna - problemy alkoholowe)

Wykres 75. Liczba rodzin zastępczych oraz rodzinnych domów dziecka oraz liczba przebywających tam dzieci 2021-2024 (przyczyna – problemy narkotykowe)

Wykres 76. Liczba osób nieletnich przebywających w Ośrodku Opiekuńczo-Wychowawczym w Płocku ze względu na problem alkoholowy w rodzinie w latach 2015-2024.

Wykres 77. Liczba nieletnich u których przeprowadzono testy na obecność narkotyków i liczba testów pozytywnych - dane Ośrodka Opiekuńczo-Wychowawczego w latach 2015-2024.

Wykres 78. Liczba osób nieletnich przebywających w Ośrodku Opiekuńczo-Wychowawczym w Płocku ze względu na problem przemocy w rodzinie w latach 2015-2024.

Wykres 79. Picie napojów alkoholowych przez młodzież w wieku 15 – 16 lat.

Wykres 80. Picie napojów alkoholowych młodzież w wieku 17 – 18 lat.

Wykres 90. Używanie dopalaczy młodzież w wieku 15 – 16 lat.

Wykres 91. Używanie dopalaczy młodzież w wieku 17 – 18 lat.

Wykres 92. Granie w gry hazardowe, tj. takie gdzie stawia się pieniądze i można je wygrać młodzież w wieku 15 – 16 lat.

Wykres 93. Granie w gry hazardowe, tj. takie gdzie stawia się pieniądze i można je wygrać młodzież w wieku 17 – 18 lat.

Wykres 94. Liczba uczestników programów profilaktycznych rekomendowanych w ramach Systemu Rekomendacji Programów Profilaktycznych i Promocji Zdrowia Psychicznego w latach 2015-2024.

Wykres 95. Liczba uczestników innych programów profilaktycznych w latach 2015-2024.

Wykres 96. Wysokość środków finansowych przeznaczonych w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na realizację programów profilaktycznych ogółem oraz w podziale na rekomendowane i nierekomendowane w latach 2015-2024.

Wykres 97. Wysokość środków finansowych przeznaczonych w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na realizację działań niebędących ustrukturyzowanymi programami w latach 2015-2025.

Wykres 98. Liczba uczestników kolonii i obozów z programem zajęć profilaktycznych oraz koszt ich realizacji w latach 2015-2024.

Wykres 99. Środki finansowe wydatkowane na kolonie i obozy z programem zajęć profilaktycznych w latach 2015 -2024.

Wykres 100. Wysokość środków finansowych przeznaczonych w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na szkolenia i warsztaty dla rodziców oraz nauczycieli/wychowawców w latach 2015-2024.

Wykres 101. Liczba rodziców i wychowawców uczestniczących w szkoleniach i warsztatach w latach 2015-2024.

Wykres 102. Liczba dzieci uczestniczących w zajęciach prowadzonych w placówkach wsparcia dziennego w latach 2015 – 2024 ogółem i z rodzin z problemem alkoholowym.

Wykres 103. Liczba dzieci z rodzin z problemem alkoholowym korzystające z placówek wsparcia dziennego w zależności o typu placówki w 2022 – 2024.

Wykres 104. Wysokość środków finansowych przeznaczanych na działalność miejsc pomocy dla dzieci i młodzieży z grup podwyższonego ryzyka w latach 2015 - 2024.

Wykres 105. Wysokość środków finansowych przeznaczonych w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na edukację publiczną w latach 2015-2024.

Wykres 106. Zestawienie dochodów i wydatków na realizację *Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii* w latach 2015-2024.

Wykres 107. Proporcje wydatków do dochodów w procentach w latach 2015 – 2024. Wykres 108. Liczba specjalistów zatrudnionych w punktach konsultacyjno-informacyjnych na terenie Miasta w latach 2020-2024.

Wykres 108. Liczba specjalistów zatrudnionych w punktach konsultacyjno-informacyjnych na terenie Miasta w latach 2020-2024.

Wykres 109. Środki finansowe przeznaczone w formie małych grantów oraz ilość projektów w latach 2022 – 2023.

Wykres 110. Środki finansowe przeznaczone dla organizacji pozarządowych na placówki wsparcia dziennego w ramach konkursu w latach 2022 – 2024.

Wykres 111. Środki finansowe przeznaczone dla organizacji pozarządowych i innych podmiotów w ramach konkursów w latach 2022 – 2024.

Wykres 112. środki finansowe ogółem przekazane organizacjom pozarządowym w latach 2022 – 2024.